

SEANCES DU MARDI 2 JUILLET 1985
VERGADERINGEN VAN DINSDAG 2 JULI 1985ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERINGSEANCE DE L'APRES-MIDI
NAMIDDAGVERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 3198.

PROJET DE LOI (Discussion):

Projet de loi portant des dispositions sociales.

Discussion générale (suite). — *Orateurs*: M. Van In, M. le Président, MM. Lepaffe, Humblet, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, M. Egelmeers, p. 3198.

Discussion et vote d'articles:

Au chapitre I: *Orateurs*: M. Egelmeers, M. le Président, p. 3204.A l'article 20: *Orateurs*: Mme Remy-Oger, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 3207.A l'article 63: *Orateurs*: Mme Remy-Oger, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 3217.A l'article 82: *Orateur*: Mme Remy-Oger, p. 3221.A l'article 86: *Orateur*: Mme Remy-Oger, p. 3222.Au chapitre VII — section 1bis (nouveau): *Orateurs*: M. Van In, M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles, p. 3228.Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1984-1985
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1984-1985

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 3198.

ONTWERP VAN WET (Bespreking):

Ontwerp van wet houdende sociale bepalingen.

Algemene bespreking (voortzetting). — *Sprekers*: de heer Van In, de Voorzitter, de heren Lepaffe, Humblet, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, de heer Egelmeers, blz. 3198.

Beraadslaging en stemming over artikelen:

Bij hoofdstuk I: *Sprekers*: de heer Egelmeers, de Voorzitter, blz. 3204.Bij artikel 20: *Sprekers*: mevrouw Remy-Oger, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 3207.Bij artikel 63: *Sprekers*: mevrouw Remy-Oger, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 3217.Bij artikel 82: *Spreker*: mevrouw Remy-Oger, blz. 3221.Bij artikel 86: *Spreker*: mevrouw Remy-Oger, blz. 3222.Bij hoofdstuk VII — sectie 1bis (nieuw): *Sprekers*: de heer Van In, de heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen, blz. 3228.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 3203.

PROPOSITION DE LOI (Dépôt):

Page 3232.

M. C. De Clercq. — Proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 3203.

ONTWERP VAN WET (Indiening):

Bladzijde 3232.

De heer C. De Clercq. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT

VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

M. Coen, secrétaire, prend place au bureau.

De heer Coen, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.

De vergadering wordt geopend te 15 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

MM. Friederichs, pour des devoirs professionnels; Mouton, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la séance de cet après-midi.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Friederichs, wegens beroepsplichten; Mouton, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE SOCIALE BEPALINGEN

Hervatting van de algemene behandeling

PROJET DE LOI PORTANT DES DISPOSITIONS SOCIALES

Reprise de la discussion générale

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene behandeling van het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen.

Nous reprenons la discussion générale du projet de loi portant des dispositions sociales.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, de bal terugkaatsend, richt ik mij op de eerste plaats tot u. Onze fractie is namelijk van mening dat er ten aanzien van de bespreking van het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen, zo weinig mogelijk in herhaling moet worden vervallen en dat wij ons in de mate van het mogelijke moeten bezighouden met nieuwe elementen sedert de bespreking in de andere Kamer.

Ten aanzien van de sociale context is er nu duidelijk een nieuw gegeven, namelijk het verschijnen van het rapport-Dillemans waarvan

de minister van Sociale Zaken ons heeft verzekerd dat het ter beschikking is van de Voorzitters van beide Kamers. Het komt aan de Voorzitters toe, daarmee naar goeddunken te handelen. Ik ben echter de mening toegedaan dat op zijn minst de leden van de commissie voor de Sociale Aangelegenheden van de Senaat inzage moeten krijgen van dat rapport of dat zij er toch zeker een beknopte versie van onder ogen moeten krijgen.

In het licht van de bespreking van het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen is het wenselijk dat wij zo spoedig mogelijk de twee oriëntaties kennen die in de tekst van het rapport tot uiting blijken te komen.

Ik kom nu tot de inhoud van het ontwerp zelf.

Zoals ik al heb gezegd, blijkt uit het rapport-Dillemans dat er twee grote oriëntaties zijn ten aanzien van de sociale wetgeving.

De eerste mogelijkheid — en die heeft onze voorkeur — is dat wij inhoudelijk over het rapport-Dillemans kunnen discussiëren en dat wij ook, wat de sociale zekerheid betreft, tot een andere aanpak en een nieuwe oriëntatie kunnen komen. Over deze wijze van werken maak ik mij echter niet veel illusties. Het blijft toch ons aller bekommering te weten hoe het in de huidige stand van zaken met de sociale zekerheid is gesteld, hoe zij nu en in de toekomst zal worden gefinancierd en in welke mate zij qua het verstrekken van diensten aan een harmonisering toe is.

De tweede mogelijkheid is de codificatie van heel de sociale wetgeving. Op het eerste gezicht een gemakkelijker luik alhoewel het in de praktijk waarschijnlijk evenveel moeilijkheden met zich zal brengen. Het rapport-Dillemans heeft hier een bepaalde richting aangewezen. Er wordt daarin voorgesteld een aantal technici in de betrokken departementen, eventueel omringd door mensen die zich voor die codificatie interesseren, aan het werk te zetten om binnen de kortste tijd tot een behoorlijke codificatie van heel de sociale wetgeving te komen.

Zo kom ik tot het verslag van de heer Deleeck betreffende het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen. Want, mijnheer de Voorzitter, ook het commissieverslag is eigenlijk een nieuw feit. In Nederland zou men zeggen dat het « een schot voor de boeg » is. Ik prijs de eerlijkheid en het verbaal dynamisme van de rapporteur omdat hij in de huidige

stand van zaken dit schot voor de boeg heeft gelost. Hij zegt, ik formuleer het op mijn manier, dat het een slechte werkwijze is, bij herhaling — alle regeringen hebben zich daaraan schuldig gemaakt — programmawetten te maken waarvan men de draagwijdte, de sociale context en de financiële weerslag nauwelijks kan bepalen.

Wat de werking naar buiten toe betreft, zegt de rapporteur dat ook het publiek door de bomen het bos niet meer ziet. Het weet niet meer waar het aan toe is, waar het naar toe wordt gedreven of wat de sociale, financiële en economische implicaties van dit ontwerp zijn.

De rapporteur voegt er nog een derde element aan toe, namelijk dat zulks leidt tot een overgrote vorm van onduidelijkheid die, dat zijn dan zijn woorden, dodend is voor het systeem waarin wij leven. Door al te veel te detaileren, maakt men nog meer mensen mistevreden en sluit men andere uit.

De woorden van de rapporteur mogen toch wel eens worden herhaald waar hij zegt: «Verenig u, kom in opstand.» Deze oproep tot revolutie, zeker wanneer hij van een CVP'er komt, moet worden gerelativeerd.

Mevrouw N. Maes. — Wij zijn klaar.

De heer Van In. — Ik twijfel echter niet aan de goede bedoelingen van de heer Deleeck wanneer hij zegt: «Het is ons nu tot de lippen gekomen, er moet een einde aan worden gemaakt.»

Ik weet wel dat dergelijke uitlatingen vrijblijvend zijn op het einde van de legislatuur en op de drempel van verkiezingen. Indien wij echter de moed zouden hebben om vandaag allen samen te zeggen dat het zo niet verder kan, dat wij ons niet laten manipuleren en indien wij allen samen de verantwoordelijken, in de eerste plaats dus de minister, terecht zouden wijzen en hem duidelijk maken dat hij of zijn opvolgers in de toekomst dit systeem niet mogen voortzetten, dan zal deze oproep tot revolutie, al komt hij ook van een brave CVP'er, nietodeloos zijn. Op deze wijze zou een antwoord op de vragen — hoe werkt het Parlement, wat komt ervan over bij de publieke opinie en wat draagt men ervan mee? — een nieuwe dimensie geven en bijdragen tot de herwaardering van de instellingen en uiteraard van het Parlement.

Ik vertel hier niets nieuws. Ik verwijs in dit verband nogmaals naar het verslag dat in december 1977 werd opgemaakt onder de benaming «Morfologie van een staatsstructuur», waarin men met evenveel woorden zegt dat de wetgever zowel in zijn wetgevende als in zijn controleerende taak volledig voor schut staat. De praktijken die door de huidige en de vorige regering werden gehuldigd, worden in het kader van dit ontwerp nog eens duidelijk bevestigd.

Alleen hoofdstuk IX van het ontwerp heeft betrekking op de tewerkstelling. Mijnheer de minister, ik neem aan dat u uw collega van Tewerkstelling en Arbeid zal verontschuldigen. Als mijn inlichtingen juist zijn, maakt hij zich klaar om met de hele sociale top, vergezeld van een twaalfstal journalisten en een aantal dienstwillige medewerkers, te vertrekken naar de andere kant van de aardbol ten einde een wereldtentoonstelling te bezoeken. Wij mogen de wens uitspreken dat deze vliegende sociale top, de heren Houthuys, Vanden Broucke, Colle, Pulinx, Margot, de minister, hun raadgevers en de journalisten, een oplossing zal vinden voor de problemen die ik hier summier heb uiteengezet. Het verblijf in hogere luchtlagen zal wellicht een bijdrage leveren tot het vinden van deze oplossing. Het contact met een andere cultuur, namelijk de Japanse, en met een andere economie en sociale organisatie zal waarschijnlijk inspiratief werken op deze dames en heren, zoals gewoonlijk veel heren en weinig dames.

Dit neemt niet weg dat recente statistische gegevens, geen opiniepeilingen dus, tot de conclusie zijn gekomen dat de laagste-inkomenstrekkers ook de zwaarste lasten dragen. De politiek van inlevering die de regering gedurende vier jaar heeft opgelegd, wordt dus in eerste instantie gedragen door de laagste inkomens. Zij staan in voor het leeuwendeel van de 145 miljard besparingen, die mede door de maatregelen van de minister voor Sociale Zaken werden gerealiseerd en ook nog in 1986 zullen worden opgelegd. Die 17 miljard per jaar die dan terugkeert, is dan maar je reinste volksverlakkerij, de mop van het jaar.

Zo komen we dan tot het probleem van de vierde wereld die vooral de wereld is van ouderen en jonge werklozen. Het verheugt me te kunnen vaststellen dat door de aanpassing van het fameuze artikel 60, paragraaf 7, van de wet op het OCMW aan degenen die geen recht hebben op werkloosheidsuitkering de mogelijkheid wordt gegeven om zich opnieuw in het sociaal leven te integreren.

Als wij de cijfers in verband met de jeugdwerkloosheid, gepubliceerd door de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening bekijken, stellen we vast

dat die erg revelerend zijn en de regeerders niet het recht geven om zacht te blijven slapen, zoals ik ooit aan minister Hansenne al zei. Uit deze cijfers blijkt dat vooral jongeren door de werkloosheid worden getroffen. In het kader van de beroepsgroepen zijn het vooral de vrouwelijke bedienden en de mannelijke arbeiders, meer bepaald de vrouwelijke bedienden tewerkgesteld in de diensten en de mannelijke arbeiders tewerkgesteld in de bouwsector, die door de werkloosheid zijn getroffen. Hoe langer men gestudeerd heeft, hoe geringer het risico van langdurige werkloosheid. De pijnlijkste vaststelling — en deze cijfers lopen maar tot 1982 — is dat de inactiviteitsduur van de jonge werklozen voortdurend toeneemt. Mijnheer de minister, u kunt het aan uw reizende collega nog maar eens zeggen dat, naarmate wij vast «gescleroseerd» zitten in onze sociaal onaangename situatie, de inactiviteitsduur van de werkloze jongeren van maand tot maand toeneemt.

Mijnheer de Voorzitter, deze cijfergegevens sluiten niet uit dat wij ten aanzien van een aantal bepalingen van dit ontwerp positief staan. Naast de fundamentele en principiële opmerkingen die door onze fractie hier vandaag werden geformuleerd, maken wij ook een voorbehoud nopens de algemene efficiëntie van deze teksten. Aan de rapporteur die hier tot mijn spijt op het ogenblik niet aanwezig is, wil ik zeggen dat hij er goed aan gedaan heeft een poging te doen om de vinger op de wonde te leggen. Bij deze gelegenheid roep ik allen ertoe op, zeker de leden van mijn fractie, het bij het einde van deze legislatuur, nu wij voor verkiezingen staan, niet bij woorden te laten. Ik hoop dat wij eens de gelegenheid zullen vinden om door nieuwe mechanismen het «gescleroseerd» sociaal overleg te doorbreken om door een nieuwe oriëntatie van diensten en mogelijkheden opnieuw aan de jongeren van onze gemeenschap meer perspectieven te geven.

Het spijt mij, mijnheer de minister, dat dit met uw ontwerp niet het geval is. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Mijnheer Van In, ik heb ook het rapport-Dillemans gelezen. Bovenaan pagina 9 van dat document staat dat ook de minister de wens heeft uitgesproken dat dit rapport in de vorm van een parlementair stuk zou verschijnen. Wij hebben de eerste twee delen van dat rapport gekregen. Wij wachten op het derde deel.

Na de contacten die ikzelf heb gehad met de minister en met mijn collega van de Kamer denk ik dat het principieel vaststaat dat dit belangrijk rapport wel degelijk een parlementair document zal worden uitgaande of van de Senaat, of van de Kamer, ofwel van beide.

Wij kunnen dus aannemen dat dit principiële standpunt verworven is. In deze drukke weken zijn er echter heel wat technische problemen waardoor wij vandaag niet over dat verslag beschikken.

Wij zullen evenwel proberen het verslag zo snel mogelijk klaar te krijgen, in overleg met de minister.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, als de minister even vlug en even positief reageerde als uzelf, wat zouden wij dan gelukkig zijn!

De Voorzitter. — Mijnheer Van In, wat dit punt betreft was de minister even vlug, zoniet vlugger dan ikzelf.

La parole est à M. Lepaffe.

M. Lepaffe. — Monsieur le Président, en cette fin de discussion générale, il est possible d'être relativement concis.

J'ai personnellement apprécié les paroles liminaires du rapporteur, tout en gardant un certain scepticisme, né de l'expérience renouvelée que nous avons de textes hétérogènes — même si, vous l'avez noté au passage, ils se rapportent cette fois à un domaine commun — qui posent un problème très grave non seulement aux parlementaires mais, davantage à ceux qui auront à pratiquer les textes approuvés par le Parlement.

Sur ce dernier plan, un effort considérable est à faire de tous les côtés. Une discussion qui se limiterait à un texte se rapportant à un seul problème serait, je crois, infiniment plus efficace que le traitement de «hohepots» successifs en fin d'année parlementaire.

Cela étant, certaines des dispositions qui nous sont proposées s'avèrent incontestablement bonnes, même si elles ne nous paraissent pas toujours aller assez loin, mais nous relevons également des lacunes.

Permettez-moi quelques réflexions qui auront, elles aussi, le caractère d'un mélange; la faute n'en est pas imputable aux intervenants.

J'évoquerai en premier lieu le problème de la sécurité sociale du personnel des administrations provinciales et locales.

Il est exact que les sommes non payées par les communes, notamment, sont passées par leurs mains. Il est vrai aussi que vous ne trouverez de solution équitable qu'à partir du moment où seront retenues deux notions: la première, la commune ne peut plus être le banquier de l'Etat; la seconde, la commune n'est pas non plus, dans une série de tâches qui ne lui incombent pas normalement mais que l'on continue à lui imposer, le serviteur de l'Etat.

Si l'on veut qu'un jour le budget municipal redevienne réaliste, il faut que n'y figurent que des crédits se rapportant à des tâches réellement communales et que les sommes dues à la commune lui soient régulièrement versées. Vous l'avez en partie déclaré vous-même, monsieur le ministre; cela ressort du rapport.

Pour les allocations familiales, il reste incontestablement des progrès à faire, que ne prévoit pas le texte.

Comme d'autres l'ont dit avant moi, et notamment des collègues de la Chambre, l'ouverture du droit aux allocations familiales doit cesser de dépendre du travail d'un salarié ou d'un assimilé, et dépendre directement de la naissance de l'enfant. L'exemple des parents étudiants a été donné et doit être retenu.

D'aucuns ont estimé que le système favorisait les familles nombreuses. Ce n'est certainement pas profitable à ma région. Mais c'est un fait auquel celle-ci est quelque peu habituée...

Le problème du premier enfant subsiste. Vous avez dit, monsieur le ministre, que vous comptiez le résoudre par un relèvement éventuel de la prime de naissance.

Je voudrais attirer votre attention sur le fait que le jeune couple a des charges telles et, à l'inverse, des ressources si peu considérables, que c'est pratiquement au moment de la naissance du premier enfant que se posent pour lui les problèmes essentiels. Toute mesure qui en tiendrait compte soulagerait les charges du jeune couple qui a souvent à faire face à des dépenses moindres lors de nouvelles naissances.

En ce qui concerne l'assurance maladie-invalidité et les soins hospitaliers à domicile, pourriez-vous, monsieur le ministre, me donner un éclaircissement?

Le texte de l'article 55 utilise une formulation aussi générale que possible puisqu'il mentionne «les soins exigés dans le cadre des soins à domicile». Or, le rapport semble indiquer qu'il ne s'agit que de malades qui quittent l'hôpital. L'éclaircissement que je souhaite porte sur une phrase du rapport: «La mesure a finalement pour but de retarder aussi longtemps que possible l'hospitalisation; la formule de l'intervention posthospitalière est donc une formule progressive.» N'ayant pas eu le plaisir d'assister au débat en commission, j'aimerais que vous nous précisiez s'il s'agit d'interventions qui permettront, par des soins à domicile, d'anticiper ou d'éviter l'hospitalisation ou bien s'il s'agit de soins à domicile qui permettront de raccourcir la durée de celle-ci.

Par ailleurs en ce qui concerne l'idée, qui me paraît bonne, de rémunérer les maîtres de stages en médecine générale, vous avez répondu à Mme Spaak à la Chambre que le subside devait, bien entendu, servir en premier lieu à la rémunération de stagiaires.

Le rapport est formel: comme les généralistes sont amenés à faire de nouveaux stages, il est logique de rémunérer les maîtres de ces stages; mais quid en ce qui concerne les stagiaires. J'aimerais sur ce point précis recevoir une précision.

Plusieurs intervenants, au cours de ce débat, ont fait observer qu'une inégalité allait naître en ce qui concerne les indemnités aux isolés et aux cohabitants.

La directive relative à l'égalité de traitement en matière de sécurité sociale a été évoquée. Vous avez répondu qu'elle ne jouait pas, qu'il n'y avait pas de manquement à cette directive. C'est un point sur lequel nous sommes d'une opinion différente.

Dans un autre domaine — ainsi que vous pouvez le constater, monsieur le ministre, nos questions portent sur de nombreux points —, il est possible, dans certains cas, que les cotisations soient perçues, parce qu'elles n'ont pas été réclamées à temps, pendant trois ans, pour un certain nombre de pensionnés.

Vous avez répondu qu'un arrêté royal déterminerait les conditions précises dans lesquelles la réclamation de cotisation pourra se faire. Cette réponse n'est pas suffisamment rassurante. En effet, il est possible que l'arrêté royal aille, si l'on peut dire, dans le bon sens, et évite l'accumulation de paiements chez des personnes qui auraient de la peine à y faire face, mais il est possible aussi que cet arrêté royal aille dans un sens différent. Pourriez-vous nous rassurer à ce propos?

Les mesures générales, en matière de sécurité sociale, telles qu'elles sont prévues peuvent être satisfaisantes. On a toutefois fait remarquer, à juste titre, que le Fonds budgétaire interdépartemental pour l'emploi ne connaît qu'un tiers seulement des emplois effectivement pourvus. D'aucuns affirment que cette situation résulte de dissensions entre ministres. Il va de soi que le rôle de cet organisme ne paraît pas, jusqu'ici, intégralement rempli.

J'en arrive à l'Office des créances alimentaires et aux deux solutions possibles.

La création d'un tel office est indispensable pour éviter les drames sociaux que les organismes les plus compétents, tels que la Ligue des familles, Infor-Femmes et d'autres groupements encore, ont dénoncés.

Une proposition de décret existe mais, à l'instar d'un grand nombre de celles qui émanent de la communauté, c'est une proposition sous condition suspensive. Comme d'habitude, quand la proposition est bonne, on est disposé à la transformer en décret, celui-ci n'étant toutefois applicable que si les fonds nécessaires sont disponibles.

Sur base des articles 5 de la loi du 8 août 1980 et 8 de la loi du 9 août 1980, que vous avez approuvées et que nous n'aimons pas, pourriez-vous veiller au moins, monsieur le ministre, à ce que, dans ce qui s'est révélé être une mauvaise «communautarisation» et une mauvaise régionalisation, les transferts de fonds soient opérés?

Cet office des créances alimentaires, quels que soient ses créateurs, a besoin de fonds de démarrage. Par la suite, il pourra parfaitement s'autofinancer.

Le «mélange» qui nous est soumis nous a paru important. Il comporte des éléments positifs mais pas suffisamment pour que nous puissions voter ce projet. Ses nombreuses lacunes mériteraient un vote négatif mais, peut-être à cause de l'apparition du soleil, nous nous contenterons de nous abstenir, en souhaitant à tout pécheur miséricorde. (*Applaudissements sur les bancs du FDF.*)

M. le Président. — La parole est à M. Humblet.

M. Humblet. — Monsieur le Président, dans une brève intervention, je voudrais monter en épingle un problème majeur qui se pose aujourd'hui sur le plan de la politique sociale et insister sur le secteur des allocations familiales qui a considérablement pâti de la politique du gouvernement actuel; ce ne sont pas les quelques ajustements d'âge qui y changeront quoi que ce soit.

Le tableau que j'ai sous les yeux commence à être connu. Il fait état des doublages ou redoublages de classe dès l'école primaire, selon la catégorie socioprofessionnelle à laquelle appartient l'enfant. Pour être bref, je me contenterai d'évoquer les redoublages totaux au fil des diverses années, donc cumulées à la fin de la sixième primaire. Les chiffres sont les suivants: 10,9 p.c. chez les enfants de cadres supérieurs; 14,3 p.c. chez les enfants d'enseignants; 36 p.c. chez les enfants d'ouvriers qualifiés et 43 p.c. chez les enfants d'ouvriers non qualifiés. En ce qui concerne les enfants d'immigrés, le pourcentage atteint 51,4 p.c. pour les enfants nés en Belgique et 75,7 p.c. pour ceux nés à l'étranger.

Telle est, monsieur le ministre, la réalité sociale à laquelle il conviendrait de faire face, notamment en matière d'allocations familiales. C'est là le défi de l'injustice dans notre société, aux dépens des enfants déjà les plus défavorisés par leur milieu socioculturel.

Après ce rappel, qui devrait être à l'avant-plan de toutes nos préoccupations et de notre politique afin d'assurer aux enfants le droit à la justice, il faut citer, en liaison avec ce problème des allocations familiales, l'enquête récente de l'Ires, l'Institut de recherche économique et sociale de l'UCL à Louvain-la-Neuve. Cette enquête est reproduite tant par la presse de gauche que par celle de droite dans l'optique des besoins en matière d'allocations familiales. «Qui aujourd'hui, dans cet Etat, paie la crise?». Je cite en l'espèce Joseph Schoonbroodt dans *La Cité*; mais je pourrais aussi bien citer VdW dans *La Libre Belgique*.

«La réduction du pouvoir d'achat entre 1981 et 1985 résultant de la modération des revenus professionnels, atteint les revenus familiaux; il ne s'agit pas ici des revenus financiers. La réduction oscille entre 6,4 p.c. dans les cas les moins défavorables — faibles revenus et charges familiales considérables, c'est-à-dire avec de nombreux enfants — et 21,5 p.c. pour les isolés. La perte moyenne se situe entre 13 et 16 p.c.»

Mais quels sont les revenus les plus atteints? Ce ne sont pas les revenus moyens supérieurs, c'est-à-dire compris entre 50 et 60 000 et 100 à 110 000 francs brut par mois; en 1981, ils enregistrent des pertes de

pouvoir d'achat inférieures en pourcentage aux pertes enregistrées par les catégories de revenus immédiatement inférieures.

Le journaliste poursuit, citant le rapport de l'Ires: « Mais l'augmentation de la pression fiscale et parafiscale globale en termes absolus est systématiquement plus élevée en bas de l'échelle des revenus qu'en haut de celle-ci. C'est au milieu, au niveau des revenus moyens supérieurs de cette échelle, que cette augmentation est la moins prononcée. »

Enfin, dernière citation: « Le pouvoir d'achat des familles avec charge d'enfants, même des familles nombreuses à bas revenus, n'est pas non plus sauvegardé. Ces pertes sont pratiquement les mêmes pour les familles de deux enfants aux revenus salariaux moyens que celles subies par les isolés ou les couples sans enfant ayant les mêmes revenus bruts. »

Voilà, monsieur le ministre, un problème de société majeur, qui démontre que l'obsession de l'intervention en matière d'allocations familiales pour les familles dites nombreuses ne tient pas compte du fait qu'avant d'avoir une famille nombreuses, on commence par avoir une famille comptant un, deux ou trois enfants.

De toute façon, je ne puis que me référer aux paroles de M. Delmotte et de Mme Remy à cette tribune: les soi-disant ajustements préélectoraux des allocations familiales, par supplément d'âge, ne sont en réalité qu'une tromperie qui ne corrige même pas les mesures négatives que vous avez prises au cours de ces dernières années.

C'est donc un véritable cri d'alarme que je tiens à lancer de cette tribune concernant la mise en cause du progrès social dans cet Etat et, de surcroît, quant aux conséquences démographiques qui en découleraient inéluctablement. (*Applaudissements sur les bancs socialistes.*)

M. le Président. — La parole est à M. Dehaene, ministre.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, ik zou mij op mijn beurt willen aansluiten bij de felicitaties aan de rapporteur die mij gevraagd heeft hem vanmiddag te willen verontschuldigen voor zijn afwezigheid. Waar de discussie in de commissie niet zo diepgaand was als in de Kamer — wat normaal is aangezien de Senaat dit ontwerp in tweede instantie behandelt — heeft de rapporteur zich de moeite getroost voorafgaand aan het verslag, een persoonlijke synthese te geven van deze materie en zijn persoonlijke mening te vertolken. Zoals verschillende sprekers terecht hebben opgemerkt, heeft hij aldus dit debat ongetwijfeld verrijkt en er een dimensie aan toegevoegd.

Ik zal onmiddellijk ingaan op één van de opmerkingen die de rapporteur heeft gemaakt in verband met de techniek van de wetgeving.

Je voudrais tout d'abord m'excuser auprès de Mme Remy, en particulier, et des autres collègues francophones, en général, pour les imperfections qui se retrouvent, en effet, dans l'exposé des motifs du projet de loi. Les cabinets ne disposent pas toujours d'un service de traduction aussi parfait que celui du Sénat.

De heer Deleecq heeft twee opmerkingen gemaakt in verband met de wetgevingstechniek. Het is opvallend dat vele collega's daar slechts één van hebben onthouden.

De rapporteur heeft enerzijds zijn beklag gedaan over het indienen van wetsontwerpen waarin verschillende materies worden behandeld die niet noodzakelijk verband houden met elkaar. Deze techniek, waarvan de huidige regering niet het patent heeft, is de jongste jaren ontstaan. Ik begrijp de kritiek op deze techniek al moet ik er wel op wijzen dat zij niet zozeer kan slaan op dit wetsontwerp aangezien nagenoeg alle bepalingen ervan betrekking hebben op de sociale zekerheid. Toch moeten wij, als parlementsleden, ook de vraag stellen of die techniek ook niet te wijten is aan de techniek van de parlementaire werkzaamheden. Het groeperen van verschillende elementen in één wetsontwerp heeft ook wel te maken met het streven om binnen een bepaalde periode een globaal pakket door het Parlement te krijgen. Met verschillende afzonderlijke wetsontwerpen is dat niet altijd mogelijk.

De heer Deleecq meent dat wij ons eens moeten bezinnen over de aard van de wetgeving die wij wenselijk achten in de sociale sector. Dit brengt mij tot zijn tweede opmerking waarop minder werd ingespeeld, namelijk zijn pleidooi om meer te werken met kaderwetten. Dit is een wenk waarover wij eens zouden moeten nadenken en waarvoor ik ook al verschillende keren van op deze tribune heb gepleit. De wetgever treedt inderdaad in de sociale sector al te zeer in details. Daardoor is bij de minste wijziging een aanpassing van de wet noodzakelijk met alle gevolgen van dien. Een groot gedeelte van de bepalingen van dit wetsontwerp zouden mijns inziens beter worden overgelaten aan de bevoegdheid van

de Koning, dit binnen een kaderwet door de wetgever goedgekeurd. Ik ga daar nu niet verder op in want die discussie zou ons veel te ver leiden en ook het probleem stellen van de compatibiliteit met de Grondwet in haar huidige vorm.

Ik wil dan, aansluitend bij de opmerking van de heer Van In, wijzen op wat de Voorzitter heeft meegedeeld, namelijk dat de Voorzitters van Kamer en Senaat de bedoeling hebben van het rapport-Dillemans een parlementair document te maken. Ik heb, in afwachting dat dit gebeurt, aan mijn diensten gevraagd dat ten minste aan de effectieve leden van de commissie voor de Sociale Aangelegenheden het vrij volumineuze gestencild rapport zou worden bezorgd aangezien zij de eerste betrokkenen zijn. Ik hoop dat wij vóór of onmiddellijk na het reces in de mogelijkheid zullen zijn om samen met professor Dillemans dit rapport in de commissie voor de Sociale Aangelegenheden verder te behandelen.

Het ontwerp dat wij thans bespreken is eigenlijk het laatste geheel van maatregelen genomen onder de huidige legislatuur die moeten bijdragen tot de realisatie van hetgeen één van de belangrijke doelstellingen was van de regering, namelijk het redden van de sociale zekerheid tijdens de economische crisis, meer bepaald op het financiële vlak erover waken dat het stelsel niet in onevenwicht zou geraken en niet failliet zou gaan.

Ik wil er daarbij op wijzen dat degenen die menen dat de maatregelen die in dit ontwerp zijn vervat, de prognoses die collega Mainil in een vroeger ontwerp betreffende de harmonisering van de pensioenen had naar voren gebracht, in het gedrang zouden brengen, niet mogen vergeten dat deze prognoses geen rekening hielden met de vertraging in de uitgaven die dank zij het spaarplan tot stand werden gebracht. Ik wil hen er tevens op wijzen dat de boni die ook in het stelsel van de pensioenen zijn tot stand gekomen extra zijn en komen bovenop die welke in de prognoses van collega Mainil waren opgenomen. Op dat vlak is er dus geen interferentie en kunnen de prognoses van collega Mainil integraal worden gehandhaafd.

Wanneer wij echter de boni hebben in mindering doen komen van de subsidies van de Staat aan de sociale zekerheid, dan heeft dit een dubbel uitgangspunt. Wij hebben namelijk steeds de nadruk gelegd op de noodzaak van een globaal beheer van de sociale zekerheid en zijn steeds gekant geweest tegen het beheren van iedere sector afzonderlijk als een op zichzelf staande aangelegenheid. Vandaar ook de belangrijke rol — de heer Egelmeeers heeft hierop terecht de nadruk gelegd al is hij het ermee eens — die het Fonds voor het financieel evenwicht speelt in dit beheer van de sociale zekerheid. Vandaar ook dat wij diezelfde sociale zekerheid niet los kunnen zien van de globale problematiek van de staatsfinanciën, rekening houdend met het evenwicht in de sociale zekerheid en de boni die wij vorig jaar hadden, mede dank zij een belangrijke subsidie van de overheid aan de sociale zekerheid die voor het stelsel van de werknemers alleen reeds op 250 miljard mag worden geraamd.

Met andere woorden, de problematiek van het netto te financieren saldo van de overheid wordt in belangrijke mate beïnvloed door de bedragen die op de staatsbegroting moeten worden ingeschreven voor de sociale zekerheid. Derhalve kan men de sanering van de openbare financiën niet los zien van de problematiek van de sociale zekerheid en zou het struisvogelpolitiek zijn — zoals soms door de sociale partners wordt naar voren gebracht — te beweren dat de sociale zekerheid op zichzelf moet worden beschouwd los van de staatsfinanciën. Wanneer door transfer van de boni het netto te financieren saldo kan worden verminderd, dan meen ik dat dit een bijdrage is die door de sociale zekerheid moet worden geleverd zonder dat dit de uitkeringen raakt maar waarbij men het gewicht van die sociale sector op de begroting kan verminderen.

Dat is wat wij dit jaar hebben gedaan en waar een wettelijke basis wordt aan gegeven in verschillende artikelen van dit ontwerp.

Dit evenwicht is tot stand gekomen, niet door eenzijdig de bijdragen te verhogen, noch door eenzijdig te besparen, maar door te pogen, enerzijds, een grotere solidariteit te vragen aan de actieven maar, anderzijds, ook een grotere selectiviteit in te voeren in de uitgaven, in de uitkeringen dus. Ik geef de heer Delmotte gelijk dat een belangrijk uitgangspunt is geweest een gezinsmodalisering van de uitkeringen waarbij de regering steeds de voorrang heeft proberen te geven aan de gezinnen met de laagste uitkeringen en aan die welke in hoofddorde, om niet te zeggen uitsluitend, van één vervangingsinkomen dienen te leven. De selectiviteit heeft dan vooral betrekking op die uitkeringen die de gezinnen een bijkomend inkomen waarborgen.

Het is belangrijk in deze tijden van crisis dat wij het gebouw van de sociale zekerheid hebben rechtgehouden omdat, zoals de rapporteur in

zijn inleiding opmerkte, de sociale zekerheid in de eerste plaats een preventief systeem is dat er moet over waken dat ingevolge de crisis niet grote groepen van de maatschappij, zoals dit het geval was in de jaren 30, in een armoedesituatie zouden verzeild geraken. Dit neemt niet weg dat wij niet blind moeten zijn voor het feit dat de sociale zekerheid, al was het maar omdat ze zeer sterk gebonden is aan het betrokken-zijn bij de produktie, er nooit kan in slagen de armoedeproblematiek ten volle uit te schakelen omdat in een crisissituatie zoals wij deze vandaag kennen de risico's van bestaanszekerheid en armoede toenemen en dus ook het aantal kansarmen.

Ik heb er geen probleem mee deze terminologie, die de heer Walter Peeters gebruikte, over te nemen omdat ik ervan overtuigd ben dat de armoedeproblematiek veel ruimer is dan alleen een financiële problematiek. Armoede hangt vaak samen met de socioculturele problematiek want socioculturele factoren liggen meestal ten grondslag van de financiële en beroepssituatie waarin iemand terecht komt.

Vandaar ook dat slechts een gedeelte van de actualisering van de bestaanszekerheid van de minst-bedeelden betrekking heeft op de financiële situatie en dat een ruimer gamma maatregelen werden genomen, zoals bijvoorbeeld budgetbegeleiding, maatregelen inzake gas en elektriciteit, en dergelijke meer, die onder meer op de socioculturele factoren inspelen.

Het is mij opgevallen dat zowel in Kamer als in Senaat naar aanleiding van dit ontwerp, wellicht wegens de belangrijke hoofdstukken over kinderbijslagen en pensioenen, vele kamerleden en senatoren in de commissie en openbare vergadering gewezen hebben op de demografische problemen waarmee ons land wordt geconfronteerd alsmede op de gevolgen die deze zullen hebben voor het sociaal beleid en vooral voor de sociale zekerheid. Dit ontwerp is een goede gelegenheid om te wijzen op de omvang van het probleem.

Wij moeten er ons van bewust zijn dat met de huidige trend België in 2 025 één miljoen minder burgers zal tellen dan in 1980 het geval was. Hierbij zal de bevolkingsgroep tussen 0 en 19 jaar met circa 650 000 eenheden dalen, de groep tussen 20 en 59 met circa 1 030 000 eenheden dalen, maar zal de groep van de meer dan 60-jarigen toenemen met meer dan 680 000 eenheden.

In de veronderstelling, wat hopelijk niet het geval zal zijn, dat de tewerkstelling zich op het huidige niveau handhaaft tot 2 025 betekent dit, rekening houdend met de evolutie van de groep tussen 20- en de 59-jarigen, waaruit hoofdzakelijk de actieve bevolking voortkomt, dat er tot de jaren 2000 een probleem van hoge werkloosheid zal blijven bestaan, niettegenstaande de aangroei van de actieve bevolking zal afnemen en zelfs stabiliseren. Vanaf het jaar 2000 zal het probleem van de hoge werkloosheid als het ware zichzelf oplossen door het snel verkleinend aanbod van arbeidskrachten. Men moet zich derhalve afvragen of de algemene tendens tot verlaging van de pensioenleeftijd op dat ogenblik niet zal moeten worden tegengegaan eerder dan verder doorgetrokken.

Met andere woorden, de maatregelen die deze regering en de vorige regeringen hebben genomen inzake het brugpensioen, de verlaging van de pensioenleeftijd en het brugrustpensioen, die vandaag verantwoord zijn in het licht van de jeugdwerkloosheid, moeten tijdelijke maatregelen blijven omdat, wellicht door de demografische evolutie, een moment zal komen waarop deze maatregelen zullen moeten worden terugschroefd en men eerder zal moeten denken aan, zij het dan op vrijwillige basis, mogelijkheden tot verlenging van de actieve leeftijd.

Ondanks de in de meeste demografische prognoses ingebouwde hypothese van geleidelijke groei van de vruchtbaarheid van 1,69 kinderen per vrouw in 1980 tot 2,1 in 2025, bemerkt men een vrij spectaculaire daling van de bevolkingsgroep tussen 0 en 19 jaar. Dit is te wijten aan de sterk dalende groep van vrouwen op vruchtbare leeftijd ingevolge de snelle daling van de vruchtbaarheid sedert 1970 en de zeer trage vooropgestelde stijging vanaf 1985. Het is duidelijk dat wij op demografisch vlak een geboortepolitiek moeten voeren die rekening houdt met die veroudering van de bevolking. Ik kom daarop straks nog terug.

Tenslotte moet men ook oog hebben voor de sterke absolute stijging van de bevolkingsgroep boven 60 jaar, met meer dan 680 000, zoals ik heb aangegeven, en derhalve de zeer sterke relatieve stijging ten aanzien van de actieve bevolking. Dit is zowel het gevolg van een verlenging van de levensduur die vrij spectaculaire vormen aanneemt — de bevolkingsgroep die het snelst stijgt is de groep van de vierde leeftijd, dus boven 80 jaar, die nagenoeg om de vijf jaar verdubbelt — alsook van de geboorte-explosie na de tweede wereldoorlog waarvan de generatie vanaf 2005 tot de groep van de 60-jarigen en meer zal behoren.

Daarenboven leidt ook de grotere participatiegraad van de vrouwen in de voorbije jaren naar een verhoogde last op het vlak van de pensioenen

in de toekomst. Daarbij dient ook rekening te worden gehouden met de interne groeidynamiek van het pensioensysteem waarbij het aantal forfaitaire jaren geleidelijk worden vervangen door reële lonen. De veroudering van de bevolking brengt trouwens niet alleen problemen mee in de pensioensector. Volgens de prognoses van collega Mainil zijn die echter tot 2015 overzienbaar. Maar wellicht zullen de problemen van de veroudering nog groter worden in de gezondheidssector, omdat de veroudering van de bevolking met daarbij de hogere leeftijdsverwachting geleidelijk tot een explosie van de uitgaven in deze sector aanleiding zal geven.

Tegenover deze demografische evolutie kan worden gesteld dat — in de veronderstelling dat wij een bestendige groei van het bruto nationaal produkt van 2 pct. per jaar vooropstellen, wat volgens het Planbureau een eerder pessimistische raming is — de stijging van het BNP in 2025 de basis moet leveren voor het inkomen van een bevolking die, zoals ik reeds heb gezegd, ongeveer een miljoen minder zal zijn dan het huidige aantal. Op voorwaarde dat wij die groei van het BNP kunnen verwezenlijken, moeten er in 2025 toch voldoende middelen aanwezig zijn om aan een geringer aantal Belgen dan nu een welvaartsniveau te verzekeren. Hierbij zal zeker moeten worden gedacht aan een andere verdeling van de middelen. Meer bepaald zal een daling van de werkloosheidscijfers en van het aantal geboorten, en dus van het aantal kinderen, middelen moeten vrijmaken die dan in de sector van de ouder wordende bevolking kunnen worden besteed.

Men kan er echter niet onder uit dat de demografische evolutie zoals wij die tussen nu en 2025 kunnen overzien, de maatschappij voor zware uitdagingen zal plaatsen, vooral in de sociale-zekerheidssector. Men moet deze gegevens integreren in elke berekening over de evolutie en de hervorming van de sociale zekerheid en er daarenboven rekening mee houden dat in de vermelde prognoses reeds rekening is gehouden met een stijging van de vruchtbaarheid, wat op zichzelf niet een zo vanzelfsprekende zaak is, wanneer men de evolutie van de jongste jaren bekijkt.

Het is dus duidelijk dat in dat kader de problematiek van het geboortebelief is gesteld. Daarbij ben ik ervan overtuigd dat hoewel de toelagen, meer bepaald de kinderbijslagen en de aftrekken in de fiscaliteit voor kinderen ten laste, en de geboortepremies daarin ongetwijfeld een zekere rol spelen, wij er rekening moeten mee houden dat algemene maatschappelijke factoren wellicht een nog belangrijker rol spelen, waarbij de maatschappelijke organisatie en de toekomstverwachtingen uiterst belangrijk zijn. In die zin zijn bijvoorbeeld maatregelen zoals de loopbaanonderbreking die ook voor ouderschapsverlof kan worden gevraagd, even belangrijk als maatregelen inzake kinderbijslag.

De regering heeft met het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen ook een aantal maatregelen inzake kinderbijslag genomen waarbij de verhoging van de kinderbijslag voor het derde en vierde kind tot het niveau van het vijfde slechts een klein onderdeel is van het vierjarenplan. Er nog zullen maatregelen moeten worden genomen waarbij ook de kinderen van de andere rangen aan de beurt komen. Het zou daarbij de moeite lonen in de commissie of hier in de openbare vergadering een uitgebreide bespreking te voeren over de vraag of de inspanningen hoofdzakelijk zouden moeten worden geconcentreerd op het eerste en het tweede kind dan wel op het derde en het vierde kind die van kapitaal belang zijn om het huidige gemiddelde dat onder de twee kinderen per gezin ligt, op te trekken.

Los van elke partijpolitieke benadering ligt daar een algemeen maatschappelijke problematiek die in alle sereniteit moet kunnen worden uitgepraat.

In het ontwerp van wet zijn ook een aantal belangrijke maatregelen opgenomen rond de kinderbijslag voor gezinnen die van één vervangingsinkomen moeten leven, ten einde de levensstandaard van die gezinnen op hun vroeger niveau te handhaven.

Zoals ik hier al eerder heb verklaard, ben ik het eens met de basisoptie van het rapport-Dillemans, waarbij de kinderbijslag vanuit het kind zou moeten vertrekken en waarbij alle kinderen gelijk worden behandeld, maar indien men wil harmoniseren op de hoogste bedragen, dan zal dit een belangrijke budgettaire weerslag hebben.

Ik wil er ook op wijzen dat de regering reeds een aantal belangrijke stappen in die richting heeft gedaan. Ik denk onder meer aan het optrekken van de gewaarborgde kinderbijslag tot op het niveau van de kinderbijslag voor de werknemers. Ik denk ook aan het aligneren en de harmonisering van alle kinderbijslagen vanaf het derde kind in alle regimes. Ik hoop dat wij in het kader van het vierjarenplan nog verder in die richting zullen kunnen gaan.

Ik wil er terloops ook op wijzen, aansluitend bij een opmerking van de heer Lepaffe, dat in het verslag van de Kamer van volksvertegenwoor-

digers in de tabel op bladzijde 3 kan worden gelezen dat, in tegenstelling met de algemene gangbare voorstelling van zaken, in België de gezinsstructuur, naargelang er één, twee, drie of vier kinderen ten laste zijn, in de drie gewesten van het land nagenoeg hetzelfde beeld vertoont. Het is dus niet juist te zeggen dat de gezinsstructuur van gewest tot gewest sterk verschilt.

Mevrouw N. Maes. — De demografische structuur verschilt, mijnheer de minister.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Er zijn natuurlijk meer kinderen in het ene gewest dan in het andere omdat de bevolking er groter is. Maar, zowel in Vlaanderen, Wallonië als in Brussel zijn er 48 à 49 pct. gezinnen met één kind. Voor gezinnen met twee kinderen schommelt dit percentage tussen de 32 à 34. Er is dus geen fundamenteel verschil tussen het structuurtype per gezin in de drie gewesten.

Mevrouw N. Maes. — De evolutie van onze demografie zal in de komende jaren per gemeenschap sterk uiteenlopen, mijnheer de minister.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Maar dan toch in de zin van een toenadering. Sommigen denken dat bijvoorbeeld Vlaanderen een grote voorsprong heeft; dat is echter niet het geval.

Mevrouw N. Maes. — Dat is juist, mijnheer de minister.

U spreekt echter over het jaar 2000 en de jaren onmiddellijk daarna. Dan zullen de verschillen in de demografische structuur een grotere betekenis krijgen.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Dat is juist.

Ik wil op een aantal meer punctuele opmerkingen ingaan die door sommige sprekers werden naar voren gebracht. Ik wijs daarbij op het belangrijke hoofdstuk dat slechts één artikel bevat, maar dat voor de sociale zekerheid in haar verhouding tot de tewerkstelling al zijn belang heeft. Het betreft het artikel dat toelaat de sociale zekerheid aan te passen aan de zich wijzigende gewoonten inzake arbeidsorganisatie. In samenwerking met mijn collega van Tewerkstelling en Arbeid, poog ik de sociale zekerheid ten opzichte van de evolutie op het vlak van de arbeidsorganisatie neutraal te houden, zodat de sociale zekerheid niet zou stuwten in de richting van één bepaald type van arbeidsorganisatie.

Tevens wil ik erop wijzen dat het eerste hoofdstuk over de gemeenten een belangrijk element van vereenvoudiging inhoudt, ook al begrijp ik de vraag waarom de gemeenten en de ondergeschikte besturen niet werden opgenomen in de Rijksdienst voor sociale zekerheid. Maar, de problematiek van de gemeenten verschilt dusdanig van deze van de privé-sector dat het verantwoord was een eigen dienst sociale zekerheid voor de ondergeschikte besturen op te richten, wat dan ook in dit wetsontwerp gebeurt.

Mijnheer Vangeel, het is inderdaad de bedoeling de invordering van de achterstallende bijdragen voor de ziekteverzekering zoveel mogelijk te beperken tot maximum zes maanden, en zo mogelijk zelfs tot een kortere termijn.

Pour ce qui concerne la prime envisagée pour les médecins généralistes stagiaires, j'ai déclaré à la Chambre qu'il fallait faire une distinction pour le maître de stage, accompagnateur d'un groupe de stagiaires, compte tenu du fait qu'il doit libérer une partie de son temps pour effectuer la guidance de ce groupe.

Par contre, lorsqu'il s'agit réellement d'un stagiaire généraliste, la prime est destinée à couvrir la rémunération prévue dans les arrêtés, ceci afin de faciliter les relations.

Quant aux soins à domicile, ils doivent, en premier lieu, viser à retarder l'hospitalisation ou l'hébergement dans une maison de soins ou de repos.

Etant donné que je suis contraint d'avancer avec prudence dans ce domaine, compte tenu des frais élevés entraînés par cette procédure, dans une première phase et à titre expérimental, l'application de cette mesure serait limitée aux patients quittant l'hôpital, car il s'agit d'un groupe mieux circonscrit et les dépenses, à ce niveau, seraient nécessairement mieux contrôlées.

Verschiedene sprekers hebben het gehad over het deel van het wetsontwerp dat is weggefallen en dat betrekking had op de alimentatiegelden. U weet dat in dit verband enkele problemen zijn gerezen met de Raad van State. Deze morgen nog hebben wij hierover gediscussieerd in het overlegcomité tussen de nationale regering en de executieven, zoals dit door de wet is opgelegd. Het klimaat van deze besprekingen liet een wil blijken bij de verschillende gesprekspartners om een oplossing na te streven. Zowel op het niveau van de gemeenschappen als op het nationale niveau is men zich bewust van het belang van dit probleem. Uit alle studies over armoede blijkt dat alleenstaanden met kinderen en vooral alleenstaande vrouwen, die vaak gescheiden zijn, een probleemgroep vormen. Ik hoop dat wij na overleg met de gemeenschappen erin zullen slagen een wetsontwerp ter zake in te dienen.

De rapporteur heeft er terecht op gewezen dat de globale wetgeving en de reglementeringen inzake sociale zekerheid dringend aan vereenvoudiging en grotere doorzichtigheid toe zijn. Het werk van de commissie-Dillemans kan op dit vlak een belangrijke bijdrage leveren. Een van de hoofdpunten van deze commissie was immers de codificering van de sociale zekerheid en het eenvormig maken van een aantal elementen doorheen de verschillende sectoren.

De heer Egelsemeers. — En de fundamentele hervorming van de sociale zekerheid.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Wij mogen dit rapport niet begraven onder het stof, maar wij zullen in de regering en het Parlement de kans moeten aangrijpen om een stap vooruit te zetten in het doorzichtig maken en in de vereenvoudiging van de sociale zekerheid. Ik ben het volkomen eens met de rapporteur wanneer hij zegt dat door de ondoorzichtigheid van de reglementeringen van de sociale zekerheid de personen die deze zekerheid het meest nodig hebben, het meest belemmerd worden om er gebruik van te maken. De sociale zekerheid kan haar rol daar bijgevolg niet vervullen. Er is dus, dames en heren, nog belangrijk werk op de plank. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Egelsemeers.

De heer Egelsemeers. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb tijdens de algemene bespreking toch een pertinente vraag gesteld in verband met artikel 123, dat volmachten geeft aan de regering binnen een afgebakend domein. Indien de regering de wet-Dhoore wil respecteren, zou zij de koninklijke besluiten die zij op dit vlak wil nemen, vóór de publikatie aan het advies van de parlementscommissies moeten voorleggen. Ik heb ter zake geen enkele verklaring van de minister gehoord. Dit is toch het *minimum minimum* dat wij mogen verwachten in verband met de zeer belangrijke en vervaagende materie van dit artikel.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, ik ben inderdaad vergeten te antwoorden op de suggestie van de heer Egelsemeers. Ik zie echter geen enkele reden waarom deze koninklijke besluiten vóór hun publikatie niet eerst zouden kunnen worden besproken in de betrokken commissies.

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Alvorens de bespreking van de artikelen van het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen aan te vatten zou ik een mededeling willen doen met betrekking tot onze werkzaamheden van morgen.

Wij bespreken morgen zoals afgesproken het ontwerp van wet tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming en de adoptie. Te 15 uur is er een geheime stemming ter inoverwegingneming van naturalisatieaanvragen. In de loop van de namiddagvergadering zullen wij waarschijnlijk ook enkele interpellaties horen die aanvankelijk

slechts waren gepland voor donderdag en vrijdag. Zodoende zouden wij onze agenda van donderdag kunnen verlichten, maar dat zal nog moeten blijken.

Je n'en suis évidemment pas sûr. La liberté de parole est sacrée.

Wij zouden morgen meer bepaald de interpellaties gericht tot de minister van Verkeerswezen en de hem toegevoegde staatssecretaris horen.

Nous organiserons donc nos travaux de façon à pouvoir entendre, dès demain, les interpellations adressées au ministre des Communications.

Nous pourrions vraisemblablement épuiser jeudi les divers autres points inscrits à notre ordre du jour, mais je n'ose pas trop m'avancer à ce sujet.

Met uw instemming zullen wij onze agenda in de komende dagen zo soepel mogelijk afhandelen.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE SOCIALE BEPALINGEN

Beraadslaging en stemming over artikelen

PROJET DE LOI PORTANT DES DISPOSITIONS SOCIALES

Discussion et vote d'articles

De Voorzitter. — Daar de algemene beraadslaging over het ontwerp van wet houdende sociale bepalingen voor gesloten is verklaard, gaan wij nu over tot het onderzoek van de artikelen.

La discussion générale du projet de loi portant des dispositions sociales ayant été déclarée close, nous passons à l'examen des articles.

Je signale qu'une série d'amendements, signés par moins de trois membres, ont été présentés à différents articles du projet de loi en discussion.

Ik deel u mee dat een reeks amendementen, ondertekend door minder dan drie leden, zijn ingediend op verschillende artikelen van het in behandeling zijnde ontwerp van wet.

Puis-je considérer que ces amendements sont appuyés?

Mag ik aannemen dat deze amendementen gesteund worden? (*Talrijke leden staan op.*)

Aangezien deze amendementen reglementair gesteund worden, maken ze deel uit van de bespreking.

Ces amendements étant régulièrement appuyés, ils feront partie de la discussion.

Je propose au Sénat de réserver le vote sur les amendements et sur les articles auxquels ils se rattachent.

Ik stel de Senaat voor de stemming over de amendementen en over de artikelen waarop zij betrekking hebben aan te houden. (*Instemming.*)

Il en sera donc ainsi.

Dan is hiertoe besloten.

Het woord is aan de heer Egemeers.

De heer Egemeers. — Mijnheer de Voorzitter, in verband met de voorgestelde procedure zou ik het volgende willen zeggen.

Uit de algemene bespreking van dit ontwerp is gebleken dat onze fractie positief staat tegenover een aantal punten, maar dat wij ons ook uitdrukkelijk verzetten tegen een aantal andere punten. Ik wil op het ogenblik geen naamstemming vragen, want naar alle waarschijnlijkheid zou het quorum niet aanwezig zijn. Elk lid moet zich individueel over bepaalde artikelen kunnen uitspreken. Het gaat hier niet louter om technische aanpassingen, maar ook om een politieke keuze.

Derhalve vraag ik de naamstemming te willen aanhouden over de artikelen 1 tot 23, 25, 41 en 42, 53, 63 tot 65, 67, 75 en 76, 78 tot 80, 82 en 83, 85 tot 89, 120, 123, 126 tot 133.

De Voorzitter. — Gaat de Senaat akkoord met de vraag van de heer Egemeers?

Le Sénat est-il d'accord sur la demande de M. Egemeers? (*Assentiment.*)

Dan is hiertoe besloten.

Il en sera donc ainsi.

Artikel 1 luidt:

HOOFDSTUK I. — Sociale zekerheid van het personeel van de provinciale en plaatselijke besturen

Sectie 1. — Inning en invordering van de sociale-zekerheidsbijdragen

Artikel 1. § 1. Het Bijzonder Kinderbijslagfonds voor de plaatselijke en gewestelijke overheidsdiensten opgericht overeenkomstig artikel 32 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, wordt voortaan genoemd «Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten», hierna genoemd «de Rijksdienst».

§ 2. De Rijksdienst wordt, naast de opdrachten bepaald bij voormeld artikel 32 en zijn uitvoeringsbesluiten, belast met de inning en de invordering van de volgende werkgevers- en werknemersbijdragen die door zijn aangesloten voor hun personeel verschuldigd zijn:

1° De sociale-zekerheidsbijdragen verschuldigd in uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, alsmede van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, en hun uitvoeringsbesluiten;

2° De solidariteitsbijdrage bepaald bij de herstellwet van 10 februari 1981 tot invoering van een solidariteitsbijdrage ten laste van de personen rechtstreeks of onrechtstreeks bezoldigd door de openbare sector;

3° De loonmatigingsbijdrage, bedoeld bij het koninklijk besluit nr. 278 van 30 maart 1984 houdende bepaalde maatregelen inzake loonmatiging met het oog op de bevordering van de tewerkstelling, de vermindering van de openbare lasten en het financieel evenwicht van de stelsels van sociale zekerheid;

4° De bijdragen, bepaald bij het koninklijk besluit nr. 227 van 9 december 1983 tot instelling voor de loon- en weddetrekkenden van de openbare en van de privé-sector, van een bijzondere bijdrage ten laste van de alleenstaanden en van de gezinnen zonder kinderen;

5° De inhoudingen te verrichten door de plaatselijke en gewestelijke overheidsdiensten in uitvoering van artikel 121, 10°, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

§ 3. Bij in Ministerraad overlegd besluit kan de Koning onder de door Hem te bepalen voorwaarden de innings- en invorderingstaak van bedoelde Rijksdienst uitbreiden tot andere sociale-zekerheidsbijdragen en met sociale bijdragen gelijkgestelde inhoudingen.

CHAPITRE I. — Sécurité sociale du personnel des administrations provinciales et locales

Section 1. — Perception et recouvrement des cotisations de sécurité sociale

Article 1er. § 1er. La Caisse spéciale d'allocations familiales des administrations locales et régionales créée conformément à l'article 32 des lois coordonnées sur les allocations familiales des travailleurs salariés, s'appellera dorénavant l'«Office national de sécurité sociale des administrations provinciales et locales», ci-après dénommé «l'Office national».

§ 2. L'Office national est chargé, hormis les tâches fixées par l'article 32 précité et ses arrêtés d'exécution, de la perception et du recouvrement des cotisations suivantes des employeurs et des travailleurs dues par des affiliés pour leur personnel:

1° Les cotisations de sécurité sociale dues en exécution de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs salariés, ainsi que de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, et de leurs arrêtés d'exécution;

2° La cotisation de solidarité fixée par la loi de redressement du 10 février 1981 instaurant une cotisation de solidarité à charge des personnes rémunérées directement ou indirectement par le secteur public;

3° La cotisation de modération salariale visée à l'arrêté royal n° 278 du 30 mars 1984 portant certaines mesures concernant la modération

salariale en vue d'encourager l'emploi, la réduction des charges publiques et l'équilibre financier des régimes de la sécurité sociale;

4° Les cotisations fixées par l'arrêté royal n° 227 du 9 décembre 1983 fixant pour les appointés et les salariés du secteur public et privé, une cotisation spéciale à charge des isolés et des familles sans enfants;

5° Retenues à effectuer par les administrations locales et régionales en exécution de l'article 121, 10°, de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité.

§ 3. Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi peut, aux conditions qu'il fixera, étendre les tâches de perception et de récupération de cet Office aux autres cotisations sociales et retenues assimilées aux cotisations sociales.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 2. Bij gebrek aan betaling binnen de vastgestelde termijn kunnen de bijdragen verschuldigd aan voormelde Rijksdienst ambtshalve bij het Gemeentekrediet van België worden afgenomen van de rekening van de aangeslotenen, volgens de modaliteiten te bepalen door de Koning.

Het koninklijk besluit nr. 286 van 31 maart 1984 houdende maatregelen om een betere inning te verzekeren van de sociale-zekerheidsbijdragen en de solidariteitsbijdragen verschuldigd door publiekrechtelijke rechtspersonen is eveneens van toepassing met betrekking tot de aan de voormelde Rijksdienst verschuldigde bedragen.

Art. 2. A défaut de paiement dans le délai fixé, les cotisations dues à l'Office précité peuvent être prélevées d'office du compte des affiliés auprès du Crédit communal de Belgique, selon les modalités à déterminer par le Roi.

L'arrêté royal n° 286 du 31 mars 1984 portant des mesures en vue d'améliorer la perception des cotisations de sécurité sociale et de solidarité dues par des personnes morales et publiques est également d'application en ce qui concerne les montants dus à l'Office précité.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 3. De Koning bepaalt:

1° De modaliteiten van de aangifte ter verantwoording van het bedrag van de verschuldigde bijdragen, de termijn binnen welke zij moet worden ingestuurd, de sancties die toepasselijk zijn bij niet-naleving van de voorschriften genomen in uitvoering van deze bepaling;

2° De wijze van betaling en de termijn binnen welke een deel of het geheel van de bijdragen moet worden gestort, het bedrag en de voorwaarden van toepassing van de bijdrageopslagen en verwijlinteressen bij niet-naleving van die termijnen alsmede de voorwaarden waaronder vrijstelling of vermindering van de verhogingen en van de verwijlinterest mag worden verleend;

3° De berekeningswijze van de werkgeversbijdragen die ter vervanging van de hoofdelijke bijdrage, bedoeld bij artikel 81 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, verschuldigd zijn.

Art. 3. Le Roi fixe:

1° Les modalités de la déclaration justificative du montant des cotisations dues, le délai d'introduction de celle-ci, les sanctions qui s'appliquent en cas de non-observance des directives prises en exécution de la présente disposition;

2° Le mode de paiement et le délai dans lequel une partie ou l'ensemble des cotisations doit être versée, le montant et les conditions d'application des majorations et des intérêts de retard en cas de non-respect de ces délais ainsi que les conditions auxquelles l'exonération ou la diminution des augmentations et de l'intérêt moratoire peut être accordée;

3° Le mode de calcul des cotisations patronales dues en remplacement des cotisations capitatives visées à l'article 81 des lois coordonnées sur les allocations familiales des travailleurs salariés.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 4. Volgens de door de Koning te bepalen nadere regelen worden de bijdragen om de drie maanden gestort aan de verdelings- en uitbetalingsinstellingen voor wier rekening ze werden geïnd.

Art. 4. Selon les règles spécifiques à déterminer par le Roi, les cotisations sont versées tous les trois mois aux organismes payeurs et aux organismes de répartition pour le compte desquels elles ont été perçues.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 5. De Koning bepaalt het bedrag dat als vergoeding aan de Rijksdienst toegekend wordt voor de inning en de invordering van de onderscheiden bijdragen.

Art. 5. Le Roi fixe le montant à accorder à l'Office à titre de rétribution pour la perception et le recouvrement des différentes cotisations.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 6. De schuldvorderingen van deze Rijksdienst op zijn aangeslotenen verjaren na drie jaar. Voor al de bijdragen betreffende een zeker aantal dagen van een trimester, neemt de termijn van drie jaar aanvang de laatste dag van dit trimester.

De vorderingen ingesteld tegen deze Rijksdienst tot terugvordering van niet-verschuldigde bijdragen verjaren na drie jaar welke ingaan op de dag van betaling.

Art. 6. Les créances de cet Office sur ses affiliés se prescrivent par trois ans. Pour toutes les cotisations relatives à un certain nombre de jours d'un trimestre le délai de trois ans prend cours le dernier jour dudit trimestre.

Les actions contre ledit Office en vue du recouvrement de cotisations indues se prescrivent par trois ans prenant cours le jour du paiement.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 7. De door de Koning aangewezen ambtenaren houden toezicht op de uitvoering van de bepalingen van deze sectie en van de uitvoeringsbesluiten ervan.

Hiertoe krijgen zij alle bevoegdheden die door artikel 32 van de voormelde wet van 27 juni 1969 zijn bepaald.

De aangesloten besturen zijn ertoe gehouden, aan de hierboven vermelde ambtenaren en beambten, op hun verzoek, kosteloos alle inlichtingen, documenten of een afschrift ervan te verstrekken die zij nuttig achten om de toepassing van deze sectie en haar uitvoeringsbesluiten te controleren.

Art. 7. Les fonctionnaires désignés par le Roi contrôlent l'exécution des dispositions de la présente section et de ses arrêtés d'exécution.

A cet effet, ils reçoivent toutes les compétences définies à l'article 32 de la loi précitée du 27 juin 1969.

A la requête des fonctionnaires et des agents précités, les administrations affiliées sont tenues de leur fournir gratuitement tous renseignements et documents ou une copie de ce qu'ils jugent utile au contrôle de l'application de la présente section et de ses arrêtés d'exécution.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 8. De Koning is ermee belast de bestaande wetsbepalingen te wijzigen of op te heffen om ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze sectie.

Art. 8. Le Roi est chargé de modifier ou d'abroger les dispositions légales existantes, dans le but de les mettre en concordance avec les dispositions de cette section.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 9. De Rijksdienst staat onder het toezicht van de minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft en van de minister van Binnenlandse Zaken.

Art. 9. L'Office national est placé sous la tutelle du ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions ainsi que du ministre de l'Intérieur.

— Aangehouden.

Réservé.

Sectie 2. — Storting van de achterstallige bijdragen

Art. 10. De storting van de achterstallige sociale-zekerheidsbijdragen, verschuldigd door de gemeentebesturen, OCMW's, intercommunales en agglomeraties op 31 december 1984, worden ingeschreven op een afzonderlijke rekening van het Fonds voor het financieel evenwicht van de sociale zekerheid, bedoeld bij artikel 39bis van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Section 2. — Versement des arriérés de cotisations

Art. 10. Les versements des arriérés de cotisations de sécurité sociale dont les administrations communales, CPAS, intercommunales et agglomérations sont redevables au 31 décembre 1984, sont inscrits sur un compte séparé du Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale, visé à l'article 39bis de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 11. Een artikel 12bis, luidend als volgt, wordt ingevoegd in het koninklijk besluit nr. 208 van 23 september 1983 tot oprichting van een Hulpfonds tot financieel herstel van de gemeenten:

« Art. 12bis. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, de regelen vastleggen volgens welke de Rijksdienst voor sociale zekerheid van de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, opgericht door artikel 1 van de wet van (...) houdende sociale bepalingen, tegemoetkomingen kan verkrijgen van het Fonds om de gemeenten, de provincies, de agglomeratie Brussel en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn te helpen bij de betaling van de achterstallige welke die besturen op de dag van de inwerkingtreding van voormelde wet aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid verschuldigd zijn. »

Art. 11. Un article 12bis, rédigé comme suit, est inséré dans l'arrêté royal n° 208 du 23 septembre 1983 créant un Fonds d'aide au redressement financier des communes:

« Art. 12bis. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer les règles selon lesquelles l'Office national de sécurité sociale des administrations provinciales et locales créé par l'article 1er de la loi du (...) portant des dispositions sociales peut obtenir des interventions du Fonds en vue d'aider les communes, les provinces, l'agglomération de Bruxelles et les centres publics d'aide sociale à payer les arriérés dont ces administrations sont redevables à l'Office national de sécurité sociale à la date de l'entrée en vigueur de la loi précitée. »

— Aangenomen.

Réservé.

HOOFDSTUK II. — Kinderbijslag

Sectie I. — Wijzigingen aan de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

Art. 12. In artikel 18 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, gewijzigd bij de besluitwet van 21 augustus 1946, de wet van 27 maart 1951, het koninklijk besluit van 10 april 1957, de wet van 26 juli 1960, het koninklijk besluit van 10 december 1964, de wet van 4 juli 1969, het koninklijk besluit van 28 november 1969, de wet van 20 december 1974 en het koninklijk besluit

van 24 februari 1983, wordt tussen het eerste lid en het tweede lid het volgende lid ingevoegd:

« De openbare instellingen die bij een wet of een besluit verplicht zijn zelf de gezinsbijslag te verlenen moeten zich slechts bij een kinderbijslaginstelling aansluiten, indien die verplichting niet geldt ten aanzien van al hun personeelsleden. »

CHAPITRE II. — Allocations familiales

Section I. — Modifications aux lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés

Art. 12. Dans l'article 18 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, modifié par l'arrêté-loi du 21 août 1946, la loi du 27 mars 1951, l'arrêté royal du 10 avril 1957, la loi du 26 juillet 1960, l'arrêté royal du 10 décembre 1964, la loi du 4 juillet 1969, l'arrêté royal du 28 novembre 1969, la loi du 20 décembre 1974 et l'arrêté royal du 24 février 1983, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 1er et 2:

« Les établissements publics qui sont obligés en vertu d'une loi ou d'un arrêté d'accorder eux-mêmes les prestations familiales, ne doivent s'affilier à un organisme d'allocations familiales que si cette obligation ne concerne pas l'ensemble de leur personnel. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 13. Een artikel 18bis luidend als volgt wordt ingevoegd in dezelfde wetten:

« Art. 18bis. De Koning kan de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers machtigen aan de aangesloten werkgevers die hij met name aanwijst de opdracht toe te vertrouwen het recht op gezinsbijslag vast te stellen en deze te betalen overeenkomstig deze wetten. »

Art. 13. Un article 18bis rédigé comme suit est inséré dans les mêmes lois:

« Art. 18bis. Le Roi peut autoriser l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés à confier aux employeurs affiliés qu'il désigne nommément, la mission d'instruire le droit aux prestations familiales et de payer celles-ci, conformément aux présentes lois. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 14. Artikel 32, eerste lid, 7°, van dezelfde wetten, ingevoegd bij de wet van 5 januari 1976, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 7° De gewestelijke economische instellingen bedoeld in de hoofdstukken II en III van de kaderwet van 15 juli 1970 houdende organisatie van de planning en economische decentralisatie, gewijzigd bij het decreet van 25 mei 1983 van de Waalse Gewestraad, behalve voor de personeelsleden voor wie zij verplicht zijn rechtstreeks de kinderbijslag toe te kennen. »

Art. 14. L'article 32, alinéa 1er, 7°, des mêmes lois, inséré par la loi du 5 janvier 1976, est remplacé par la disposition suivante:

« 7° Les organismes économiques régionaux visés aux chapitres II et III de la loi du 15 juillet 1970 portant organisation de la planification et de la décentralisation économique modifiée par le décret du 25 mai 1983 du Conseil régional wallon, sauf pour les membres du personnel pour lesquels ils sont tenus d'octroyer directement les allocations familiales. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 15. Artikel 33, tweede lid, 2°, c, van dezelfde wetten, opgeheven bij de wet van 30 juni 1981 wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

« c) De werkgevers, reders; »

Art. 15. L'article 33, alinéa 2, 2°, c, des mêmes lois, abrogé par la loi du 30 juin 1981, est rétabli dans la rédaction suivante:

« c) Les employeurs, armateurs de navires; »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 16. Artikel 36 van dezelfde wetten gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 oktober 1960, wordt opgeheven.

Art. 16. L'article 36 des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal du 25 octobre 1960, est abrogé.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 17. Artikel 37 van dezelfde wetten wordt opgeheven.

Art. 17. L'article 37 des mêmes lois est abrogé.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 18. Artikel 38, eerste lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 oktober 1960, wordt vervangen door het volgende lid:

« De aansluiting bij de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers of bij een kinderbijslagfonds geldt voor ten minste vier jaar; indien de aansluiting plaatsvond bij toepassing van artikel 34, tweede lid, of 35, tweede lid, geldt de aansluiting ten minste tot het einde van het dienstjaar dat volgt op datgene in de loop waarvan de aansluiting van rechtswege bij de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers geschiedde. De voormelde termijn van vier jaar begint te lopen de eerste dag van het trimester in de loop waarvan de werkgever verzekeringplichtig werd. »

Art. 18. L'article 38, alinéa 1er, des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal du 25 octobre 1960, est remplacé par l'alinéa suivant:

« L'affiliation à l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés ou à une caisse d'allocations familiales est valable pour au moins quatre ans; si l'affiliation a lieu en application de l'article 34, alinéa 2 ou 35, alinéa 2, l'affiliation est valable jusqu'à au moins la fin de l'exercice qui suit celui au cours duquel l'affiliation d'office à l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés s'est faite. Le délai précité de quatre ans commence à courir le premier jour du trimestre au cours duquel l'employeur a fait l'objet d'un assujettissement. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 19. Artikel 39 van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 25 oktober 1960, wordt opgeheven.

Art. 19. L'article 39 des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal du 25 octobre 1960, est abrogé.

— Aangehouden.

Réservé.

De Voorzitter. — Artikel 20 luidt:

Art. 20. In artikel 40, eerste lid, van dezelfde wetten gewijzigd bij de wet van 30 juni 1981 en het koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Het 3° wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 3° 179 frank voor het derde kind en voor elk volgend kind. »;

B. Het 4° en het 5° worden opgeheven.

Art. 20. A l'article 40, alinéa 1er, des mêmes lois modifié par la loi du 30 juin 1981 et l'arrêté royal n° 131 du 30 décembre 1982, sont apportées les modifications suivantes:

A. Le 3° est remplacé par la disposition suivante:

« 3° 179 francs pour le troisième enfant et pour chacun des enfants suivants. »;

B. Les 4° et 5° sont abrogés.

Mme Remy et M. Delmotte présentent l'amendement que voici:

« Remplacer cet article par la disposition suivante:

« L'article 40, premier alinéa, des mêmes lois, modifié par la loi du 30 juin 1981 et l'arrêté royal n° 131 du 30 décembre 1982, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 40. Les caisses de compensation pour allocations familiales ainsi que les autorités et établissements publics visés à l'article 18 accordent à tous les enfants bénéficiaires une augmentation d'allocation de 179 francs. »

« Dit artikel te vervangen als volgt:

« Artikel 40, eerste lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1981 en het koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 40. De kinderbijslagfondsen alsook de in artikel 18 bedoelde overheden en openbare instellingen verlenen ten behoeve van alle rechtgevendende kinderen een bijslagvermeerdering van 179 frank. »

La parole est à Mme Remy.

Mme Remy-Oger. — Monsieur le Président, je suis quelque peu confuse et je me vois soumise à la loi de la vexation universelle. Je me suis, en effet, complue ce matin à relever des incorrections de langage et je constate maintenant dans mon texte non pas une erreur de syntaxe, mais une omission. Il faut, en effet, lire le dernier paragraphe comme suit: « Les caisses de compensation pour allocations familiales ainsi que les autorités et établissements publics visés à l'article 18 accordent à tous les enfants bénéficiaires, du premier au troisième, une augmentation d'allocation de 179 francs. »

Vous aurez compris que cette précision a été omise à la dactylographie, sinon cet amendement n'aurait aucun sens.

Comme je l'ai développé dans mon intervention, je souhaite que les jeunes ménages soient aidés dans l'éducation des premier et deuxième enfants, pour les amener à envisager plus sereinement la venue d'un troisième enfant. Tel est le sens de l'amendement.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, als ik zeg dat wat mevrouw Remy in dit amendement voorstelt 48 miljard zal kosten, is het duidelijk waarom ik vraag het amendement te verwerpen.

Mme Remy-Oger. — Si je comprends bien, l'incidence financière de mon amendement serait supérieure à celle d'une année d'application du premier volet de la loi fiscale.

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 20 sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 20 zijn aangehouden.

Artikel 21 luidt:

Art. 21. In artikel 41 van dezelfde wetten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het tweede lid, gewijzigd bij de wetten van 27 maart 1951 en 2 mei 1958, de koninklijke besluiten van 20 juli 1961, 13 januari 1965, 9 maart 1965, 24 december 1966, de wet van 4 juli 1969, de koninklijke besluiten van 12 november 1970, 1 maart 1971, 16 mei 1972, 12 juli 1976, 9 september 1980, 26 maart 1982 en het koninklijk besluit van 22 april 1985, wordt aangevuld als volgt:

« p) De dagen waarvoor de zeeman of de shoreganger gerechtigd is op een wachtvergoeding bepaald in de wet van 25 februari 1964 houdende inrichting van een Pool van de zeelieden ter koopvaardij. »

2° Het derde lid, ingevoegd bij de wet van 30 juni 1981, wordt aangevuld met de volgende woorden:

« Behalve de inhaalrustdagen en de vergeldende verlofdagen bedoeld in het tweede lid, b en d, die vallen in dezelfde maand als deze in de loop waarvan de prestaties die er aanleiding toe geven, werden verricht. »

Art. 21. A l'article 41 des mêmes lois sont apportées les modifications suivantes:

1° L'alinéa 2, modifié par les lois des 27 mars 1951 et 2 mai 1958, les arrêtés royaux des 20 juillet 1961, 13 janvier 1965, 9 mars 1965, 24 décembre 1966, la loi du 4 juillet 1969, les arrêtés royaux des 12 novembre 1970, 1er mars 1971, 16 mai 1972, 12 juillet 1976,

9 septembre 1980, 26 mars 1982 et l'arrêté royal du 22 avril 1985, est complété comme suit :

« p) Les journées pour lesquelles le marin ou le shoreganger a droit à une indemnité d'attente prévue dans la loi du 25 février 1964 organisant un Pool des marins de la marine marchande. »

2° L'alinéa 3, inséré par la loi du 30 juin 1981, est complété par les mots suivants :

« A l'exception des jours de repos compensatoire et des jours de congé compensatoire visés à l'alinéa 2, b et d, situés dans le même mois que celui au cours duquel les prestations y donnant lieu ont été effectuées. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 22. In artikel 42, eerste lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1981 en het koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

A. Het 3° wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 3° 3 738 frank voor het derde kind en voor elk volgend kind. » ;

B. Het 4° en het 5° worden opgeheven.

Art. 22. A l'article 42, alinéa 1er, des mêmes lois modifié par la loi du 30 juin 1981 et l'arrêté royal n° 131 du 30 décembre 1982 sont apportées les modifications suivantes :

A. Le 3° est remplacé par la disposition suivante :

« 3° 3 738 francs pour le troisième enfant et pour chacun des enfants suivants. » ;

B. Les 4° et 5° sont abrogés.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 23. In artikel 42bis van dezelfde wetten, opnieuw opgenomen bij het koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982 en gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 282 van 31 maart 1984, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In het eerste lid worden de woorden « De in de artikelen 40, 1° en 42, eerste lid, 1°, vastgestelde bijlagen van 68 frank en 1 436 frank, worden respectievelijk verhoogd tot 79 frank en 1 675 frank » vervangen door de woorden « De in de artikelen 40, 1° en 2°, en 42, eerste lid, 1° en 2°, vastgestelde bijlagen van 68 en 127 frank en 1 436 en 2 657 frank worden respectievelijk verhoogd tot 79 en 133 frank en 1 675 en 2 779 frank » ;

2° Tussen het tweede en het derde lid wordt het volgende lid ingevoegd :

« De Koning bepaalt eveneens de voorwaarden waaronder perioden van inactiviteit die de in het eerste lid bedoelde werkloosheid voorafgaan in aanmerking worden genomen voor de bepaling van de periode van zes maanden werkloosheid. »

Art. 23. A l'article 42bis des mêmes lois, rétabli par l'arrêté royal n° 131 du 30 décembre 1982 et modifié par l'arrêté royal n° 282 du 31 mars 1984, sont apportées les modifications suivantes :

1° Dans l'alinéa 1er les mots « Les allocations de 68 francs et 1 436 francs fixées aux articles 40, 1°, et 42, alinéa 1er, 1°, sont respectivement portées à 79 francs et à 1 675 francs » sont remplacés par les mots « Les allocations de 68 et 127 francs et de 1 436 et 2 657 francs fixées aux articles 40, 1° et 2°, et 42, alinéa 1er, 1° et 2°, sont respectivement portées à 79 et 133 francs et à 1 675 et 2 779 francs » ;

2° Entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3, l'alinéa suivant est inséré :

« Le Roi fixe également les conditions dans lesquelles des périodes d'inactivité précédant le chômage visé à l'alinéa 1er, sont prises en considération pour la détermination de la période de six mois de chômage. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 24. Artikel 44, §§ 1, 2, 3 en 4 van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982 en het koninklijk besluit van 12 april 1984, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« § 1. De bij artikel 40 bepaalde bedragen van de dagelijkse kinderbijslag worden verhoogd met een leeftijdsbijslag van :

1° 13 frank voor een kind van minstens 6 jaar oud,

2° 23 frank voor een kind van minstens 12 jaar oud,

3° 37 frank voor een kind van minstens 16 jaar oud,

wat betreft het eerste kind ;

1° 15 frank voor een kind van minstens 6 jaar oud,

2° 27 frank voor een kind van minstens 12 jaar oud,

3° 43 frank voor een kind van minstens 16 jaar oud,

wat betreft het tweede, het derde en elk volgend kind.

§ 2. De bij de artikelen 42bis, 50bis en 50ter bepaalde bedragen van de dagelijkse kinderbijslag, evenals de bedragen bedoeld in artikel 40, toekomend aan een kind dat rechtgevend is op de bijkomende bijslag voor minder valide kinderen, bedoeld in artikel 47, worden verhoogd met een leeftijdsbijslag van :

1° 15 frank voor een kind van minstens 6 jaar oud,

2° 27 frank voor een kind van minstens 12 jaar oud,

3° 43 frank voor een kind van minstens 16 jaar oud.

§ 3. De bij artikel 42 bepaalde bedragen van de maandelijks forfaitaire kinderbijslag worden verhoogd met een leeftijdsbijslag van :

1° 269 frank voor een kind van minstens 6 jaar oud,

2° 474 frank voor een kind van minstens 12 jaar oud,

3° 767 frank voor een kind van minstens 16 jaar oud,

wat betreft het eerste kind ;

1° 314 frank voor een kind van minstens 6 jaar oud,

2° 553 frank voor een kind van minstens 12 jaar oud,

3° 895 frank voor een kind van minstens 16 jaar oud,

wat betreft het tweede, het derde en elk volgend kind.

§ 4. De bij de artikelen 42bis, 50bis en 50ter bepaalde bedragen van de maandelijks forfaitaire kinderbijslag, evenals de bedragen bedoeld in artikel 42, toekomend aan een kind dat rechtgevend is op de bijkomende bijslag voor minder valide kinderen, bedoeld in artikel 47, worden verhoogd met een leeftijdsbijslag van :

1° 314 frank voor een kind van minstens 6 jaar oud,

2° 553 frank voor een kind van minstens 12 jaar oud,

3° 895 frank voor een kind van minstens 16 jaar oud. »

Art. 24. L'article 44, §§ 1er, 2, 3 et 4, des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal n° 131 du 30 décembre 1982 et l'arrêté royal du 12 avril 1984, est remplacé par les dispositions suivantes :

« § 1er. Les montants visés à l'article 40 des allocations familiales journalières sont majorés d'un supplément d'âge de :

1° 13 francs pour un enfant de 6 ans au moins,

2° 23 francs pour un enfant de 12 ans au moins,

3° 37 francs pour un enfant de 16 ans au moins,

en ce qui concerne le premier enfant ;

1° 15 francs pour un enfant de 6 ans au moins,

2° 27 francs pour un enfant de 12 ans au moins,

3° 43 francs pour un enfant de 16 ans au moins,

en ce qui concerne le deuxième, le troisième enfant et chacun des enfants suivants.

§ 2. Les montants visés aux articles 42bis, 50bis et 50ter des allocations familiales journalières ainsi que les montants visés à l'article 40 revenant à un enfant bénéficiaire de l'allocation supplémentaire pour enfants handicapés visé à l'article 47, sont majorés d'un supplément d'âge de :

1° 15 francs pour un enfant de 6 ans au moins,

2° 27 francs pour un enfant de 12 ans au moins,

3° 43 francs pour un enfant de 16 ans au moins.

§ 3. Les montants visés à l'article 42 des allocations familiales forfaitaires mensuelles sont majorés d'un supplément d'âge de :

1° 269 francs pour un enfant de 6 ans au moins,

2° 474 francs pour un enfant de 12 ans au moins.

3° 767 francs pour un enfant de 16 ans au moins,
en ce qui concerne le premier enfant;

1° 314 francs pour un enfant de 6 ans au moins,

2° 553 francs pour un enfant de 12 ans au moins,

3° 895 francs pour un enfant de 16 ans au moins,

en ce qui concerne le deuxième, le troisième enfant et chacun des enfants suivants.

§ 4. Les montants visés aux articles 42bis, 50bis et 50ter des allocations forfaitaires mensuelles, ainsi que les montants visés à l'article 42 revenant à un enfant bénéficiaire de l'allocation supplémentaire pour enfants handicapés visé à l'article 47, sont majorés d'un supplément d'âge de :

1° 314 francs pour un enfant de 6 ans au moins,

2° 553 francs pour un enfant de 12 ans au moins,

3° 895 francs pour un enfant de 16 ans au moins. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 25. In artikel 50ter, eerste lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 131 van 30 december 1982, worden de volgende wijzingen aangebracht :

A. Het 2° wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 2° 179 frank per dag of 3 738 frank per maand voor het derde kind en voor elk volgend kind. »;

B. Het 3° en het 4° worden opgeheven.

Art. 25. A l'article 50ter, alinéa 1er, des mêmes lois modifié par l'arrêté royal n° 131 du 30 décembre 1982, sont apportées les modifications suivantes :

A. Le 2° est remplacé par la disposition suivante :

« 2° 179 francs par jour ou 3 738 francs par mois pour le troisième enfant et pour chacun des enfants suivants. »;

B. Les 3° et 4° sont abrogés.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 26. Artikel 55 van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 7 van 18 april 1967, de wet van 28 maart 1975, het koninklijk besluit nr. 29 van 15 december 1978 en bij de wet van 30 juni 1981, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 55. De echtgenoot of echtgenote die verlaten wordt door zijn vrouw of door haar man en die, tengevolge van die verlating, geen recht meer heeft op kinderbijslag behoudt niettemin dit recht voor :

a) De kinderen die hij of zij opvoedt en die deel uitmaken van het gezin op het ogenblik van de verlating;

b) De gemeenschappelijke kinderen die hij of zij opvoedt en die werden geboren binnen de zes maanden na de verlating.

Het recht op kinderbijslag wordt toegekend vanaf de verlating totdat het jongste kind dat deel uitmaakt van het gezin op het ogenblik van de verlating of binnen de zes maanden daarna geboren wordt, de leeftijd van drie jaar heeft bereikt en minstens voor een periode van twaalf maanden.

Het genot van deze bepalingen is ondergeschikt aan de aangifte van de verlating door de verlaten echtgenoot of echtgenote bij de vrederechter van zijn of haar woonplaats of van de neerlegging van een klacht bij de brigadebevelhebber van de rijkswacht of de politiecommissaris van zijn of haar woonplaats, binnen de drie maanden na de verlating.

De man die zijn echtgenote of de vrouw die haar echtgenoot verlaat moet, in de loop van de twaalf maanden die het tijdstip van de verlating onmiddellijk voorafgaan, de voorwaarden vervuld hebben om aanspraak te maken op ten minste zes maandelijks forfaitaire bijslagen, krachtens deze wetten, het koninklijk besluit nr. 48 van 24 oktober 1967 betreffende de toekenning van gezinsbijslag aan de gedetineerden (stelsel van de werknemers) of het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen.

De in dit artikel bedoelde kinderbijslag is verschuldigd door het kinderbijslagfonds, de overheid of de openbare instelling die krachtens deze wetten of het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen laatst bevoegd was voor het

uitkeren van de kinderbijslag in hoofde van de man of de vrouw die zijn echtgenote of haar echtgenoot verliet.

Voor de toepassing van dit artikel wordt een echtgenoot of echtgenote niet als verlaten aangezien, indien zijn vrouw of haar man van de vrijheid is beroofd krachtens een veroordeling, een maatregel van voorlopige hechtenis of een beslissing genomen bij toepassing van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en gewoontemisdadigers of van de wet van 27 november 1891 tot beteugeling van de landloperij en de bedelarij.

De bij dit artikel bedoelde bijslag wordt slechts toegekend in zoverre er geen ander recht bestaat in het stelsel van de werknemers of in het stelsel van de zelfstandigen. »

Art. 26. L'article 55 des mêmes lois modifié par l'arrêté royal n° 7 du 18 avril 1967, la loi du 28 mars 1975, l'arrêté royal n° 29 du 15 décembre 1978 et la loi du 30 juin 1981, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 55. L'époux ou l'épouse qui est abandonné(e) par son conjoint et qui, du fait de cet abandon n'a plus droit aux allocations familiales, garde tout de même ce droit au bénéfice :

a) Des enfants qu'il ou qu'elle élève et qui font partie du ménage au moment de l'abandon;

b) Des enfants communs qu'il ou qu'elle élève et qui sont nés dans les six mois de l'abandon.

Le droit aux allocations familiales est attribué à partir de l'abandon, jusqu'à ce que le plus jeune des enfants faisant partie du ménage au moment de l'abandon ou nés dans les six mois de l'abandon, ait atteint l'âge de trois ans et au minimum pour une période de douze mois.

Le bénéfice des présentes dispositions est subordonné à la déclaration d'abandon faite par l'époux abandonné ou par l'épouse abandonnée auprès du juge de paix de son domicile ou au dépôt d'une plainte auprès du commandant de brigade de gendarmerie ou du commissaire de police de son domicile dans les trois mois qui suivent l'abandon.

Le conjoint ayant abandonné son époux ou son épouse doit avoir satisfait aux conditions pour prétendre à au moins six allocations forfaitaires mensuelles, en vertu des présentes lois, de l'arrêté royal n° 48 du 24 octobre 1967 relatif à l'octroi des prestations familiales aux détenus (régime des travailleurs salariés) ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs, au cours des douze mois précédant immédiatement la date de l'abandon.

Les allocations familiales visées au présent article sont dues par l'organisme d'allocations familiales, par l'autorité ou par l'établissement public qui était compétent pour accorder, en dernier lieu, les allocations familiales dans le chef du conjoint qui a abandonné son époux ou son épouse, en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs.

Pour l'application du présent article l'époux ou l'épouse n'est pas considéré(e) comme abandonné(e) lorsque son conjoint est privé de sa liberté en vertu d'une condamnation, d'une mesure de détention préventive ou d'une décision prise en application de la loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude ou de la loi du 27 novembre 1891 sur la répression du vagabondage et de la mendicité.

Les allocations prévues par le présent article ne sont octroyées que pour autant qu'aucun autre droit ne soit ouvert dans le régime des travailleurs salariés ou dans le régime des travailleurs indépendants. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 27. In artikel 56 van dezelfde wetten, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 1, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nr. 7 van 18 april 1967, nr. 68 van 10 november 1967 en nr. 29 van 15 december 1978 en de wet van 30 juni 1981, wordt aangevuld met het volgende lid :

« De kinderbijslag is nochtans verschuldigd tegen de bedragen bepaald in artikel 42bis voor de in het vorig lid bedoelde rechthebbende die de voorwaarden van zes maanden volledige werkloosheid in de zin van dat artikel vervult. »;

2° In § 2, derde lid, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 282 van 31 maart 1984 worden de woorden « dit lid » vervangen door de woorden « het tweede lid »;

3° Paragraaf 3, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 7 van 17 april 1967, en gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 29 van 15 december 1978, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 3. Onverminderd de artikelen 101, derde lid, 2°, en 111, is de kinderbijslag bedoeld in dit artikel, verschuldigd door de kinderbijslaginstelling, de overheid of de openbare instelling die laatst bevoegd was kinderbijslag in hoofde van de rechthebbende bedoeld in dit artikel, uit te keren krachtens deze wetten of het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen. »

Art. 27. A l'article 56 des mêmes lois sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er, modifié par les arrêtés royaux n° 7 du 18 avril 1967, n° 68 du 10 novembre 1967 et n° 29 du 15 décembre 1978 et la loi du 30 juin 1981, est complété par l'alinéa suivant:

« Les allocations familiales sont toutefois dues aux taux prévus à l'article 42bis pour l'attributaire visé à l'alinéa précédent qui remplit la condition de six mois de chômage complet au sens dudit article. »

2° Au § 2, alinéa 3, inséré par l'arrêté royal n° 282 du 31 mars 1984, les mots « alinéa 1er » sont remplacés par les mots « alinéa 2 »;

3° Le § 3, inséré par l'arrêté royal n° 7 du 17 avril 1967, et modifié par l'arrêté royal n° 29 du 15 décembre 1978, est remplacé par la disposition suivante:

« § 3. Sans préjudice des articles 101, alinéa 3, 2°, et 111, les allocations familiales prévues par le présent article sont dues par l'organisme d'allocations familiales, par l'autorité ou par l'établissement public qui était compétent pour accorder en dernier lieu les allocations familiales dans le chef de l'attributaire visé au présent article, en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 28. Artikel 56bis, § 4, van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 29 van 15 december 1978, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 4. Onverminderd de artikelen 101, derde lid, 3°, en 111, is de kinderbijslag bedoeld in dit artikel verschuldigd door de kinderbijslaginstelling, de overheid of de openbare instelling, die laatst bevoegd was, krachtens deze wetten of krachtens het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen, kinderbijslag uit te keren in hoofde van de overleden ouder, indien deze op het ogenblik van het overlijden voldeed aan de in § 1 gestelde voorwaarde. »

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 101, derde lid, 3°, en 111, is, indien de overledene op het ogenblik van het overlijden de vereiste voorwaarde niet vervulde, maar de overlevende ouder deze wel vervulde, de kinderbijslag bedoeld in dit artikel, verschuldigd door de kinderbijslaginstelling, de overheid of de openbare instelling waarbij de overlevende ouder op het ogenblik van het overlijden tot kinderbijslag gerechtigd was krachtens deze wetten of het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen. »

Art. 28. L'article 56bis, § 4, des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal n° 29 du 15 décembre 1978, est remplacé par la disposition suivante:

« § 4. Sans préjudice des articles 101, alinéa 3, 3°, et 111, les allocations familiales prévues par le présent article sont dues par l'organisme d'allocations familiales, par l'autorité ou par l'établissement public qui, en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs, était compétent pour accorder en dernier lieu les allocations familiales dans le chef de l'auteur décédé, si celui-ci, au moment du décès, satisfait à la condition fixée au § 1er. »

Sans préjudice des dispositions des articles 101, alinéa 3, 3°, et 111, si au moment du décès, la condition requise fait défaut dans le chef du défunt, mais se trouve remplie dans le chef de l'auteur survivant, les allocations familiales prévues par le présent article sont dues par l'organisme d'allocations familiales, par l'autorité ou par l'établissement public auprès duquel ce dernier était attributaire d'allocations familiales au moment du décès, en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 29. Artikel 56quater, vierde lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 7 van 18 april 1967, wordt vervangen door het volgende lid:

« Onverminderd de artikelen 101, derde lid, 4°, en 111, is de kinderbijslag bedoeld in dit artikel, verschuldigd door de kinderbijslaginstelling, de overheid of de openbare instelling, die laatst bevoegd was kinderbijslag in hoofde van de overledene uit te keren krachtens deze wetten of het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen. »

Art. 29. L'article 56quater, alinéa 4, des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal n° 7 du 18 avril 1967, est remplacé par l'alinéa suivant:

« Sans préjudice des articles 101, alinéa 3, 4°, et 111, les allocations familiales prévues par le présent article sont dues par l'organisme d'allocations familiales, par l'autorité ou par l'établissement public qui était compétent pour accorder, en dernier lieu, les allocations familiales du chef du défunt, en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 30. Artikel 56quinquies, § 2, van dezelfde wetten, ingevoegd bij de wet van 4 juli 1969 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 23 januari 1976, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 2. Is rechthebbend op kinderbijslag tegen de bedragen bepaald in artikel 50bis, de wees, indien op het ogenblik van het overlijden van één van zijn ouders de minder valide vader of de minder valide moeder voor dit kind aanspraak kon maken op kinderbijslag bij toepassing van § 1, behalve indien de wees reeds gerechtigd is op wezenbijslag bij toepassing van artikel 56bis of wanneer de overleden ouder loontrekkende was die een recht op wezenbijslag opent bij toepassing van artikel 56bis. »

Nochtans, indien de overlevende ouder een nieuw huwelijk aangaat of een huishouden vormt, in de zin van artikel 56bis, § 2, eerste lid, wordt de kinderbijslag, verschuldigd bij toepassing van het vorige lid, toegekend aan de bedragen bepaald in de artikelen 40 en 42.

Het voordeel van het eerste lid mag opnieuw worden ingeroepen, wanneer de in het tweede lid bedoelde oorzaken van uitsluiting opgehouden hebben te bestaan of wanneer de hertrouwde ouder van tafel en bed gescheiden is en geen huishouden vormt.

Het tweede lid is niet van toepassing wanneer de wees door zijn overlevende ouder verlaten is. »

Art. 30. L'article 56quinquies, § 2, des mêmes lois, inséré par la loi du 4 juillet 1969 et modifié par l'arrêté royal du 23 janvier 1976 est remplacé par la disposition suivante:

« § 2. Est attributaire d'allocations familiales aux taux visés à l'article 50bis, l'orphelin, si au moment du décès de l'un de ses parents, le père handicapé ou la mère handicapée pouvait prétendre en faveur de cet enfant aux allocations familiales en application du § 1er, sauf lorsque l'orphelin est déjà bénéficiaire des allocations d'orphelin en application de l'article 56bis ou lorsque l'auteur décédé était travailleur salarié ouvrant droit aux allocations d'orphelin en application de l'article 56bis. »

Toutefois, si l'auteur survivant est engagé dans les liens d'un nouveau mariage ou est établi en ménage dans le sens de l'article 56bis, § 2, alinéa 1er, les allocations familiales dues en application de l'alinéa précédent sont accordées aux taux fixés aux articles 40 et 42.

Le bénéfice de l'alinéa 1er peut à nouveau être invoqué si les causes d'exclusion prévues à l'alinéa 2 ont cessé d'exister ou si l'auteur remarié est séparé de corps et non établi en ménage.

L'alinéa 2 n'est pas applicable lorsque l'orphelin est abandonné par son auteur survivant. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 31. Artikel 56sexies van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1969, het koninklijk besluit van 23 januari 1976, de wet van 24 december 1980 en de koninklijke besluiten nr. 122 van 30 december 1982 en nr. 207 van 13 september 1983, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 56sexies. § 1. Indien hij reeds ten minste vijf jaar werkelijk in België verblijft op de datum van de indiening van de aanvraag om

kinderbijslag bij toepassing van dit artikel, is de persoon die verbonden is door een leerovereenkomst bedoeld bij de wet van 19 juli 1983 op het leerlingwezen voor beroepen uitgeoefend door arbeiders in loondienst, alsmede de leerplichtige, de leerling, de student, de persoon die een stage doet om in een openbaar ambt te worden benoemd, de persoon die een verhandeling bij het einde van hogere studies voorbereidt en de werkzoekende, respectievelijk bedoeld in artikel 62, §§ 1, 2, 4, 5 en 6, zelfs wanneer hij niet voldoet aan de door de of krachtens deze artikelen gestelde voorwaarden inzake het verrichten van een winstgevend activiteit, van toekenning van loon of van het genot van sociale uitkeringen, tegen de bij de artikelen 40 en 42 bedoelde bedragen op gezinsbijslag gerechtigd, ten behoeve van de in artikel 51, tweede lid, 1°, 2°, 3° en 7° bedoelde kinderen, die deel uitmaken van hetzelfde gezin. Dit recht heeft voorrang op het recht dat de leerplichtige, leerling, student of persoon die een verhandeling voorbereidt bij het einde van hogere studies eventueel verwerft als sociaal verzekerde of sociaal gerechtigde.

§ 2. Onverminderd artikel 56bis, § 1, is tegen de bij artikelen 40 en 42 van deze wetten bepaalde bedragen op gezinsbijslag gerechtigd, de wees, indien op het ogenblik van het overlijden van de vader of van de moeder, één van hen ten behoeve van dat kind aanspraak op kinderbijslag kon maken bij toepassing van § 1, indien de overlevende echtgenoot geen nieuw huwelijk heeft aangegaan of geen huishouden vormt in de zin van artikel 56bis, § 2, eerste lid.

Het voordeel van deze paragraaf mag opnieuw worden ingeroepen, wanneer de in het eerste lid bedoelde oorzaken van uitsluiting opgehouden hebben te bestaan of wanneer de hertrouwde echtgenoot van tafel en bed gescheiden is en geen huishouden vormt.

§ 3. De overlevende echtgenoot van een in § 1 bedoelde rechthebbende is op kinderbijslag gerechtigd voor de door hem opgevoede kinderen voor wie die rechthebbende op het ogenblik van zijn overlijden aanspraak op kinderbijslag kon maken bij toepassing van dit artikel.

Het recht bedoeld in het eerste lid neemt een einde wanneer de overlevende echtgenoot een nieuw huwelijk aangaat of een huishouden vormt in de zin van artikel 56bis, § 2, eerste lid.

§ 4. Onverminderd § 1, laatste zin, wordt de in dit artikel bedoelde kinderbijslag slechts toegekend in zoverre er geen ander recht bestaat op kinderbijslag voor hetzelfde kind krachtens deze wetten, krachtens de artikelen 2 en 3 van het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen of krachtens de kinderbijslagregeling voor zelfstandigen.

§ 5. De in dit artikel bedoelde kinderbijslag wordt verleend ten laste van en uitbetaald door de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers.

§ 6. Voor de toepassing van dit artikel kan de minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, in bijzondere gevallen, afwijkingen toestaan voor de in § 1 gestelde voorwaarde inzake verblijf in België, alsmede met ten hoogste twee jaar de leeftijdsgrenzen bepaald in artikel 62, §§ 2, 4, 5 en 6 verhoogen. »

Art. 31. L'article 56sexies des mêmes lois, modifié par la loi du 4 juillet 1969, l'arrêté royal du 23 janvier 1976, la loi du 24 décembre 1980 et les arrêtés royaux n° 122 du 30 décembre 1982 et n° 207 du 13 septembre 1983, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 56sexies. § 1er. S'il réside effectivement en Belgique depuis au moins cinq ans à la date d'introduction de la demande d'allocations familiales en application du présent article, la personne qui se trouve dans les liens d'un contrat d'apprentissage prévu dans la loi du 19 juillet 1983 sur l'apprentissage de professions exercées par des travailleurs salariés, ainsi que l'écolier, l'apprenti, l'étudiant, la personne qui fait un stage pour pouvoir être nommé à une charge, la personne qui prépare un mémoire de fin d'études supérieures et le demandeur d'emploi, respectivement visés à l'article 62, §§ 1er, 2, 4, 5 et 6, même lorsqu'il ne satisfait pas aux conditions fixées par ou en vertu de ces articles quant à l'exercice d'une activité lucrative d'octroi de rémunération ou le bénéfice de prestations sociales, a droit aux allocations familiales aux taux prévus aux articles 40 et 42, en faveur des enfants visés à l'article 51, alinéa 2, 1°, 2°, 3° et 7°, qui font partie du même ménage. Ce droit est prioritaire sur le droit que l'écolier, l'apprenti, l'étudiant ou la personne qui prépare un mémoire de fin d'études supérieures ouvre éventuellement en tant qu'assuré ou bénéficiaire social.

§ 2. Sans préjudice de l'article 56bis, § 1er, a droit aux allocations familiales aux taux fixés aux articles 40 et 42, l'orphelin, si au moment du décès du père ou de la mère, l'un d'eux pouvait prétendre en faveur de cet enfant aux allocations familiales en application du § 1er et si le

conjoint survivant n'est pas engagé par les liens d'un nouveau mariage ni établi en ménage au sens de l'article 56bis, § 2, alinéa 1er.

Le bénéficiaire du présent paragraphe peut être invoqué à nouveau, si les causes d'exclusion visées à l'alinéa premier ont cessé d'exister ou si le conjoint remarié est séparé de corps et non établi en ménage.

§ 3. Le conjoint survivant d'un attributaire visé au § 1er a droit aux allocations familiales pour les enfants qu'il élève et en faveur desquels l'attributaire précité au moment de son décès, pouvait prétendre aux allocations familiales en application du présent article.

Le droit visé au premier alinéa prend fin lorsque le conjoint survivant est engagé dans les liens d'un nouveau mariage ou est établi en ménage au sens de l'article 56bis, § 2, premier alinéa.

§ 4. Sans préjudice du § 1er, dernière phrase, les allocations familiales visées à cet article ne sont accordées que pour autant qu'il n'y ait pas un autre droit aux allocations familiales pour le même enfant en vertu de ces lois, en vertu des articles 2 et 3 de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs ou en vertu du régime d'allocations familiales pour travailleurs indépendants.

§ 5. Les allocations familiales visées au présent article sont octroyées à charge de et payées par l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés.

§ 6. Pour l'application du présent article, le ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions peut, dans des cas particuliers, accorder des dérogations à la condition imposée dans le § 1er en ce qui concerne la résidence en Belgique ainsi qu'augmenter de deux ans au plus des limites d'âge fixées à l'article 62, §§ 2, 4, 5 et 6. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 32. Artikel 57, derde lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 27 maart 1951, wordt vervangen door het volgende lid :

« Onverminderd de artikelen 101, derde lid, 2°, en 111, is de kinderbijslag bedoeld in dit artikel, verschuldigd door de kinderbijslaginstelling, de overheid of de openbare instelling die laatst bevoegd was kinderbijslag in hoofde van de pensioengerechtigde uit te keren, krachtens deze wetten of het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen. »

Art. 32. L'article 57, alinéa 3, des mêmes lois, modifié par la loi du 27 mars 1951, est remplacé par l'alinéa suivant :

« Sans préjudice des articles 101, alinéa 3, 2°, et 111, les allocations familiales prévues par le présent article sont dues par l'organisme d'allocations familiales, par l'autorité ou par l'établissement public qui était compétent pour accorder en dernier lieu les allocations familiales du bénéficiaire de pension en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatifs aux prestations familiales revenant aux chômeurs. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 33. Artikel 60 van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 54 van 15 juli 1982, wordt aangevuld met de volgende paragraaf :

« § 3. Met betrekking tot de bepalingen van § 2, eerste en tweede lid, 2°, worden volgende uitzonderingen gemaakt :

1° Indien, ingevolge het overlijden van een ouder die uitsluitend rechthebbende is overeenkomstig het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen of ingevolge het overlijden van de andere ouder die geen recht doet ontstaan op wezenbijslag krachtens deze wetten, recht bestaat op de verhoogde wezenbijslag in toepassing van de artikelen 18 of 20bis van voormeld koninklijk besluit, sluit dit recht ieder ander gelijktijdig of later recht krachtens deze wetten of krachtens het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen uit; deze uitsluiting is evenwel niet van toepassing indien, ingevolge het vóór overlijden van een ouder, reeds een recht op kinderbijslag voor wezen bij toepassing van artikel 56bis of 56quinqüies van deze wetten bestaat;

2° Indien een rechthebbende zelfstandige recht heeft op de verhoogde kinderbijslag voor invaliden ingevolge het voormeld besluit van 8 april 1976, sluit dit recht voor het kind dat deel uitmaakt van hetzelfde gezin,

ieder ander recht krachtens deze wetten of het voormeld koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967, uit, behalve:

- a) Een recht op verhoogde wezenbijslag;
 - b) Een recht op verhoogde kinderbijslag voor invalide werknemers in hoofde van de vader, de moeder, de stiefvader of de stiefmoeder die van hetzelfde gezin deel uitmaken;
 - c) Een recht op verhoogde kinderbijslag voor invalide werknemers in hoofde van een van hetzelfde gezin deel uitmakende persoon, tenzij de rechthebbende zelfstandige invalide, de vader, de moeder, de stiefvader of de stiefmoeder is, of een recht op kinderbijslag in hoofde van de vader, moeder, stiefvader of stiefmoeder rechthebbend krachtens deze wetten of het voormeld koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967;
- 3° Behalve indien, met inachtnaam van het bepaalde onder 1°, recht bestaat op wezenbijslag bij toepassing van artikel 56bis of 56quinquies van deze wetten en onverminderd 2°, sluit het recht op kinderbijslag ingevolge de bepalingen van voormeld koninklijk besluit van 8 april 1976 ieder ander recht krachtens deze wetten of het voormeld koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 uit:

- a) Indien het kind deel uitmaakt van een gezin met uitsluitend één of meer rechthebbende zelfstandigen of van een gezin van een of meer zelfstandige rechthebbende(n) zijnde vader, moeder, stiefvader of stiefmoeder samen met een of meer rechthebbenden krachtens deze wetten of het voormeld koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967, andere dan de vader, de moeder, de stiefvader of de stiefmoeder;
- b) Wanneer het kind opgehouden heeft deel uit te maken van het gezin van een effectief rechthebbende zelfstandige vader, moeder, stiefvader, stiefmoeder, grootouder of overgrootouder wegens een plaatsing bedoeld in artikel 33 van het voormeld koninklijk besluit van 8 april 1976. »

Art. 33. L'article 60 des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal n° 54 du 15 juillet 1982, est complété par le paragraphe suivant:

« § 3. En ce qui concerne les dispositions du § 2, alinéa 1er et 2, les exceptions suivantes sont faites:

1° Lorsque, par suite du décès d'un auteur qui est exclusivement attributaire en vertu de l'arrêté royal du 8 avril 1976 établissant le régime des prestations familiales en faveur des travailleurs indépendants ou de celui de l'autre auteur qui n'ouvre pas de droit aux allocations d'orphelin en vertu des présentes lois, il existe un droit aux allocations familiales majorées d'orphelin en application des articles 18 ou 20bis de l'arrêté royal précité, ce droit exclut tout autre droit simultané ou postérieur en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux allocations familiales revenant aux chômeurs; cette exclusion ne s'applique toutefois pas lorsque, suite au prédécès d'un auteur, il existe déjà un droit aux allocations familiales d'orphelin en application des articles 56bis ou 56quinquies des présentes lois;

2° Lorsqu'un attributaire travailleur indépendant a droit aux allocations familiales majorées pour invalide conformément à l'arrêté royal du 8 avril 1976 précité, ce droit exclut pour l'enfant faisant partie du même ménage, tout autre droit en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 susmentionné, sauf:

- a) Un droit aux allocations familiales majorées d'orphelin;
- b) Un droit aux allocations familiales majorées pour travailleur salarié invalide du chef du père, de la mère, du beau-père ou de la belle-mère faisant partie du même ménage;
- c) Un droit aux allocations familiales majorées pour travailleur salarié invalide du chef d'une personne faisant partie du même ménage à moins que le travailleur indépendant invalide soit le père, la mère, le beau-père ou la belle-mère ou un droit aux allocations familiales dans le chef de l'attributaire père, mère, beau-père ou belle-mère en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal précité n° 49 du 24 octobre 1967;

3° Sauf lorsque, compte tenu des dispositions du 1°, un droit aux allocations d'orphelin existe, en application des articles 56bis ou 56quinquies des présentes lois, et sans préjudice du 2°, le droit aux allocations familiales en vertu des dispositions de l'arrêté royal précité du 8 avril 1976 exclut tout autre droit en vertu de ces lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 précité:

- a) Lorsque l'enfant fait partie d'un ménage composé exclusivement d'un ou de plusieurs attributaires indépendants ou d'un ménage d'un ou plusieurs attributaires indépendants soit les père, mère, beau-père ou belle-mère vivant avec un ou plusieurs attributaires en vertu des présentes lois ou de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 précité, autres que les père, mère, le beau-père ou la belle-mère;

b) Quand l'enfant a cessé de faire partie du ménage d'un attributaire effectif indépendant, père, mère, beau-père ou belle-mère, grand-parent ou arrière-grand-parent suite à un placement au sens de l'article 33 de l'arrêté royal précité du 8 avril 1976. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 34. In artikel 62 van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 7 van 18 april 1967, het koninklijk besluit nr. 68 van 10 november 1967, de wet van 4 juli 1969, het koninklijk besluit van 30 september 1970, de wet van 14 mei 1971, de wet van 22 november 1973 en het koninklijk besluit nr. 29 van 15 december 1978, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. De kinderbijslag wordt toegekend aan het kind dat onderworpen is aan de voltijdse leerplicht en, in de voorwaarden bepaald door de Koning, aan het kind dat onderworpen is aan de deeltijdse leerplicht. »;

2° Paragraaf 1bis wordt opgeheven;

3° Paragraaf 2 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 2. De kinderbijslag wordt toegekend ten behoeve van de leerling tot 21 jaar, binnen de perken en voorwaarden bepaald door de Koning. »;

4° Een § 6, luidend als volgt, wordt ingevoegd in hetzelfde artikel:

« § 6. De kinderbijslag wordt toegekend tot de leeftijd van 25 jaar ten voordele van het niet meer leerplichtige kind dat ingeschreven is als werkzoekende en studies of een leertijd beëindigd heeft; de Koning bepaalt de periode en de toekenningsvoorwaarden van deze kinderbijslag. »

Art. 34. Dans l'article 62 des mêmes lois modifié par l'arrêté royal n° 7 du 18 avril 1967, l'arrêté royal n° 68 du 10 novembre 1967, la loi du 4 juillet 1969, l'arrêté royal du 30 septembre 1970, la loi du 14 mai 1971, la loi du 22 novembre 1973 et l'arrêté royal n° 29 du 15 décembre 1978, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Les allocations familiales sont accordées à l'enfant soumis à l'obligation scolaire à temps plein et dans les conditions déterminées par le Roi, à l'enfant soumis à l'obligation scolaire à temps partiel. »;

2° Le § 1bis est abrogé;

3° Le § 2 est remplacé par la disposition suivante:

« § 2. Les allocations familiales sont accordées en faveur de l'apprenti jusqu'à l'âge de 21 ans, dans les limites et conditions fixées par le Roi. »;

4° Un § 6, rédigé comme suit, est inséré dans le même article:

« § 6. Les allocations familiales sont accordées jusqu'à l'âge de 25 ans en faveur de l'enfant n'étant plus soumis à l'obligation scolaire, inscrit comme demandeur d'emploi et qui a terminé des études ou un apprentissage; le Roi détermine la période et les conditions d'octroi desdites allocations familiales. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 35. In artikel 68 van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 27 maart 1951, de koninklijke besluiten van 16 februari 1952, 10 april 1957, 25 oktober 1960, 10 december 1964, 23 januari 1976, 24 februari 1983 en het koninklijk besluit nr. 207 van 13 september 1983 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het tweede, vierde en vijfde lid worden opgeheven;

2° Het derde lid wordt het tweede lid en wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De gezinsbijslag wordt bij postassignatie uitgekeerd aan de bijslagtrekkende, tenzij deze schriftelijk verzoekt het bedrag ervan over te schrijven op zijn rekening bij het Bestuur der Postcheques, een Belgische openbare financiële instelling of bij een bank of private spaarkas onderworpen aan de controle van de Bankcommissie. »

Art. 35. A l'article 68 des mêmes lois, modifié par la loi du 27 mars 1951, les arrêtés royaux des 16 février 1952, 10 avril 1957, 25 octobre 1960, 10 décembre 1964, 23 janvier 1976, 24 février 1983 et l'arrêté royal n° 207 du 13 septembre 1983, sont apportées les modifications suivantes:

1° Les alinéas 2, 4 et 5 sont abrogés;

2° L'alinéa 3, devient l'alinéa 2 et est remplacé par la disposition suivante:

« Les prestations familiales sont payées à l'allocataire par assignation postale à moins que celui-ci ait demandé par écrit que le montant en soit viré à son compte auprès de l'Office des Chèques postaux, d'une institution financière publique belge ou d'une banque ou caisse d'épargne privée soumise au contrôle de la Commission bancaire. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 36. Artikel 69 van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 27 maart 1951 en bij de koninklijke besluiten van 10 april 1957, 10 december 1964, 23 april 1979 en 24 februari 1983, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 69. § 1. De kinderbijslag en het kraamgeld worden aan de moeder uitbetaald.

Indien de moeder niet werkelijk het kind grootbrengt, wordt de kinderbijslag uitbetaald aan de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die deze taak vervult.

§ 2. De kinderbijslag wordt aan het rechtgevend kind uitbetaald:

1° Als het gehuwd is;

2° Als het ontvoegd is of de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, geen deel uitmaakt van het gezin van een bijslagtrekkende, bedoeld in § 1, en een afzonderlijke woonplaats heeft.

Het in het vorig lid bedoeld minderjarig kind is rechtsbekwaam om zelf als eiser of verweerder in rechte op te treden voor de geschillen betreffende de rechten op kinderbijslag.

§ 3. In het belang van het kind, kan de vader, de adoptant, de pleegvoogd, de voogd, de toezienende voogd, de curator of de rechthebbende, volgens het geval, overeenkomstig artikel 594, 8°, van het Gerechtelijk Wetboek, verzet aantekenen tegen de betaling aan de persoon bedoeld in § 1 of in § 2. De moeder bekomt hetzelfde recht voor het geval bedoeld in § 2. »

Art. 36. L'article 69 des mêmes lois, modifié par la loi du 27 mars 1951 et les arrêtés royaux des 10 avril 1957, 10 décembre 1964, 23 avril 1979 et 24 février 1983 est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 69. § 1er. Les allocations familiales et de naissance sont payées à la mère.

Si la mère n'élève pas effectivement l'enfant, les allocations familiales sont payées à la personne physique ou morale qui remplit ce rôle.

§ 2. Les allocations familiales sont payées à l'enfant bénéficiaire:

1° S'il est marié;

2° S'il est émancipé ou a atteint l'âge de 18 ans, ne fait pas partie du ménage d'un allocataire visé au § 1er et a un domicile distinct.

L'enfant mineur visé à l'alinéa précédent est capable d'ester lui-même en justice comme demandeur ou défendeur dans les litiges relatifs aux droits aux allocations familiales.

§ 3. Si l'intérêt de l'enfant l'exige, le père, l'adoptant, le tuteur officieux, le tuteur, le subrogé tuteur, le curateur ou l'attributaire, selon le cas, peut faire opposition au paiement à la personne visée au § 1er ou au § 2, conformément à l'article 594, 8°, du Code judiciaire. La mère a le même droit dans le cas visé au § 2. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 37. Artikel 71 van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 april 1957, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 71. § 1. De kinderbijslag is maandelijks betaalbaar in de loop van de maand die volgt op deze waarop hij betrekking heeft.

§ 2. Ten einde de betaling van de kinderbijslag niet te onderbreken of te vertragen, kan de Koning de provisionele betaling voorzien van de kinderbijslag.

§ 3. De minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft kan, met het oog op de overdracht van gegevens nodig voor de vaststelling van de rechten op kinderbijslag, aan de kinderbijslaginstellingen de

overheid of de openbare instellingen het gebruik opleggen van documenten, certificaten of brevetten. Hij stelt de modellen van die bescheiden vast en bepaalt wanneer en binnen welke termijnen die bescheiden moeten worden aangevraagd en afgeleverd door de betrokken kinderbijslaginstellingen, de overheid of de openbare instellingen. »

Art. 37. L'article 71 des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal du 10 avril 1957, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 71. § 1er. Les allocations familiales sont payables mensuellement dans le courant du mois suivant celui auquel elles se rapportent.

§ 2. Afin de ne pas interrompre ou retarder le paiement des allocations familiales, le Roi peut prévoir le paiement provisionnel des allocations familiales.

§ 3. Le ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions peut, dans le but d'assurer la transmission des données, nécessaires pour la fixation des droits aux allocations familiales, aux organismes d'allocations familiales, à l'autorité ou aux établissements publics imposer l'utilisation de documents, de certificats ou de brevets. Il fixe les modèles de ces pièces et détermine quand et dans quels délais ces pièces doivent être demandées et délivrées par les organismes d'allocations familiales, l'autorité ou les établissements publics. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 38. Artikel 73bis, § 1, derde lid, 2°, van dezelfde wetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 122 van 30 december 1982, wordt vervangen door de volgende rubriek:

« 2° Op de datum van de ondertekening van deze akte of van deze overeenkomst, de adoptant of zijn echtgenoot of de pleegvoogd of zijn echtgenoot de voorwaarden vervult om recht te doen ontstaan op kinderbijslag, behalve deze bedoeld in artikel 51, tweede lid. »

Art. 38. L'article 73bis, § 1er, alinéa 3, 2°, des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal n° 122 du 30 décembre 1982, est remplacé par la rubrique suivante:

« 2° A la date de la signature dudit acte ou de ladite convention, l'adoptant ou son conjoint, le tuteur officieux ou son conjoint remplissent les conditions pour ouvrir droit aux allocations familiales sauf celles visées à l'article 51, alinéa 2. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 39. Artikel 73ter, tweede lid, van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 5 januari 1976, wordt vervangen door het volgende lid:

« De minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, kan evenwel het kraamgeld toekennen in behartigenswaardige gevallen of categorieën van gevallen, wanneer de voorwaarden van artikel 73bis niet zijn vervuld. »

Art. 39. L'article 73ter, alinéa 2, des mêmes lois, modifié par la loi du 5 janvier 1976, est remplacé par l'alinéa suivant:

« Toutefois, le ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions peut accorder l'allocation de naissance dans des cas ou des catégories de cas dignes d'intérêt lorsque les conditions de l'article 73bis ne sont pas remplies. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 40. In artikel 75, 1°, van dezelfde wetten gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 7 van 18 april 1967 en bij koninklijk besluit van 23 januari 1976 wordt tussen de cijfers « 42 » en « 44 » het cijfer « 42bis » ingevoegd.

Art. 40. Dans l'article 75, 1°, des mêmes lois, modifié par l'arrêté royal n° 7 du 18 avril 1967 et par arrêté royal du 23 janvier 1976, entre les chiffres « 42 » et « 44 » est inséré le chiffre « 42bis ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 41. Artikel 77 van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 27 maart 1951, de koninklijke besluiten van 10 april 1957 en 25 oktober 1960, de wetten van 4 juli 1969 en 30 juni 1981, het koninklijk besluit van 26 maart 1982 en de koninklijke besluiten nr. 207 van 13 september 1983 en nr. 277 van 14 februari 1984, wordt aangevuld met het volgende lid:

« De Koning kan de in het derde lid gegeven opsomming aanvullen. »

Art. 41. L'article 77 des mêmes lois, modifié par la loi du 27 mars 1951, les arrêtés royaux des 10 avril 1957 et 25 octobre 1960, les lois des 4 juillet 1969 et 30 juin 1981, l'arrêté royal du 26 mars 1982 et les arrêtés royaux n° 207 du 13 septembre 1983 et n° 277 du 14 février 1984, est complété par l'alinéa suivant:

« Le Roi peut compléter l'énumération donnée à l'alinéa 3. »

— Aangenhouden.

Réservé.

Art. 42. In artikel 78 van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 30 juni 1981, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het tweede lid, worden de woorden « derde en vierde lid » vervangen door de woorden « tweede en derde lid »;

2° Dit artikel wordt aangevuld met het volgende lid:

« De Koning kan de normen vermeld in het eerste lid wijzigen. »

Art. 42. A l'article 78 des mêmes lois, modifié par la loi du 30 juin 1981, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans l'alinéa 2, les mots « alinéa 3 et 4 » sont remplacés par les mots « alinéa 2 et 3 »;

2° Cet article est complété par l'alinéa par l'alinéa suivant:

« Le Roi peut modifier les normes mentionnées dans l'alinéa 1er. »

— Aangenhouden.

Réservé.

Art. 43. In artikel 101, derde lid, 2°, van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 4 september 1969, wordt het woord « agenten » vervangen door het woord « personeelsleden ».

Art. 43. Dans l'article 101, alinéa 3, 2°, des mêmes lois, modifié par la loi du 4 septembre 1969, le mot « agent » est remplacé par les mots « membres du personnel ».

— Aangenhouden.

Adopté.

Art. 44. Artikel 104 van dezelfde wetten, opgeheven bij het koninklijk besluit van 25 oktober 1960, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

« Art. 104. Het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers bepaalt de wijze van berekening van de vergoeding die kan worden toegekend aan zijn aangeslotenen die belast zijn met de opdracht bedoeld in artikel 18bis; deze beslissing moet worden goedgekeurd door de minister die de Sociale Voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft. »

Art. 44. L'article 104 des mêmes lois, abrogé par l'arrêté royal du 25 octobre 1960, est rétabli dans la rédaction suivante:

« Art. 104. Le comité de gestion de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés détermine le mode de calcul de l'indemnisation qui peut être accordée à ses affiliés qui sont chargés de la mission visée dans l'article 18bis; cette décision doit être approuvée par le ministre qui a la Prévoyance sociale dans ses attributions. »

— Aangenhouden.

Adopté.

Algemene bepalingen en overgangsbepalingen

Art. 45. De Bijzondere Verrekenkas voor gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der scheepsrederijen en de Bijzondere Verrekenkas voor gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor scheepsherstelling, bedoeld bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 december 1930 houdende instelling en inrichting van bijzondere kassen voor gezinsvergoedingen, worden afgeschaft.

De Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers treedt in de rechten en verplichtingen van de in het eerste lid bedoelde instellingen en neemt hun actief en passief over.

Dispositions générales et transitoires

Art. 45. La Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales des travailleurs occupés par les armateurs de navires et la Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales en faveur des travailleurs des entreprises de réparation de navires, visées à l'article 1er de l'arrêté royal du 3 décembre 1930 portant institution et organisation de caisses spéciales pour allocations familiales, sont supprimées.

L'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés est subrogé aux droits et obligations des organismes visés à l'alinéa 1er et reprend leur actif et leur passif.

— Aangenhouden.

Adopté.

Art. 46. De bepalingen van artikel 60, § 3, 1° en 3°, b, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals ingevoegd door artikel 33 van de wet, zijn slechts van toepassing op de cumulatieve gevallen die ontstaan of plaatsingen die zich voordoen na het in werking treden van de bovenbedoelde bepalingen.

Art. 46. Les dispositions de l'article 60, § 3, 1° et 3°, b, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, telles qu'elles sont insérées par l'article 33 de la présente loi sont seulement d'application aux cas de cumuls ou de placements qui se produisent après l'entrée en vigueur des dispositions visées ci-dessus.

— Aangenhouden.

Adopté.

Sectie 2. — Wijzigingen in andere wetgevingen

Art. 47. Artikel 3, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 48 van 24 oktober 1967 betreffende de toekenning van gezinsbijslag van de gedetineerden, wordt vervangen door het volgende lid:

« Indien het recht op gezinsbijslag afhankelijk is van de voorwaarde dat het kind deel uitmaakt van het gezin van de werknemer of van de zelfstandige, wordt deze voorwaarde geacht vervuld te zijn wanneer het kind deel uitmaakt van het gezin van de gedetineerde op de dag waarop hij van zijn vrijheid beroofd wordt. »

Section 2. — Modifications dans d'autres législations

Art. 47. L'article 3, alinéa 1er, de l'arrêté royal n° 48 du 24 octobre 1967 relatif à l'octroi des prestations familiales aux détenus, est remplacé par l'alinéa suivant:

« Si le droit aux prestations familiales est subordonné à la condition que l'enfant fasse partie du ménage du travailleur salarié ou indépendant, cette condition est censée remplie lorsque l'enfant fait partie du ménage du détenu le jour où il est privé de sa liberté. »

— Aangenhouden.

Adopté.

Art. 48. Artikel 7 van hetzelfde koninklijk besluit nr. 48 van 24 oktober 1967, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 18 oktober 1978, wordt aangevuld met het volgende lid:

« Wanneer de voorwaarden bepaald in de artikelen 2, 3, 4 en 6 vervuld zijn maar nog niet is vastgesteld dat voldaan is aan de voorwaarde bepaald in artikel 5, betaalt de bij toepassing van vorige leden bevoegde instelling, bij wijze van voorschot de bijslag die kan worden toegekend. Tot beloop van dat bedrag treedt die bevoegde instelling van rechtswege in de rechten op de gezinsbijslag die, voor hetzelfde kind en voor hetzelfde tijdvak, eventueel verschuldigd is op een andere in artikel 5, eerste lid, bedoelde grond. De instelling welke die bijslag verschuldigd is, doch niet heeft uitbetaald, houdt die in ten voordele van de instelling die de in dit besluit bedoelde gezinsbijslag heeft betaald en op haar verzoek. »

Art. 48. L'article 7 du même arrêté royal n° 48 du 24 octobre 1967, modifié par l'arrêté royal du 18 octobre 1978, est complété par l'alinéa suivant :

« Lorsque les conditions fixées aux articles 2, 3, 4 et 6 sont remplies mais qu'il n'est pas encore établi s'il a satisfait à la condition prévue par l'article 5, l'organisme compétent en application des alinéas précédents, paie à titre d'avance les prestations qui peuvent être accordées. Jusqu'à concurrence de ce montant, ledit organisme compétent est subrogé de plein droit dans les droits aux prestations familiales qui sont éventuellement dues pour le même enfant et pour la même période à un autre titre visé à l'article 5, alinéa 1er. L'organisme qui est débiteur de ces prestations mais qui ne les a pas encore payées, les retient au profit de l'organisme qui a payé les prestations familiales prévues dans le présent arrêté lorsque celui-ci en fait la demande. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 49. Artikel 7, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 49 van 24 oktober 1967 betreffende de gezinsbijslag voor werklozen, wordt opgeheven.

Art. 49. L'article 7, alinéa 3, de l'arrêté royal n° 49 du 24 octobre 1967 relatif aux prestations familiales revenant aux chômeurs, est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 50. In artikel 6, vijfde lid, van de wet van 25 februari 1964 houdende inrichting van een Pool van de zeelieden ter koopvaardij, worden de woorden « met inbegrip van de kinderbijslag » geschrapt.

Art. 50. A l'article 6, alinéa 5, de la loi du 25 février 1964 organisant un Pool des marins de la marine marchande, les mots « y compris les allocations familiales » sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 51. Artikel 594, 8°, van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 8° Over het verzet van de vader, de moeder, de adoptant, de pleegvoogd, de voogd, de toeziende voogd, de curator of de rechthebbende, tegen de uitbetaling van de gezinsbijslag aan de bijslagtrekkende zoals het is bedoeld in artikel 69, § 3, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, buiten het geval waar de vordering bij de jeugdrechtbank aanhangig gemaakt wordt op grond van artikel 29 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming. »

Art. 51. L'article 594, 8°, du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante :

« 8° Sur l'opposition faite par le père, la mère, l'adoptant, le tuteur officieux, le tuteur, le subrogé tuteur, le curateur ou l'attributaire, au paiement à l'allocataire des prestations familiales telle qu'elle est prévue à l'article 69, § 3, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, hormis le cas où le tribunal de la jeunesse a été saisi sur base de l'article 29 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 52. In artikel 1, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle van de instellingen van openbaar nut worden de woorden « Bijzondere Verrekenkas voor gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor scheepsherstelling », en « Bijzondere Verrekenkas voor gezinsvergoedingen ten bate van de arbeiders der ondernemingen voor scheeprederijen » geschrapt.

Art. 52. Dans l'article 1er, de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public, les mots « Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales en faveur des travailleurs des entreprises de réparation de navires » et « Caisse spéciale de compensation pour allocations familiales des travailleurs occupés par les armateurs de navires » sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK III. — Ziekte- en invaliditeitsverzekering

Art. 53. Artikel 12 van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963 en 8 april 1965 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 1971, wordt aangevuld als volgt :

« 16° Spreekt de in artikel 74, § 8, bedoelde sancties uit volgens de door de Koning vastgestelde procedure.

17° Sluit de in artikel 34septies bedoelde overeenkomsten af. »

CHAPITRE III. — Assurance maladie-invalidité

Art. 53. L'article 12 de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, modifié par les lois des 24 décembre 1963 et 8 avril 1965 et par l'arrêté royal du 20 juillet 1971, est complété comme suit :

« 16° Prononce les sanctions visées à l'article 74, § 8, selon la procédure fixées par le Roi.

17° Conclut les conventions visés à l'article 34septies. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 54. Artikel 21, 9°, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 9° De weduwnaars en weduwen van de voornoemde werknemers. »

Art. 54. L'article 21, 9°, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« 9° Les veufs et veuves des travailleurs précités. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 55. Artikel 23 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963 en 8 april 1965 en bij de koninklijke besluiten nrs. 10 van 11 oktober 1978, 22 van 23 maart 1982, 58 van 22 juli 1982, 132 van 30 december 1982 en 283 van 31 maart 1984 wordt aangevuld als volgt :

« 14° De in het kader van thuisverzorging vereiste zorg. »

Art. 55. L'article 23 de la même loi, modifié par les lois des 24 décembre 1963 et 8 avril 1965 et par les arrêtés royaux n°s 10 du 11 octobre 1978, 22 du 23 mars 1982, 58 du 22 juillet 1982, 132 du 30 décembre 1982 et 283 du 31 mars 1984, est complété comme suit :

« 14° Les soins exigés dans le cadre des soins à domicile. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 56. In artikel 24, vierde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de koninklijke besluiten nrs. 58 van 22 juli 1982 en 132 van 30 december 1982, worden de woorden « 12° en 13° » vervangen door de woorden « 12°, 13° en 14° ».

Art. 56. A l'article 24, alinéa 4, de la même loi, modifié par les arrêtés royaux n°s 58 du 22 juillet 1982 et 132 du 30 décembre 1982, les mots « 12° et 13° » sont remplacés par les mots « 12°, 13° et 14° ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 57. In artikel 25 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963, 8 april 1965, 7 juli 1966, 27 juni 1969, 26 maart 1970, 5 juli 1971, 8 augustus 1980 en 10 februari 1981, de koninklijke besluiten nrs. 22 van 23 maart 1982, 58 van 22 juli 1982 en 132 van 30 december 1982 en het koninklijk besluit van 20 juli 1971 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° In § 1, eerste en derde lid, worden de woorden « nochtans als het gaat om weduwen, wezen, gepensioneerden en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen », telkens vervangen door de woorden « nochtans als het gaat om de gepensioneerden, de weduwnaars en weduwen, de wezen en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen »;

2° In § 2, tweede lid, worden de woorden « wanneer het gaat om weduwen, wezen, gepensioneerden en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen » vervangen door de woorden « wanneer het gaat

om de gepensioneerden, de weduwnaars en weduwen, de wezen en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen»;

3° In § 9, eerste en tweede lid, worden de woorden «12° en 13°» telkens vervangen door de woorden «12°, 13° en 14°».

Art. 57. A l'article 25 de la même loi, modifié par les lois des 24 décembre 1963, 8 avril 1965, 7 juillet 1966, 27 juin 1969, 26 mars 1970, 5 juillet 1971, 8 août 1980 et 10 février 1981, les arrêtés royaux n°s 22 du 23 mars 1982, 58 du 22 juillet 1982 et 132 du 30 décembre 1982 et l'arrêté royal du 20 juillet 1971, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans le § 1er, alinéas 1er et 3, les mots «toutefois, en ce qui concerne les veuves, les orphelins, les pensionnés et les bénéficiaires d'indemnités d'invalidité» sont chaque fois remplacés par les mots «toutefois, en ce qui concerne les pensionnés, les veufs et veuves, les orphelins et les bénéficiaires d'indemnités d'invalidité»;

2° Dans le § 2, alinéa 2, les mots «lorsqu'il s'agit de veuves, d'orphelins, de pensionnés et de bénéficiaires d'indemnités d'invalidité» sont remplacés par les mots «lorsqu'il s'agit de pensionnés, de veufs et veuves, d'orphelins et de bénéficiaires d'indemnités d'invalidité»;

3° Dans le § 9, alinéas 1er et 2, les mots «12° et 13°» sont chaque fois remplacés par les mots «12°, 13° et 14°».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 58. Artikel 26 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963 en 8 april 1965, en de koninklijke besluiten nrs. 58 van 22 juli 1982 en 132 van 30 december 1982, wordt aangevuld met het volgende lid:

«De Koning regelt de financiële en administratieve betrekkingen tussen de rechthebbenden en de verzekeringsinstellingen enerzijds en de zorgverstrekkers die instaan voor de in artikel 23, 14°, bedoelde verstrekkingen anderzijds.»

Art. 58. L'article 26 de la même loi, modifié par les lois des 24 décembre 1963 et 8 avril 1965 et les arrêtés royaux n°s 58 du 22 juillet 1982 et 132 du 30 décembre 1982, est complété par l'alinéa suivant:

«Le Roi régit les rapports financiers et administratifs entre les bénéficiaires et les organismes assureurs d'une part et les prestataires de soins qui dispensent les prestations visées à l'article 23, 14°, d'autre part.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 59. Artikel 29, § 6, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963 en 27 juni 1969 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 6. Voor de gepensioneerden, de weduwnaars en weduwen, de wezen en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen, respectievelijk bedoeld in de artikelen 21, eerste lid, 7° tot 9° en 13°, en 50, evenals voor de personen te hunnen laste, kunnen de overeenkomsten, wat de in artikel 23, 1°, bedoelde verstrekkingen betreft, in voorkeursoratoriumbedragen voorzien, zodat de rechthebbenden niet een gedeelte van de kosten der verstrekking hoeven te betalen.»

Art. 59. L'article 29, § 6, de la même loi, modifié par les lois des 24 décembre 1963 et 27 juin 1969 et par l'arrêté royal du 20 juillet 1971, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 6. Pour les pensionnés, les veufs et veuves, les orphelins et les bénéficiaires d'indemnités d'invalidité, visés respectivement aux articles 21, alinéa 1er, 7° à 9° et 13°, et 50, ainsi que pour les personnes à leur charge, les conventions peuvent prévoir, pour les prestations visées à l'article 23, 1°, des taux d'honoraires préférentiels ne donnant pas lieu, de la part des bénéficiaires, au paiement d'une partie du coût de la prestation.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 60. Artikel 32, § 2, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963 en 27 juni 1969 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 2. Voorkeursoratoria kunnen worden bepaald voor de in artikel 23, 5°, a, bedoelde farmaceutische verstrekkingen, af te leveren aan de gepensioneerden, de weduwnaars en weduwen, de wezen en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen, respectievelijk

bedoeld in de artikelen 21, eerste lid, 7° tot 9° en 13°, en 50, evenals aan de personen te hunnen laste.»

Art. 60. L'article 32, § 2, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois des 24 décembre 1963 et 27 juin 1969 et par l'arrêté royal du 20 juillet 1971, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 2. Des honoraires préférentiels peuvent être fixés en ce qui concerne les fournitures pharmaceutiques visées à l'article 23, 5°, a, à délivrer aux pensionnés, aux veufs et veuves, aux orphelins et aux bénéficiaires d'indemnités d'invalidité, visés respectivement aux articles 21, alinéa 1er, 7° à 9° et 13°, et 50, ainsi qu'aux personnes à leur charge.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 61. Artikel 33, § 5, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 8 april 1965 en 27 juni 1969 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Zodra vastgesteld wordt dat het in het vorig lid bedoelde quorum is bereikt, kan de Koning de vergoedingsbedragen waarin artikel 25 voorziet, met maximum 25 pct. verminderen voor de verstrekkingen verleend door de vroedvrouwen en paramedische medewerkers die niet tot een der in deze afdeling bedoelde overeenkomsten zijn toegetreden. De Koning kan evenwel voor de personen die niet tot de overeenkomst zijn toegetreden, de nakoming van de overeenkomstenhonoraria verbindend verklaren voor de verstrekkingen die zij verlenen aan de gepensioneerden, de weduwnaars en weduwen, de wezen en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen, respectievelijk bedoeld in de artikelen 21, eerste lid, 7° tot 9° en 13°, en 50, waarvan de inkomsten, zoals zij door de Koning worden vastgesteld, een door Hem bepaald jaarlijks bedrag niet overtreffen, evenals aan de personen te hunnen laste.»

Art. 61. L'article 33, § 5, alinéa 3, de la même loi, modifié par les lois des 8 avril 1965 et 27 juin 1969 et par l'arrêté royal du 20 juillet 1971, est remplacé par la disposition suivante:

«Dès qu'il est constaté que le quorum visé à l'alinéa précédent est atteint, le Roi peut réduire d'un maximum de 25 p.c. les taux de remboursement prévus à l'article 25 pour les prestations de santé effectuées par les accoucheuses et les auxiliaires paramédicaux qui n'ont pas adhéré à une des conventions visées par la présente section. Toutefois, le Roi peut, pour les personnes qui n'ont pas adhéré à la convention, rendre obligatoire le respect des honoraires conventionnels pour les prestations qu'elles fournissent aux pensionnés, aux veufs et veuves, aux orphelins et aux bénéficiaires d'indemnités d'invalidité, visés respectivement aux articles 21, alinéa 1er, 7° à 9° et 13°, et 50, dont les revenus tels qu'ils sont déterminés par le Roi, ne dépassent pas un montant annuel fixé par Lui, ainsi qu'aux personnes à leur charge.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 62. In artikel 34quinquies, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1980, worden de woorden «van het geneesherenkorps, van de tandheelkundigen of van de apothekers, voor zover zij door de Koning is erkend» vervangen door de woorden «van het geneesherenkorps of van de tandheelkundigen, voor zover zij door de Koning is erkend. Deze bepaling is evenwel niet van toepassing op de apothekers».

Art. 62. Dans l'article 34quinquies, alinéa 3, de la même loi, modifié par la loi du 8 août 1980, les mots «du corps médical, des praticiens de l'art dentaire ou des pharmaciens, pour autant qu'elle ait été agréée par le Roi» sont remplacés par les mots «du corps médical ou des praticiens de l'art dentaire, pour autant qu'elle ait été agréée par le Roi. Cette disposition n'est toutefois pas applicable aux pharmaciens.»

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 63 luidt:

Art. 63. Een afdeling 1quinquies, luidend als volgt, wordt in titel III, hoofdstuk 4, van dezelfde wet ingevoegd:

«Afdeling 1quinquies

Vergoeding aan de stagemeesters
in de huisarts-geneeskunde

Art. 34sexies. De Koning kan, na advies van de Nationale Commissie geneesheren-ziekenfondsen, de voorwaarden en de regels vaststellen volgens welke een vergoeding kan worden toegekend aan de stagemeesters in de huisartsgeneeskunde;

Het bedrag van deze vergoeding wordt vastgesteld door de Koning. Deze uitgave wordt aangerekend op de begroting voor administratiekosten van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en integraal ten laste genomen door de tak geneeskundige verzorging.»

Art. 63. Une section 1quinquies, libellée comme suit, est insérée dans le titre III, chapitre 4, de la même loi :

« Section 1quinquies

De l'indemnité aux maîtres de stage
en médecine générale

Art. 34sexies. Le Roi peut, après avis de la Commission nationale médico-mutualiste, fixer les conditions et les règles suivant lesquelles une indemnité peut être accordée aux maîtres de stage en médecine générale.

Le montant de cette indemnité est fixé par le Roi. Cette dépense est imputée au budget des frais d'administration de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et est prise en charge intégralement par le secteur des soins de santé.»

Mme Remy et M. Delmotte présentent l'amendement que voici :

« Dit artikel te vervangen als volgt :

« In titel III, hoofdstuk 4, van dezelfde wet wordt een afdeling 1quinquies ingevoegd, luidende :

« Afdeling 1quinquies

Vergoeding aan de stagemeesters
in de huisartsgeneeskunde

Art. 34sexies. De Koning stelt de voorwaarden en de regels vast volgens welke een vergoeding kan worden toegekend aan de stagemeesters in de huisartsgeneeskunde. Ook stelt hij het bedrag ervan vast.

Deze uitgave wordt aangerekend op de algemene begroting van Volksgezondheid onder de titel « Vergoedingen aan de stagemeesters in de huisartsgeneeskunde. »

« Remplacer cet article par la disposition suivante :

« Une section 1quinquies, libellée comme suit, est insérée dans le titre III, chapitre 4, de la même loi.

Section 1quinquies

De l'indemnité aux maîtres de stage
en médecine générale

Art. 34sexies. Le Roi fixe les conditions et les règles suivant lesquelles une indemnité peut être accordée aux maîtres de stage en médecine générale. Il en fixe aussi le montant.

Cette dépense est imputée au budget général de la Santé publique sous le titre « Indemnités aux maîtres de stage en médecine générale. »

La parole est à Mme Remy.

Mme Remy-Oger. — Monsieur le Président, j'y ai fait allusion dans mon intervention, le projet de loi prévoit que l'indemnité aux maîtres de stage en médecine générale sera imputée au budget des frais d'administration de l'Inami. Or nous savons que la provision de six millions prévue pour la formation des maîtres de stage est à charge du budget général de la Santé publique.

Nous demandons, pour plus de transparence et pour une meilleure information, que ces indemnités aux maîtres de stage figurent au même poste du budget.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, zoals blijkt uit het verslag, heb ik

in de commissie toegegeven dat men zowel argumenten voor de ene als argumenten voor de andere optie kan aanvoeren. Aangezien er een voorgaande is, hebben wij geopteerd voor het Riziv, maar ik herhaal dat men evengoed een andere keuze kan verdedigen. Vermits de argumenten toch gelijkwaardig zijn, pleit ik voor het behoud van de oorspronkelijke tekst.

M. le Président. — La parole est à Mme Remy.

Mme Remy-Oger. — Je comprends, monsieur le ministre, que le pouvoir prime sur d'autres arguments, mais quand on sait l'état du budget des soins de santé, y compris de l'Inami, et devant l'ignorance du montant de la charge de cette indemnité, je me dis qu'on n'a pas intérêt à grever un budget qui est déjà naturellement très lourd, et qu'on aurait dû avoir le souci d'imputer ce montant ailleurs.

M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles. — Si vous voulez un argument de poids, madame, je puis vous dire que j'ai plus d'autonomie au sein de l'Inami que dans le cadre de mon budget!

Mme Remy-Oger. — Vous connaissant, je ne puis le comprendre, monsieur le ministre. (Sourires.)

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 63 sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 63 zijn aangehouden.

Artikel 64 luidt:

Art. 64. Artikel 50, zesde lid, van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt:

« Evenals de voorwaarden waaronder aan de gerechtigde die niet als werknemer met persoon ten laste wordt beschouwd, een hogere uitkering kan worden toegekend wegens verlies van enig inkomen. »

Art. 64. L'article 50, alinéa 6, de la même loi est complété comme suit:

« Ainsi que les conditions dans lesquelles une indemnité plus élevée peut être accordée, pour perte de revenu unique, au titulaire qui n'est pas considéré comme travailleur ayant personne à charge. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 65. Artikel 67, 1°, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 27 juni 1969, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 1° De in artikel 66, § 1, bedoelde gerechtigden, en gerechtigden bedoeld in artikel 66, § 2, tweede lid, die niet voldoen aan de voorwaarden bedoeld in artikel 68, vierde lid, behouden voor henzelf en voor de personen te hunnen laste het recht op prestaties tot op het einde van het kwartaal na dat waarin zij hun wachttijd hebben voltooid. »

Art. 65. L'article 67, 1°, de la même loi, modifié par la loi du 27 juin 1969, est remplacé par la disposition suivante:

« 1° Les titulaires visés à l'article 66, § 1er, et les titulaires visés à l'article 66, § 2, alinéa 2, qui ne remplissent pas les conditions visées à l'article 68, alinéa 4, conservent pour eux et pour les personnes à leur charge, le droit aux prestations jusqu'à la fin du trimestre qui suit celui au cours duquel ils ont terminé leur stage. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 66. Artikel 70, § 2, zesde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 8 april 1965, 27 juni 1969 en 5 juli 1971 en bij het koninklijk besluit nr. 19 van 4 december 1978, wordt vervangen door het volgende lid:

« De verzekeringsinstelling heeft een eigen recht van terugvordering van de verleende prestaties tegenover het Gemeenschappelijk Waarborgfonds bedoeld in artikel 49 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, in de gevallen bedoeld bij artikel 50 van diezelfde wet. »

Art. 66. L'article 70, § 2, alinéa 6, de la même loi, modifié par les lois des 8 avril 1965, 27 juin 1969 et 5 juillet 1971 et par l'arrêté royal n° 19 du 4 décembre 1978, est remplacé par l'alinéa suivant:

«L'organisme assureur possède un droit propre de poursuite en remboursement des prestations accordées contre le Fonds commun de garantie visé à l'article 49 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, dans les cas visés à l'article 50 de cette même loi.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 67. Artikel 74 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 74. § 1. Om de in artikel 23 bedoeld geneeskundige verstrekkingen te verkrijgen, wenden de rechthebbenden zich vrijelijk:

a) Tot iedere persoon die wettelijk gemachtigd is een van de takken der geneeskunst te beoefenen;

b) Tot iedere persoon die de in artikel 23, 1°, b, c, en 4°, bedoelde verstrekkingen mag verlenen en ingeschreven is op de in artikel 12, 8°, bedoelde lijst;

c) Tot iedere verplegingsinrichting evenals tot ieder rust- en verzorgingstehuis of dienst, bedoeld bij artikel 23, 12° en 13°, die erkend zijn door de minister die de Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft.

§ 2. Noch de in § 1, a, b en c, bedoelde personen en inrichtingen, noch enige andere natuurlijke of rechtspersoon, die verantwoordelijk of medeverantwoordelijk zijn voor het beheer van de inrichting waar de verstrekkingen worden verleend, mogen voor de organisatie van het verlenen van de in artikel 23 bedoelde verstrekkingen publiciteit maken die niet binnen de perken valt welke zijn vastgesteld in dit artikel.

§ 3. Publiciteit waarin de kosteloosheid van de in artikel 23 bedoelde geneeskundige verstrekkingen wordt vermeld of waarin wordt verwezen naar de tegemoetkoming van de ziekte- en invaliditeitsverzekering in de kosten van die verstrekkingen is in alle gevallen verboden.

§ 4. Is eveneens verboden, publiciteit voor de in artikel 23, 1° tot 3° en 5° tot 14°, bedoelde verstrekkingen die, ongeacht het aangewende middel, bepaalde zorgverstrekkers bevoordeelt.

§ 5. Onverminderd de restrictievere wetgevingen of regels van de plichtenleer is geen verboden publiciteit, het feit dat:

a) De namen en adressen worden bekendgemaakt van alle zorgverstrekkers van hetzelfde beroep die in een gemeente, een streek of het land praktiseren;

b) De verstrekkers, de rechthebbenden van de verzekering, door aanplakking in hun spreekkamers en, in het algemeen, in hun activiteitscentra die voor het cliënteel toegankelijk zijn, meedelen dat zij zich ertoe hebben verbonden de bepalingen van de in titel III, hoofdstuk 4, afdelingen 1 en 1bis bedoelde overeenkomsten en akkoorden na te leven.

§ 6. Is evenmin verboden publiciteit, de interne informatie en de informatie uitgaande van de in § 2 bedoelde personen en inrichtingen, bestemd om hun cliënteel en de belangstellende zorgverstrekkers in kennis te stellen:

a) Van de opening,

b) Van de adreswijziging,

c) Van een wijziging van de openingsuren van een spreekkamer, een dienst of een verzorgingsinrichting.

Deze informatie mag slechts één keer worden verstrekt tijdens een periode die aanvangt vijftien dagen vóórdat de onder a, b en c bedoelde toestanden zich voordoen, en eindigt vijftien dagen later.

Voor zover zij zich beperkt tot het vermelden van de openingsuren van de diensten en geen melding maakt van de naam van de zorgverstrekkers, wordt de informatie uitgaande van verzorgingsinrichtingen of van hun inrichtende macht, opgenomen in de periodieke publicaties die hun eigen zijn en bestemd voor hun cliënteel, niet beschouwd als verboden publiciteit. Deze informatie mag slechts eenmaal per kwartaal herhaald worden.

Alle informatie bedoeld in deze paragraaf moet zowel wat de vorm als wat de inhoud betreft discreet zijn.

§ 7. Voor de organisatie van het verlenen van de in artikel 23, 4°, bedoelde geneeskundige verstrekkingen mag publiciteit worden gemaakt mits de in § 3 vastgestelde beperkingen worden nageleefd. Het beheerscomité van de dienst voor geneeskundige verzorging mag, op voorstel van de erkenningsraden die zijn ingesteld voor de beroepen die de in artikel 23, 4°, bedoelde verstrekkingen afleveren, andere regels uitwerken, waarbij de vrijheid om publiciteit te maken voor die verstrekkingen, wordt beperkt.

§ 8. Na advies van het beheerscomité van de dienst voor geneeskundige verzorging stelt de Koning de administratieve geldboeten vast die toepasselijk zijn op de andere natuurlijke of rechtspersonen dan degene die de in § 2 bedoelde hoedanigheid van zorgverstrekker hebben, in geval van overtreding van de bepalingen van die paragraaf. Die geldboeten, waarvan het minimum en het maximum door de Koning worden vastgesteld, staan in verhouding tot het volume van de activiteit van het verzorgingscentrum waarvoor publiciteit wordt gemaakt. De opbrengst van die geldboeten wordt aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering gestort.

§ 9. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1984 betreffende de voorlichting en de reclame inzake geneesmiddelen mogen de in het raam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering aangenomen farmaceutische produkten niet het voorwerp uitmaken van reclame.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit de voorwaarden waaronder van die bepaling mag worden afgeweken, alsmede de maatregelen die het niet naleven ervan sanctioneren.

Art. 67. L'article 74 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 74. § 1er Les bénéficiaires s'adressent librement, pour obtenir les prestations de santé visées à l'article 23:

a) A toute personne autorisée légalement à exercer l'une des branches de l'art de guérir;

b) A toute personne habilitée à fournir les prestations visées à l'article 23, 1°, b, c, et 4°, inscrite à la liste visée à l'article 12, 8°;

c) A tout établissement hospitalier, maison de repos et de soins ou service visé à l'article 23, 12° et 13°, agréés par le ministre ayant la Santé publique dans ses attributions.

§ 2. L'organisation de la dispensation des prestations de santé visées à l'article 23 ne peut faire l'objet, soit de la part des personnes et institutions visées au § 1er, a, b et c, soit de la part de toutes autres personnes physiques ou morales, responsables ou partageant la responsabilité de la gestion de l'établissement où elles sont effectuées, d'une publicité qui ne s'inscrit pas dans les limites fixées au présent article.

§ 3. Est interdite, dans tous les cas, la publicité qui mentionne la gratuité des prestations de santé visées à l'article 23 ou qui fait référence à l'intervention de l'assurance maladie-invalidité dans le coût de ces prestations.

§ 4. Est également interdite la publicité relative aux prestations visées à l'article 23, 1° à 3° et 5° à 14°, qui, quel que soit le moyen utilisé, privilégie certains dispensateurs de soins.

§ 5. Sans préjudice des législations ou des règles déontologiques plus restrictives, ne constitue pas de la publicité interdite, le fait:

a) De publier les noms et adresses de tous les dispensateurs de soins de même profession exerçant dans une commune, une région ou le pays;

b) Pour les prestataires, d'informer les bénéficiaires de l'assurance, par voie d'affichage dans leurs cabinets et d'une manière générale, dans leurs centres d'activité accessibles à la clientèle, qu'ils se sont engagés à respecter les termes des conventions et accords visés au titre III, chapitre 4, sections 1 et 1bis.

§ 6. Ne constituent pas non plus de la publicité interdite, l'information interne et l'information émanant des personnes et institutions visées au § 2, destinée à informer leur clientèle et les dispensateurs de soins concernés:

a) De l'ouverture,

b) Du changement d'adresse,

c) D'une modification des heures d'ouverture d'un cabinet, d'un service ou d'un centre de soins.

Cette information ne peut être donnée qu'une seule fois durant une période débutant quinze jours avant la survenance des situations visées sous a, b et c et se terminant quinze jours après.

Pour autant qu'elle se limite à mentionner les heures d'ouverture des services et ne fasse pas mention du nom des prestataires de soins, l'information émanant des institutions de soins ou de leur pouvoir organisateur, reprise dans les publications périodiques qui leur sont propres et destinée à leur clientèle n'est pas considérée comme publicité interdite. Cette information ne peut être répétée qu'une fois par trimestre.

Toute information visée au présent paragraphe doit être discrète tant en ce qui concerne sa forme que son contenu.

§ 7. L'organisation de la dispensation des prestations de santé visées à l'article 23, 4°, peut faire l'objet de publicité, dans le respect des

limitations fixées au § 3. Le comité de gestion du service des soins de santé peut, sur proposition des conseils d'agrégation institués pour les professions fournissant les prestations visées à l'article 23, 4°, élaborer d'autres règles limitant la liberté de faire de la publicité pour lesdites prestations.

§ 8. Le Roi détermine, après avis du comité de gestion du service des soins de santé, les amendes administratives applicables aux personnes physiques ou morales autres que celles qui ont la qualité de dispensateur de soins, visées au § 2, en cas d'infraction aux dispositions dudit paragraphe. Ces amendes, dont le minimum et le maximum sont déterminés par le Roi, sont proportionnelles au volume de l'activité du centre de soins faisant l'objet de la publicité. Le produit de ces amendes est versé à l'Institut national d'assurance maladie-invalidité.

§ 9. Sans préjudice des dispositions de l'arrêté royal du 9 juillet 1984 relatif à l'information et à la publicité concernant les médicaments, les produits pharmaceutiques admis dans le cadre de l'assurance-maladie-invalidité ne peuvent faire l'objet de publicité.

Le Roi détermine par arrêté délibéré en Conseil des ministres les conditions dans lesquelles il peut être dérogé à cette disposition ainsi que les mesures en sanctionnant le non-respect.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 68. In artikel 79 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963, 8 april 1965, 5 juli 1971, 7 juli 1976 en 22 december 1977 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 1971, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste lid, 11°, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 11° De tuchtmacht uit te oefenen ten aanzien van de geneesheren-inspecteurs en de apothekers-inspecteurs, bedoeld in artikel 80, alsmede van de adviserend geneesheren, bedoeld in artikel 88. »;

2° Het vierde lid wordt vervangen door het volgende lid:

« De Koning kan, na advies van het comité, de dienst voor geneeskundige controle andere geneeskundige taken opdragen; Hij stelt eveneens de wijze van vergoeden van de met deze taken gepaard gaande kosten vast. »

Art. 68. A l'article 79 de la même loi modifié par les lois des 24 décembre 1963, 8 avril 1965, 5 juillet 1971, 7 juillet 1976 et 22 décembre 1977 et par l'arrêté royal du 20 juillet 1971, sont apportées les modifications suivantes:

1° L'alinéa 1er, 11°, est remplacé par la disposition suivante:

« 11° D'exercer le pouvoir disciplinaire à l'égard des médecins-inspecteurs et des pharmaciens-inspecteurs, visés à l'article 80 ainsi que des médecins-conseils, visés à l'article 88. »;

2° L'alinéa 4 est remplacé par l'alinéa suivant:

« Le Roi peut, après avis du comité, confier au service du contrôle médical d'autres missions d'ordre médical; Il fixe également le mode d'indemnisation des frais afférents à ces missions. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 69. In artikel 80, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 8 april 1965 en 7 juli 1976 en bij het koninklijk besluit nr. 22 van 23 maart 1982, worden de woorden « over geneesheren-inspecteurs, apothekers-inspecteurs, controleurs » vervangen door de woorden « over geneesheren-inspecteurs en apothekers-inspecteurs, bekleed met verschillende graden, alsook over controleurs ».

Art. 69. Dans l'article 80, alinéa 1er, de la même loi, modifié par les lois des 8 avril 1965 et 7 juillet 1976 et par l'arrêté royal n° 22 du 23 mars 1982, les mots « de médecins-inspecteurs, de pharmaciens-inspecteurs, de contrôleurs » sont remplacés par les mots « de médecins-inspecteurs et de pharmaciens-inspecteurs, revêtus de différents grades, ainsi que de contrôleurs ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 70. Artikel 85 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 8 april 1965, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

« Art. 85. De eerstaanwezend geneesheren-inspecteurs en de geneesheren-inspecteurs worden in iedere provincie onder de administratieve

leiding geplaatst van een eerstaanwezend geneesheer-inspecteur-hoofd van dienst.

De eerstaanwezend geneesheren-inspecteurs-hoofd van dienst staan onder de administratieve leiding van twee geneesheren-inspecteurs-generaal. ».

Art. 70. L'article 85 de la même loi, modifié par la loi du 8 avril 1965, est remplacé par les dispositions suivantes:

« Art. 85. Les médecins-inspecteurs principaux et les médecins-inspecteurs sont, dans chaque province, placés sous la direction administrative d'un médecin-inspecteur principal chef de service.

Les médecins-inspecteurs principaux chef de service sont placés sous la direction administrative de deux médecins-inspecteurs généraux. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 71. In artikel 86 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het eerste lid wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De geschillen van geneeskundige aard tussen de adviserend geneesheren en eerstaanwezend geneesheren-inspecteurs of de geneesheren-inspecteurs, behoudens die waarbij de rechten van de rechthebbenden in het geding komen, worden de eerstaanwezend geneesheer-inspecteur-hoofd van dienst ter beslissing voorgelegd. »;

2° In het tweede, derde en vierde lid, worden de woorden « eerstaanwezend geneesheer-inspecteur » telkens vervangen door de woorden « eerstaanwezend geneesheer-inspecteur-hoofd van dienst ».

Art. 71. A l'article 86 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° L'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante:

« A l'exception de celles qui mettent en cause les droits des bénéficiaires, les contestations d'ordre médical qui surgissent entre les médecins-conseil et les médecins-inspecteurs sont soumises à la décision du médecin-inspecteur principal chef de service. »;

2° Dans les alinéas 2, 3 et 4, les mots « médecin-inspecteur principal » sont remplacés chaque fois par les mots « médecin-inspecteur principal chef de service ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 72. In artikel 89 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 8 april 1965 en 5 juli 1971, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In het eerste lid worden de woorden « de adviserend geneesheren, de geneesheren-inspecteurs-generaal, de eerstaanwezend geneesheren-inspecteurs en de geneesheren-inspecteurs, die zich niet schikken » vervangen door de woorden « de adviserend geneesheren bedoeld in artikel 88, alsook de geneesheren-inspecteurs en de apothekers-inspecteurs, bedoeld in artikel 80, die zich niet schikken »;

2° Het vijfde lid wordt vervangen door het volgende lid:

« De Koning kan de geneesheren-inspecteurs en de apothekers-inspecteurs, bedoeld in artikel 80, op voorstel van het comité schorsen of afzetten. »;

3° In het tiende lid worden de woorden « de geneesheren-inspecteurs generaal, de eerstaanwezend geneesheren-inspecteurs en de geneesheren-inspecteurs » vervangen door de woorden « de geneesheren-inspecteurs en de apothekers-inspecteurs, bedoeld in artikel 80, ».

Art. 72. A l'article 89 de la même loi, modifié par les lois des 8 avril 1965 et 5 juillet 1971, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans l'alinéa 1er, les mots « aux médecins-conseil, aux médecins-inspecteurs généraux, aux médecins-inspecteurs principaux et aux médecins-inspecteurs, qui ne se conforment pas » sont remplacés par les mots « aux médecins-conseil visés à l'article 88, ainsi qu'aux médecins-inspecteurs et pharmaciens-inspecteurs, visés à l'article 80, qui ne se conforment pas »;

2° L'alinéa 5 est remplacé par l'alinéa suivant:

« Le Roi peut suspendre ou révoquer les médecins-inspecteurs et les pharmaciens-inspecteurs, visés à l'article 80, sur proposition du comité. »;

3° Dans l'alinéa 10, les mots « préventivement les médecins-inspecteurs généraux, les médecins-inspecteurs principaux et les médecins-inspecteurs, pour une durée » sont remplacés par les mots « préventivement les

médecins-inspecteurs et les pharmaciens-inspecteurs, visés à l'article 80, pour une durée ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 73. In artikel 94, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 7 juli 1976 worden tussen de woorden « adjunct-inspecteurs » en « en administratief personeel » de woorden «, bekleed met verschillende graden,» ingevoegd.

Art. 73. Dans l'article 94, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 7 juillet 1976, les mots «, revêtus de différents grades,» sont insérés entre les mots « inspecteurs adjoints » et « et d'agents administratifs ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 74. In artikel 96, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 24 december 1963, worden de woorden « behoren de inspecteurs alle administratieve » vervangen door de woorden « behoren de in artikel 94 bedoelde inspecteurs en adjunct-inspecteurs alle administratieve ».

Art. 74. Dans l'article 96, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 24 décembre 1963, les mots « aux inspecteurs tous les renseignements » sont remplacés par les mots « aux inspecteurs et inspecteurs adjoints, visés à l'article 94, tous les renseignements ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 75. In artikel 99, eerste lid, van dezelfde wet, worden de woorden « van 100 tot 1 000 frank » vervangen door de woorden « van 500 tot 5 000 frank ».

Art. 75. Dans l'article 99, alinéa 1er, de la même loi, les mots « de 100 à 1 000 francs » sont remplacés par les mots « de 500 à 5 000 francs ».

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 76. In artikel 106, § 1, derde lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 7 juli 1976, worden de woorden « De in 5° en 6° » vervangen door de woorden « De in 5°, 6° en 7° ».

Art. 76. Dans l'article 106, § 1er, alinéa 3, de la même loi, modifié par la loi du 7 juillet 1976, les mots « prévues aux 5° et 6° » sont remplacés par les mots « prévues aux 5°, 6° et 7° ».

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 77. Artikel 117, § 4, tweede lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 8 april 1965, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Nochtans worden, tot alle graden waarmee ze kunnen worden bekleed:

1° De in artikel 80 bedoelde geneesheren-inspecteurs en apothekers-inspecteurs door de Koning benoemd op voorstel of na advies van het comité van de dienst voor geneeskundige controle, en worden ze door de Koning ontslagen en afgezet;

2° De in artikel 94 bedoelde inspecteurs en adjunct-inspecteurs door de Koning benoemd, ontslagen en afgezet. »

Art. 77. L'article 117, § 4, alinéa 2, de la même loi, modifié par la loi du 8 avril 1965, est remplacé par la disposition suivante:

« Toutefois, à tous les grades dont ils peuvent être revêtus:

1° Les médecins-inspecteurs et les pharmaciens-inspecteurs, visés à l'article 80, sont nommés par le Roi sur proposition ou après avis du comité du service du contrôle médical; ils sont licenciés et révoqués par le Roi;

2° Les inspecteurs et inspecteurs adjoints, visés à l'article 94, sont nommés, licenciés et révoqués par le Roi. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 78. Artikel 120bis van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 23 december 1974, wordt aangevuld met het volgende lid:

« Indien periodes gedurende welke betrokkene de functies van begrotings- en financieel adviseur heeft uitgeoefend, in de periode vallen die in aanmerking komt voor het vaststellen van het gemiddelde der wedde, op grond waarvan een pensioen ten laste van de Openbare Schatkast moet worden berekend, wordt voor die periodes rekening gehouden met de als wedde geldende toelage verbonden aan de voormelde functies. »

Art. 78. L'article 120bis de la même loi, inséré par la loi du 23 décembre 1974, est complété par l'alinéa suivant:

« Si des périodes durant lesquelles l'intéressé a exercé les fonctions de conseiller budgétaire et financier interviennent dans la période retenue pour l'établissement de la moyenne des traitements devant servir de base au calcul d'une pension à charge du Trésor public, il est tenu compte pour ces périodes de l'allocation tenant lieu de traitement attachée aux fonctions précitées. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 79. In artikel 121, eerste lid, van dezelfde wet gewijzigd bij de wetten van 27 juni 1969, 9 juni 1970, 5 juli 1971, 16 juli 1974, 23 december 1974, 22 december 1977, 5 augustus 1978 en 8 augustus 1980, de koninklijke besluiten nrs. 22 van 23 maart 1982, 176 van 30 december 1982, 214 van 30 september 1983 en 283 van 31 maart 1984 en de koninklijke besluiten van 22 maart 1965, 28 juni 1969, 22 december 1969, 29 juli 1970, 20 juli 1971, 28 december 1971 en 23 oktober 1981, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Het 10°, derde lid, wordt aangevuld als volgt:

« De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder hetzij van de invordering van achterstallige met niet-verrichte inhoudingen overeenkomende bedragen kan worden afgezien, hetzij door het Rijksinstituut voor ziekten en invaliditeitsverzekering opdracht kan worden gegeven aan de uitbetalingsorganismen tijdelijk een hogere inhouding toe te passen tot invordering van de achterstallige met niet-verrichte inhoudingen overeenkomende bedragen. »;

2° Het lid wordt aangevuld als volgt:

« 15° De opbrengst van de administratieve geldboeten voorzien bij artikel 74, § 8. »

Art. 79. A l'article 121, alinéa 1er de la même loi, modifié par les lois des 27 juin 1969, 9 juin 1970, 5 juillet 1971, 16 juillet 1974, 23 décembre 1974, 22 décembre 1977, 5 août 1978 et 8 août 1980, les arrêtés royaux nos 22 du 23 mars 1982, 176 du 30 décembre 1982, 214 du 30 septembre 1983 et 283 du 31 mars 1984 et les arrêtés royaux des 22 mars 1965, 28 juin 1969, 22 décembre 1969, 29 juillet 1970, 20 juillet 1971, 28 décembre 1971 et 23 octobre 1981, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le 10°, alinéa 3, est complété comme suit:

« Le Roi détermine les conditions dans lesquelles soit il peut être renoncé au recouvrement de montants arriérés correspondant aux retenues non opérées, soit les organismes débiteurs peuvent être chargés par l'Institut national d'assurance maladie-invalidité d'appliquer temporairement une retenue plus élevée jusqu'à ce que les montants arriérés correspondant aux retenues non opérées soient recouvrés. »;

2° L'alinéa est complété comme suit:

« 15° Le produit des amendes administratives prévues à l'article 74, § 8. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 80. In artikel 122, vierde lid, 1°, g, van dezelfde wet, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 283 van 31 maart 1984, worden de woorden « 121, 14° » vervangen door de woorden « 121, 14° en 15° ».

Art. 80. Dans l'article 122, alinéa 4, 1°, g, de la même loi, inséré par l'arrêté royal n° 283 du 31 mars 1984, les mots « 121, 14° » sont remplacés par les mots « 121, 14° et 15° ».

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 81. In artikel 151 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 24 december 1963 en 8 april 1965 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 1971, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° De § 2 wordt opgeheven;

2° De § 3, vierde lid, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« De personen die niet tot de overeenkomst zijn toegetreden mogen in geen geval hogere honoraria of prijzen aanrekenen dan die welke in de overeenkomst zijn bepaald voor de verstrekkingen verleend aan de gepensioneerden, de weduwnaars en weduwen, de wezen en degenen die in het genot zijn van invaliditeitsuitkeringen, respectievelijk bedoeld in de artikelen 21, eerste lid, 7° tot 9° en 13°, en 50, waarvan de inkomsten, zoals zij door de Koning worden vastgesteld een door Hem bepaald bedrag niet overtreffen, evenals aan de personen te hunnen laste. »

Art. 81. A l'article 151 de la même loi, modifié par les lois des 24 décembre 1963 et 8 avril 1965 et par l'arrêté royal du 20 juillet 1971, sont apportées les modifications suivantes :

1° Le § 2 est abrogé ;

2° Le § 3, alinéa 4, est remplacé par la disposition suivante :

« Les personnes qui n'ont pas adhéré à la convention ne peuvent en aucun cas réclamer des honoraires ou prix supérieurs à ceux fixés par la convention pour les prestations fournies aux pensionnés, aux veufs et veuves, aux orphelins et aux bénéficiaires d'indemnités d'invalidité, visés respectivement aux articles 21, alinéa 1er, 7° à 9° et 13°, et 50, dont les revenus, tels qu'ils sont déterminés par le Roi, ne dépassent pas un montant annuel fixé par Lui, ainsi qu'aux personnes à leur charge. »

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 82 luidt :

Art. 82. In afwijking van artikel 26, tweede lid, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers worden de rijkssteunmaatregelen in de regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering voor 1985 beperkt tot de kredieten bedoeld in de wet van 7 februari 1985 houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1985, vermeerderd met de stijging van de gemiddelde aanpassingen van de sociale verstrekkingen aan de spilindex in verhouding tot het indexcijfer dat voor de kredietvaststelling in aanmerking wordt genomen.

Art. 82. Pour 1985, par dérogation à l'article 26, alinéa 2, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, les subventions de l'Etat dans le régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité sont limitées aux crédits prévus par la loi du 7 février 1985 contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1985 majorés de la moyenne des adaptations aux indices pivot des prestations sociales par rapport à l'indice pris en considération pour la fixation des crédits.

Mme Remy et M. Delmotte présentent l'amendement que voici :

« Supprimer cet article. »

« Dit artikel te doen vervallen. »

La parole est à Mme Remy.

Mme Remy-Oger. — Monsieur le Président, c'est presque pour l'honneur que je défends cet amendement qui vise à la suppression de l'article 82. Nous estimons, en effet, qu'il appartient à l'Etat de respecter les engagements pris en matière de financement de la sécurité sociale.

Je répète ce que j'ai dit en commission, bien que je connaisse déjà la réponse du ministre : de réduction en réduction et de transfert en transfert, il ne nous sera plus possible de déterminer exactement quel est le financement de la sécurité sociale.

M. le Président. — La parole est à M. Dehaene, ministre.

M. Dehaene, ministre des Affaires sociales et des Réformes institutionnelles. — Monsieur le Président, je demande le maintien de l'article 82.

M. le Président. — Le vote sur l'article 82 est réservé.

De stemming over het artikel 82 is aangehouden.

Art. 83. Het bedrag van de lening die in 1982 door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering werd aangegaan bij de verzekeringsmaatschappijen inzake arbeidsongevallen (1 826 miljoen) zal ten laste worden genomen door de Staat die vanaf 1986 de interesten (91,3 miljoen) ervan zal dragen. Het bedrag van deze lening zal aangewend worden ter dekking van het krediettekort dat op grond van de rekeningen van 1984 kan worden vastgesteld ten aanzien van de bepalingen van artikel 26 van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, en dit naar rata van het tekort dat voor 1984 in de verschillende regelingen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt vastgesteld.

De kredieten voor de betaling van de interesten van deze lening vanaf 1986 en voor de terugbetaling van het kapitaal in 1992 zullen op de begroting van Sociale Voorzorg worden ingeschreven.

Art. 83. Le montant de l'emprunt contracté en 1982 par l'Institut national d'assurance maladie-invalidité auprès des compagnies d'assurance en matière d'accidents du travail (1 826 millions) sera pris en charge par l'Etat qui en supportera les intérêts (91,3 millions) à partir de 1986. Le montant de cet emprunt sera affecté à la couverture de l'insuffisance éventuellement constatée des crédits sur base des comptes de 1984 au regard des dispositions de l'article 26 de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés et ce proportionnellement aux insuffisances constatées pour l'année 1984 dans les différents secteurs du régime assurance maladie-invalidité.

Les crédits pour payer les intérêts de cet emprunt à partir de 1986 et pour en rembourser le capital en 1992 seront inscrits au budget de la Prévoyance sociale.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 84. Een afdeling 1sexies, luidend als volgt, wordt in titel III, hoofdstuk 4, van dezelfde wet ingevoegd :

« Afdeling 1sexies

Tegemoetkoming van de ziekteverzekering voor bijzondere modellen van verstrekking of betaling van geneeskundige verzorging

Art. 34septies. Onder de door de Koning vast te stellen voorwaarden en in afwijking van de algemene bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, kan bij wijze van experiment een naar tijd en toepassingsgebied beperkte tegemoetkoming van de ziekteverzekering worden toegekend voor bijzondere modellen van verstrekking en betaling van geneeskundige verzorging. De nadere regelen waaronder deze tegemoetkoming wordt toegekend maken het voorwerp uit van overeenkomsten afgesloten in de schoot van het beheerscomité van de dienst voor geneeskundige verzorging.

Het beheerscomité van de dienst voor geneeskundige verzorging kan eveneens overeenkomsten afsluiten voor onderzoek en vergelijkende studie van bepaalde modellen van verstrekking en betaling van geneeskundige verzorging. De uitgaven die hiermee gepaard gaan worden aangerekend op de begroting voor administratiekosten van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en integraal ten laste genomen door de tak geneeskundige verzorging. »

Art. 84. Une section 1sexies, libellée comme suit, est insérée dans le titre III, chapitre 4, de la même loi :

« Section 1sexies

De l'intervention de l'assurance-maladie pour des modèles spéciaux de dispensation ou de paiement de soins de santé

Art. 34septies. Dans les conditions à fixer par le Roi et par dérogation aux dispositions générales de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution, une intervention de l'assurance-maladie, limitée dans le temps et dans son champ d'application, peut être accordée à titre expérimental pour des modèles spéciaux de dispensation et de paiement de soins de santé. Les modalités détaillées suivant lesquelles cette intervention est octroyée font l'objet de conventions conclues au sein du comité de gestion du service des soins de santé.

Le comité de gestion du service des soins de santé peut également conclure des conventions pour des enquêtes et des études comparatives

de certains modèles de prestation et de paiement des soins de santé. Les dépenses qui y sont associées sont imputées au budget des frais d'administration de l'Institut national d'assurance-maladie-invalidité et sont prises en charge intégralement par le secteur des soins de santé.»

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK IV. — *Maatregelen betreffende de pensioenen*

Art. 85. In artikel 5bis, § 1, van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, ingevoegd bij het koninklijk besluit nr. 95 van 28 september 1982, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Tussen het eerste en het tweede lid wordt volgend lid ingevoegd:

«Het pensioen beoogd in het eerste lid wordt eveneens toegekend aan de begunstigde met een brugpensioen toegekend krachtens een collectieve arbeidsovereenkomst gesloten voor een bedrijfstak of onderneming, volgens de voorwaarden vastgesteld door de Koning, op voorwaarde dat deze overeenkomst niet voorziet in de toekenning van een brugpensioen vóór de leeftijd van 58 jaar en dat er op 1 november 1984 in die bedrijfstak of onderneming geen overeenkomst bestond die een brugpensioen voorzorg vóór deze leeftijd. Er is voldaan aan de in het eerste lid gestelde voorwaarde van vervanging indien de werkgever er zich toe verbonden heeft de brugpensioneerde te vervangen door twee halftijdse werknemers vanaf de ingangsdatum van het brugpensioen toegekend krachtens de overeenkomst tot aan het einde van de twaalfde maand volgend op deze tijdens dewelke betrokkene 60 jaar wordt.»

2° In lid 2 worden de woorden «In dit geval» vervangen door de woorden «In deze gevallen».

CHAPITRE IV. — *Mesures concernant les pensions*

Art. 85. A l'article 5bis, § 1er, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, inséré par l'arrêté royal n° 95 du 28 septembre 1982, sont apportées les modifications suivantes:

1° L'alinéa suivant est inséré entre les alinéas premier et 2:

«La pension visée à l'alinéa premier est également accordée au bénéficiaire d'une prépension octroyée en vertu d'une convention collective de travail conclue pour une branche d'activité ou une entreprise, selon les conditions fixées par le Roi, à condition que cette convention ne prévoie pas la possibilité d'octroi d'une prépension avant l'âge de 58 ans, et que, dans cette branche d'activité ou cette entreprise il n'existe au 1er novembre 1984 aucune convention prévoyant une prépension avant cet âge. Il est satisfait aux conditions de remplacement prévues à l'alinéa premier si l'employeur s'est engagé à remplacer le prépensionné par deux travailleurs salariés occupés à mi-temps, à partir de la prise de cours de la prépension accordée en vertu de la convention jusqu'à la fin du douzième mois suivant celui au cours duquel l'intéressé atteint l'âge de 60 ans.»

2° Dans l'alinéa 2, les mots «Dans ce cas» sont remplacés par les mots «Dans ces cas».

— Aangehouden.

Réservé.

De Voorzitter. — Artikel 86 luidt:

Art. 86. In het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 wordt een hoofdstuk Vbis ingelast, luidend als volgt:

«Hoofdstuk Vbis. — *Over de bijzondere bijslag*

Art. 22ter. Ieder jaar, in de loop van de maand mei, wordt door de Rijksskas voor rust- en overlevingspensioenen een bijzondere bijslag uitgekeerd aan de titularissen van een rust- of overlevingspensioen dat ingegaan is vóór 1 januari 1968 of van een overlevingspensioen voortvloeiend uit een vóór die datum ingegaan rustpensioen.

Het bedrag van de bijzondere bijslag is gelijk aan 5 pct. van de krachtens artikel 22bis verschuldigde globale uitkering van het jaarlijks vakantiegeld en van de aanvullende toeslag bij het vakantiegeld.

De bijzondere bijslag wordt niet in aanmerking genomen voor de toepassing van de regels inzake cumulatie van sociale uitkeringen en ook

niet voor de aan de toekenning van sommige voordelen voorafgaande berekening der inkomsten.»

Art. 86. Il est inséré dans l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 un chapitre Vbis libellé comme suit:

«Chapitre Vbis. — *De l'allocation spéciale*

Art. 22ter. Il est payé annuellement par la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie, dans le courant du mois de mai, une allocation spéciale aux titulaires d'une pension de retraite ou de survie ayant pris cours avant le 1er janvier 1968 ou d'une pension de survie résultant d'une pension de retraite ayant pris cours avant cette date.

Le montant de l'allocation spéciale est égal à 5 p.c. de la prestation globale du pécule annuel de vacances et du pécule complémentaire de vacances dus en vertu de l'article 22bis.

L'allocation spéciale n'est pas prise en considération pour l'application des règles de cumul entre prestations sociales ni dans le calcul des ressources préalable à l'octroi de certains avantages.»

Mme Remy et M. Delmotte présentent l'amendement que voici:

«A l'avant-dernier alinéa de cet article, remplacer le pourcentage de «5 p.c.» par celui de «10 p.c.»

«In het voorlaatste lid van dit artikel, het percentage «5 pct.» te vervangen door het percentage «10 pct.»

La parole est à Mme Remy.

Mme Remy-Oger. — Monsieur le Président, cet amendement vise à remplacer par 10 p.c. le pourcentage de 5 p.c. prévu pour l'allocation spéciale, ce qui, sur des montants aussi faibles, ne représenterait encore que 1 800 francs à peine.

Pour des motifs de disponibilité budgétaire, le ministre a repoussé cet amendement. Nous estimons toutefois que ces vieux travailleurs méritent bien une petite prime qui reste dans des limites très modestes. C'est pourquoi nous maintenons notre amendement.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, ik blijf bij de 5 pct.

Mevrouw Remy-Oger. — Dat is kort en duidelijk.

M. le Président. — Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 86 sont réservés.

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 86 zijn aangehouden.

Artikel 87 luidt:

Art. 87. Artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 95 van 28 september 1982 betreffende het brugrustpensioen voor werknemers wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 6. § 1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met één van die straffen alleen:

1° De werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers die de bepalingen van artikel 5bis van het koninklijk besluit nr. 50 van 24 oktober 1967 en van de uitvoeringsbepalingen ervan niet in acht nemen;

2° Al wie het krachtens dit besluit geregelde toezicht hindert.

De bepalingen van artikel 54 en 56 tot en met 59 van de arbeidswet van 16 maart 1971 zijn van toepassing op de in deze paragraaf bedoelde misdrijven.

§ 2. De werkgever die de verbintenis tot vervanging voorzien in artikel 5bis van bovengenoemd koninklijk besluit nr. 50 of de bij koninklijk besluit voor deze vervanging vastgestelde voorwaarden niet eerbiedigt kan, voor ieder werknemer die op grond van ditzelfde artikel gepensioneerd wordt, een administratieve boete oplopen van 25 000 tot 150 000 frank volgens de bepalingen van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten.»

Art. 87. L'article 6 de l'arrêté royal n° 95 du 28 septembre 1982 relatif à la prépension de retraite pour travailleurs salariés est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 6. § 1er. Sans préjudice des dispositions des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° L'employeur, ses préposés ou mandataires qui ne respectent pas les dispositions de l'article 5bis de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 et ses dispositions d'exécution;

2° Tous ceux qui entravent la surveillance réglée conformément au présent arrêté.

Les dispositions des articles 54 et 56 à 59 inclus de la loi du 16 mars 1971 sur le travail sont applicables aux infractions visées au présent paragraphe.

§ 2. L'employeur qui ne respecte pas l'obligation du remplacement prévu à l'article 5bis de l'arrêté royal n° 50 précité ou les conditions fixées par arrêté royal à ce remplacement peut, par travailleur pensionné en vertu du même article, encourir une amende administrative de 25 000 à 150 000 francs suivant les dispositions de la loi du 30 juin 1971 relative aux amendes administratives applicables en cas d'infractions à certaines lois sociales. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 88. Artikel 10, eerste lid, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De uitgaven van 1985 die met toepassing van artikel 8, 1°, van het koninklijk besluit nr. 95 van 28 september 1982 betreffende het brugrustpensioen voor werknemers, ten laste vallen van de Staat en de door de Staat in 1985 met toepassing van artikel 104 van de wet van 22 december 1977 betreffende de budgettaire voorstellen 1977-1978, terug te storten uitgaven, worden tot beloop van 80 pct. door de pensioenregeling der werknemers gedragen. »

Art. 88. L'article 10, alinéa 1er, de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, est remplacé par la disposition suivante:

« Les dépenses de 1985 à porter à charge de l'Etat en application de l'article 8, 1°, de l'arrêté royal n° 95 du 28 septembre 1982 relatif à la prépension de retraite pour travailleurs salariés et les dépenses à rembourser par l'Etat en 1985 en application de l'article 104 de la loi du 22 décembre 1977 relative aux propositions budgétaires 1977-1978 sont supportées à concurrence de 80 p.c. par le régime de pensions des travailleurs salariés. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 89. § 1. De dienst belast met de toepassing van het derde aanvullend akkoord bij het Algemeen Verdrag inzake de sociale zekerheid tussen het koninkrijk België en de Bondsrepubliek Duitsland hierna « Dienst 3e Akkoord » genoemd, is in vereffening gesteld.

§ 2. De personeelsleden tewerkgesteld in de « Dienst 3e Akkoord », op de datum van de bekendmaking van deze wet, worden op deze datum naar het ministerie van Sociale Voorzorg overgeplaatst in de graad die zij op dat ogenblik bij de Dienst 3e Akkoord bekleedden. Zij behouden het voordeel van hun administratief en geldelijk statuut in deze dienst.

Voor de personeelsleden die worden overgeplaatst in een andere graad of niveau dan de graad of het niveau waarin zij bij de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen benoemd zijn, wordt evenwel slechts met hun graad- of niveauanciënniteit rekening gehouden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze bepaling. Hun anciënniteit blijft verworven wat rechtstreeks of onrechtstreeks hun geldelijke toestand betreft.

Art. 89. § 1er Le service chargé de l'application du troisième accord complémentaire de la Convention générale concernant la sécurité sociale entre le royaume de Belgique et la république fédérale d'Allemagne, ici après dénommé « Service du 3e Accord », est mis en liquidation.

§ 2. Les membres du personnel occupés au service Service du 3e Accord à la date de la publication de la présente loi, sont transférés à cette date au ministère de la Prévoyance sociale dans le grade qu'ils assument à ce moment au Service du 3e Accord. Ils conservent l'avantage de leurs statuts administratif et pécuniaire dans ce service.

Pour les membres du personnel transférés dans un autre grade ou niveau que le grade ou le niveau dans lequel ils sont nommés à la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie, il n'est toutefois tenu compte de leur ancienneté de grade ou de niveau qu'à partir de la date d'entrée en vigueur de la présente disposition. Leur ancienneté reste acquise en ce qui concerne directement ou indirectement leur situation pécuniaire.

— Aangehouden.

Réservé.

De Voorzitter. — Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen opgenomen in het hoofdstuk V.

Nous passons à l'examen des articles faisant l'objet du chapitre V.

Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, het spijt mij dat de heer Egelmeers het met mij niet eens is, maar uit de besprekingen in de commissie is gebleken dat de hoofdstukken V en VI geen problemen opleveren.

De heer Egelmeers. — Dat is juist, mijnheer de minister.

De Voorzitter. — De heer Egelmeers wil alleen een stemming.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Niet over de hoofdstukken V en VI.

De Voorzitter. — Artikel 90 luidt:

HOOFDSTUK V. — Arbeidsongevallen

Art. 90. Artikel 15, § 1, van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. De vader en de moeder van de getroffene die een wettig of vóór het overlijden erkend kind is en op de tijdstip van het overlijden noch echtgenoot noch rechthebbende kinderen nalaat, ontvangen een lijfrente voor ieder van hen gelijk aan 20 pct. van het basisloon.

Onder dezelfde voorwaarden ontvangt de moeder van het niet-erkend maar door haar niet-verlaten natuurlijk kind een rente gelijk aan 20 pct. van het basisloon.

Laat de getroffene echter op het tijdstip van het overlijden een echtgenoot zonder rechthebbende kinderen na, dan is de rente voor ieder van de bij de vorige leden bedoelde rechtverkrigenden gelijk aan 15 pct. van het basisloon.

De adoptanten hebben dezelfde rechten als de ouders van de getroffene. »

CHAPITRE V. — Accidents du travail

Art. 90. L'article 15, § 1er, de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Le père et la mère de la victime, enfant légitime ou reconnu avant le décès, qui, au moment du décès, ne laisse ni conjoint, ni enfants bénéficiaires, reçoivent une rente viagère égale à 20 p.c. de la rémunération de base pour chacun d'eux.

Sous les mêmes conditions, la mère de l'enfant naturel non reconnu, mais non abandonné par elle, reçoit une rente égale à 20 p.c. de la rémunération de base.

Toutefois, si la victime laisse, au moment du décès, un conjoint sans enfants bénéficiaires, la rente pour chacun des bénéficiaires visés par les alinéas précédents est égale à 15 p.c. de la rémunération de base.

Les adoptants ont les mêmes droits que les parents de la victime. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 91. In artikel 24 van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt vóór het eerste lid het volgende lid ingevoegd:

« Indien de verzekeraar de getroffene genezen verklaart zonder blijvende arbeidsongeschiktheid, geeft hij van deze beslissing aan de getroffene kennis volgens de modaliteiten bepaald door de Koning. »

Art. 91. Dans l'article 24 de la même loi du 10 avril 1971, l'alinéa suivant est inséré avant l'alinéa 1er:

« S'il déclare la victime guérie sans incapacité permanente de travail, l'assureur lui notifie cette décision selon les modalités définies par le Roi. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 92. Artikel 26, eerste lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt aangevuld met de volgende bepaling:

« Deze bepaling geldt eveneens indien het ongeval geen letsel heeft veroorzaakt ».

Art. 92. L'article 26, alinéa 1er, de la même loi du 10 avril 1971, est complété par la disposition suivante:

« Cette disposition est également d'application si l'accident n'a pas produit une lésion ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 93. Artikel 27 van dezelfde wet van 10 april 1971 wordt aangevuld met een tweede lid, luidend als volgt:

« Het eerste lid is eveneens van toepassing voor het Fonds voor arbeidsongevallen. »

Art. 93. L'article 27 de la même loi du 10 avril 1971 est complété par un alinéa 2, rédigé comme suit:

« L'alinéa 1er est également d'application au Fonds des accidents du travail. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 94. Artikel 45, laatste lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

« En op de eerste dag van het kwartaal dat volgt op de beslissing van de rechter. Vanaf deze datum is van rechtswege intrest verschuldigd op dit kapitaal. »

Art. 94. L'article 45, dernier alinéa, de la même loi du 10 avril 1971, est complété par les dispositions suivantes:

« Et au premier jour du trimestre suivant la décision du juge. A partir de cette date des intérêts sont dus de plein droit sur ce capital. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 95. Artikel 47, eerste lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De verzekeraar en het Fonds voor arbeidsongevallen kunnen een rechtsvordering instellen tegen de voor het arbeidsongeval aansprakelijke tot beloop van de krachtens artikel 46, § 2, eerste lid, gedane uitkeringen, de ermee overeenstemmende kapitalen, alsmede de bedragen en kapitalen bedoeld bij artikel 59quinquies. »

Art. 95. L'article 47, alinéa 1er, de la même loi du 10 avril 1971, est remplacé par la disposition suivante:

« L'assureur et le Fonds des accidents du travail peuvent exercer une action contre le responsable de l'accident du travail, jusqu'à concurrence des débours effectués en vertu de l'article 46, § 2, alinéa 1er, des capitaux y correspondant, ainsi que des montants et capitaux visés à l'article 59quinquies. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 96. Artikel 58, § 1, 11°, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 11° De bij het Fonds gestorte jaarlijkse vergoedingen of renten of de ermee overeenstemmende rentekapitalen te betalen. »

Art. 96. L'article 58, § 1, 11°, de la même loi du 10 avril 1971, est remplacé par la disposition suivante:

« 11° De payer les allocations annuelles ou rentes ou les capitaux de rente y correspondant, versés au Fonds. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 97. Artikel 58, § 1, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt aangevuld met een 12°, luidend als volgt:

« 12° De kosten voor geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen, die het ongeval noodzakelijk maakt, na het verstrijken van de herzieningstermijn, te betalen. »

Art. 97. L'article 58, § 1er, de la même loi du 10 avril 1971, est complété par un 12° rédigé comme suit:

« 12° De payer les frais pour les soins médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques et hospitaliers nécessités par l'accident, après l'expiration du délai de révision. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 98. In artikel 58, § 2, van dezelfde wet van 10 april 1971, worden de woorden « bedoeld bij § 1, 1°, 2° en 3° » vervangen door de woorden « bedoeld bij § 1, 1°, 2°, 3° en 11° ».

Art. 98. Dans l'article 58, § 2, de la même loi du 10 avril 1971, les mots « visées aux 1°, 2° et 3° du § 1er » sont remplacés par les mots « visées aux 1°, 2°, 3° et 11° du § 1er. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 99. Artikel 59 van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

« 11° De prestaties waarvoor het Fonds in de rechten gesteld wordt van de betrokkenen in toepassing van artikel 42bis;

12° De jaarlijkse vergoedingen, renten en kapitalen bedoeld bij artikel 59quinquies.

13° De inkomsten waarvan de bedragen vastgesteld worden bij bijzondere wettelijke of reglementaire bepalingen. »

Art. 99. L'article 59 de la même loi du 10 avril 1971, est complété par les dispositions suivantes:

« 11° Les prestations pour lesquelles le Fonds est subrogé dans les droits des intéressés en application de l'article 42bis;

12° Les allocations annuelles, rentes et capitaux visés à l'article 59quinquies;

13° Les revenus dont les montants sont fixés par les dispositions légales ou réglementaires particulières. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 100. In artikel 59ter, eerste en tweede lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, worden de woorden « artikel 59, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° en 8° » vervangen door de woorden « artikel 59, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 10°, 11° en 12° ».

Art. 100. Dans l'article 59ter, alinéas 1er et 2, de la même loi du 10 avril 1971, les mots « l'article 59, 2°, 3°, 4°, 5°, 6° et 8° » sont remplacés par les mots « l'article 59, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 10°, 11° et 12° ». »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 101. In artikel 59ter, derde lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, worden de woorden « berekende verwijlntrest mag geen 10 pct. overschrijden » vervangen door de woorden « berekende verwijlntrest mag geen 12 pct. overschrijden ».

Art. 101. Dans l'article 59ter, alinéa 3, de la même loi du 10 avril 1971, les mots « ne peut excéder le taux de 10 p.c. » sont remplacés par les mots « ne peut excéder le taux de 12 p.c. ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 102. In artikel 59ter, vierde lid, van dezelfde wet van 10 april 1971 worden tussen de woorden «de werkgever» en «vrijstelling», de woorden «en de verzekeraar» ingevoegd.

Art. 102. Dans l'article 59ter, alinéa 4, de la même loi du 10 avril 1971, les mots «et à l'assureur» sont insérés entre les mots «à l'employeur», et «l'exonération».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 103. In artikel 59quater van dezelfde wet van 10 april 1971, worden de woorden «de artikelen 59, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 59bis en 59ter» vervangen door de woorden «de artikelen 59, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 10°, 11°, 12°, 59bis en 59ter».

Art. 103. Dans l'article 59quater de la même loi du 10 avril 1971, les mots «des articles 59, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 59bis, et 59ter» sont remplacés par les mots «des articles 59, 1°, 2°, 3°, 4°, 5°, 6°, 8°, 10°, 11°, 12°, 59bis et 59ter».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 104. In artikel 59quinquies, tweede lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, worden de woorden «artikel 24, tweede lid» vervangen door de woorden «artikel 24, derde lid».

Art. 104. Dans l'article 59quinquies, alinéa 2, de la même loi du 10 avril 1971, les mots «article 24, alinéa 2» sont remplacés par les mots «article 24, alinéa 3».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 105. Artikel 60, eerste lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Wanneer het Fonds voor arbeidsongevallen de schadeloosstelling toekent met toepassing van artikel 58, § 1, 3°, verhaalt het op de in gebreke zijnde werkgever of verzekeraar de uitkeringen, de ermee overeenstemmende kapitalen, alsmede de bedragen en kapitalen bedoeld bij artikel 59quinquies.»

Art. 105. L'article 60, alinéa 1er, de la même loi du 10 avril 1971, est remplacé par la disposition suivante:

«Lorsque le Fonds des accidents du travail accorde la réparation en application de l'article 58, § 1er, 3°, il récupère à charge de l'employeur ou de l'assureur en défaut, les débours, les capitaux y correspondant, ainsi que les montants et capitaux visés à l'article 59quinquies.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 106. Een artikel 60ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet van 10 april 1971 ingevoegd:

«Art. 60ter. Het Fonds voor arbeidsongevallen kan dadingen sluiten.»

Art. 106. Un article 60ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi du 10 avril 1971:

«Art. 60ter. Le Fonds des accidents du travail peut transiger.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 107. Artikel 65, eerste lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt aangevuld met de volgende bepaling:

«Indien het Fonds voor arbeidsongevallen vóór het verstrijken van de termijn bedoeld bij artikel 72, vaststelt dat een van de in de gehomologeerde overeenkomst opgenomen elementen niet overeenkomstig de wet vastgesteld werd, kan het een schriftelijk en gemotiveerd verzoek richten tot de arbeidsrechtbank om dit te herzien.

Na de partijen en het Fonds gehoord te hebben beslist de arbeidsrechtbank bij vonnis over dit verzoek.

Het Fonds kan zich in rechte laten vertegenwoordigen op de zitting.»

Art. 107. L'article 65, premier alinéa, de la même loi du 10 avril 1971, est complété par la disposition suivante:

«Si, avant l'expiration du délai visé à l'article 72, le Fonds des accidents du travail constate qu'un des éléments repris dans l'accord homologué n'a pas été constaté conformément à la loi, il peut adresser une requête écrite et motivée au tribunal du travail afin de revoir cet élément.

Le tribunal du travail statue sur cette requête par jugement, les parties et le Fonds entendus.

Le Fonds peut se faire représenter à la séance.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 108. Artikel 69 van dezelfde wet van 10 april 1971 wordt aangevuld met een derde lid, luidend als volgt:

«In afwijking van de bepalingen van artikel 26 van de wet van 17 april 1878 houdende voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, verjaart de rechtsvordering tot betaling van de bijdragen bedoeld in artikel 59, 4°, na drie jaar.»

Art. 108. L'article 69 de la même loi du 10 avril 1971 est complété par un alinéa 3, rédigé comme suit:

«Par dérogation aux dispositions de l'article 26 de la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, l'action en paiement des cotisations visées à l'article 59, 4°, se prescrit par trois ans.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 109. In artikel 70 van dezelfde wet van 10 april 1971 worden de woorden «met ontvangstbewijs» geschrapt.

Art. 109. Dans l'article 70 de la même loi du 10 avril 1971, les mots «avec accusé de réception» sont abrogés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 110. Artikel 72, eerste lid, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«De eis tot herziening van de vergoedingen, gegrond op een wijziging van het verlies van arbeidsgeschiktheid van de getroffene of op zijn overlijden aan de gevolgen van het ongeval, kan ingesteld worden binnen drie jaar die volgen op de datum van homologatie van de overeenkomst tussen de partijen of van de in artikel 24 bedoelde beslissing of kennisgeving.»

Art. 110. L'article 72, alinéa 1er, de la même loi du 10 avril 1971, est remplacé par la disposition suivante:

«La demande en révision des indemnités, fondée sur une modification de la perte de capacité de travail de la victime ou sur son décès dû aux conséquences de l'accident, peut être introduit dans les trois ans qui suivent la date de l'homologation de l'accord entre les parties ou de la décision ou de la notification visée à l'article 24.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 111. In artikel 72, van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd:

«De getroffene of zijn rechthebbenden kunnen, binnen drie jaar die volgen op de dag van de in artikel 24 bedoelde kennisgeving, een rechtsvordering instellen tegen de beslissing tot genezenverklaring zonder blijvende arbeidsgeschiktheid. In dat geval kan de in het eerste lid bedoelde eis ingesteld worden binnen drie jaar die volgen op de datum van de in artikel 24 bedoelde beslissing.»

Art. 111. Dans l'article 72, de la même loi du 10 avril 1971, l'alinéa suivant est inséré entre l'alinéa 1er et 2:

«La victime ou ses ayants droit peuvent intenter une action en justice contre la décision de guérison sans incapacité permanente de travail dans les trois ans qui suivent la date de la notification visée à l'article 24. Dans ce cas, la demande visée à l'alinéa 1er peut être introduite dans les trois ans qui suivent la date de la décision visée à l'article 24.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 112. In artikel 76 van dezelfde wet van 10 april 1971 wordt een § 3 ingevoegd, luidend als volgt:

« § 3. De Koning kan na gunstig advies van het beheerscomité van het Fonds:

1° Volgens de nadere regelen die Hij bepaalt de toepassing van deze afdeling uitbreiden tot andere categorieën van personen en tevens de persoon aanwijzen die als reder wordt beschouwd;

2° Bijzondere regelen vaststellen in verband met de toepassing van deze afdeling op bepaalde categorieën van personen. »

Art. 112. L'article 76 de la même loi du 10 avril 1971 est complété par un § 3, rédigé comme suit:

« § 3. Le Roi peut après avis favorable du comité de gestion du Fonds:

1° Suivant les conditions qu'il détermine, étendre l'application de la présente section à d'autres catégories de personnes et en même temps, désigner la personne qui est considérée comme armateur;

2° Fixer les conditions spéciales en ce qui concerne l'application de la présente section à certaines catégories de personnes. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 113. Artikel 77 van dezelfde wet van 10 april 1971, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 77. De zeeman ter koopvaardij getroffen door een arbeidsongeval behoudt zijn volle gage en de andere voordelen in de voorwaarden en binnen de perken vastgesteld door de wetgeving op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst. Vanaf de dag waarop die bepalingen niet meer op hem van toepassing zijn wordt hij vergoed overeenkomstig de bepalingen van onderhavige wet.

Tot op de dag bedoeld in het vorig lid vallen de verplaatsingskosten eveneens ten laste van de reder ter koopvaardij. »

Art. 113. L'article 77 de la même loi du 10 avril 1971, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 77. Le marin de la marine marchande, victime d'un accident du travail, continue à bénéficier de l'intégralité de ses gages et des autres avantages dans les conditions et limites fixées par la législation portant réglementation du contrat d'engagement maritime. A partir du jour où ces dispositions ne lui sont plus applicables il est indemnisé conformément aux dispositions de la présente loi.

Jusqu'au jour visé à l'alinéa précédent, les frais de déplacement sont également à charge de l'armateur de la marine marchande. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 114. Een artikel 77bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wet van 10 april 1971, ingevoegd:

« Art. 77bis. De zeevisser getroffen door een arbeidsongeval, behoudt zijn volle gage en het recht op terugzending op kosten van het schip in de voorwaarden en binnen de perken vastgesteld door de wetgeving op de arbeidsovereenkomst wegens scheepsdienst.

Vanaf de dag waarop die bepalingen niet meer op hem van toepassing zijn wordt hij vergoed overeenkomstig de bepalingen van onderhavige wet.

De geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingskosten, alsmede de verplaatsingskosten die het ongeval, overkomen aan een zeevisser, noodzakelijk maakt, vallen ten laste van het Fonds voor arbeidsongevallen. »

Art. 114. Un article 77bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi du 10 avril 1971:

« Art. 77bis. Le marin de la pêche maritime, victime d'un accident du travail, continue à bénéficier de l'intégralité de ses gages et du droit au rapatriement aux frais du navire dans les conditions et limites fixées par la législation portant réglementation du contrat d'engagement maritime.

A partir du jour où ces dispositions ne lui sont plus applicables, il est indemnisé conformément aux dispositions de la présente loi.

Les frais médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques et hospitaliers, ainsi que les frais de déplacement, nécessités par l'accident, survenu à

un pêcheur de la pêche maritime, sont à charge du Fonds des accidents du travail. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 115. In artikel 91ter van dezelfde wet van 10 april 1971, worden de woorden « 1 000 tot 10 000 frank » vervangen door de woorden « 100 tot 10 000 frank ».

Art. 115. Dans l'article 91ter de la même loi du 10 avril 1971, les mots « 1 000 à 10 000 francs » sont remplacés par les mots « 100 à 10 000 francs ».

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK VI. — Beroepsziekten

Art. 116. Het statutair personeel van de medico-technische centra van Awans en Morlanwelz, dat ingevolge de sluiting van deze centra ter beschikking is gesteld van het Fonds voor de beroepsziekten voor een periode van 3 jaar, kan door de Koning, na advies van het beheerscomité van dit Fonds, onder de voorwaarden door Hem vastgesteld, gedurende deze zelfde periode ter beschikking worden gesteld van instellingen die het lot van de door beroepsziekten getroffen behartigen, of zich bezighouden met voorkoming van beroepsziekten.

CHAPITRE VI. — Maladies professionnelles

Art. 116. Le personnel statutaire des centres médico-techniques d'Awans et de Morlanwelz, mis à la disposition du Fonds des maladies professionnelles, pour une période de 3 ans à la suite de la fermeture de ces centres, peut être mis à la disposition, pour la même période, par le Roi, après avis du comité de gestion dudit Fonds, sous les conditions fixées par Lui, des institutions qui défendent les intérêts des victimes des maladies professionnelles ou qui s'occupent de la prévention de ces maladies.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 117. Artikel 6 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Het Fonds voor de beroepsziekten heeft tot taak:

1° De toepassing van deze wetten te verzekeren. Het oefent zijn bevoegdheden inzake de voorkoming der beroepsziekten uit, onverminderd degene die op dat gebied het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, en wat betreft de nijverheden waarvan het technisch toezicht hem toebehoort, het ministerie van Economische Zaken ten deel vallen.

Het betaalt, ten laste van de Staat, het aandeel in de kosten van vervoer naar de begraafplaats van een ingevolge een beroepsziekte overleden seizoenarbeider dat, overeenkomstig de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap, ten laste komt van België terug;

2° Op verzoek van andere instellingen en overheidsdiensten belast met de schadeloosstelling voor beroepsziekten is het aan het Fonds voor de beroepsziekten toegelaten de medische onderzoeken en de medische expertisen te doen van hen die door een dergelijke ziekte zijn getroffen.

De Koning bepaalt, na advies van het beheerscomité van het Fonds, het tarief van de honoraria die verschuldigd zijn voor deze onderzoeken en expertisen;

3° In afwijking van de bepalingen van artikel 2 te voorlopigen titel de in deze wetten voorziene schadevergoeding wegens beroepsziekten uit te keren aan de door de overheid tewerkgestelde werklozen, waarvoor de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening beschouwd wordt als werkgever voor de toepassing van onderhavige wetgeving.

Het bedrag van de uitgekeerde vergoedingen en van de gemaakte expertisekosten wordt jaarlijks bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening teruggevorderd. »

Art. 117. L'article 6 des lois relatives à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970, est remplacé par la disposition suivante:

« Le Fonds des maladies professionnelles a pour mission:

1° D'assurer l'application des présentes lois. Il exerce ses attributions en matière de prévention des maladies professionnelles sans préjudice de celle incombant, dans ce domaine, au ministère de l'Emploi et du Travail et en ce qui concerne les industries dont la surveillance technique lui appartient au ministère des Affaires économiques.

Il rembourse, à charge de l'Etat, la quote-part dans les frais de transport vers le lieu d'inhumation d'un travailleur saisonnier, décédé par suite d'une maladie professionnelle, qui est mise par les règlements de la Communauté économique européenne à la charge de la Belgique;

2° A la demande d'autres organismes et services publics chargés de la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles, le Fonds des maladies professionnelles est autorisé à effectuer des examens médicaux et des expertises médicales des victimes de ces maladies.

Le Roi détermine, après avis du comité de gestion du Fonds, le tarif des honoraires applicables pour les examens et expertises;

3° De payer, par dérogation aux dispositions de l'article 2 et à titre provisoire, les indemnités pour maladies professionnelles prévues par les présentes lois aux chômeurs occupés par les pouvoirs publics, dont l'Office national de l'Emploi est considéré être l'employeur pour l'application de la présente législation.

Le montant des indemnités alloués et des frais d'expertise exposés est récupéré annuellement à charge de l'Office national de l'Emploi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 118. Artikel 41, vijfde lid, van dezelfde wetten, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« De geneeskundige verzorging bedoeld onder artikel 31, 5°, wordt door het Fonds voor de beroepsziekten toegekend ten vroegste vanaf 60 dagen vóór de datum van indiening van de aanvraag op voorwaarde dat deze ontvankelijk is. »

Art. 118. L'article 41, alinéa 5, des mêmes lois, est remplacé par la disposition suivante:

« Les soins de santé visés à l'article 31, 5°, sont accordés par le Fonds des maladies professionnelles au plus tôt à partir du 60e jour avant la date d'introduction de la demande, à la condition que celle-ci soit recevable. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 119. Een artikel 48bis, luidend als volgt, wordt in dezelfde wetten ingevoegd:

« Art. 48bis. Wanneer kan worden aangetoond dat de kosten van een preventieve actie ter voorkoming van beroepsziekten geheel of gedeeltelijk gecompenseerd kunnen worden door een vermindering van uitgaven voor schadevergoeding, kan het beheerscomité beslissen die kosten geheel of gedeeltelijk ten laste te nemen. »

Art. 119. Un article 48bis, rédigé comme suit, est inséré dans les mêmes lois:

« Art. 48bis. Lorsqu'il peut être prouvé que le coût d'une action préventive en matière de maladies professionnelles est intégralement ou en partie compensable par une réduction des dépenses de réparation, le comité de gestion peut décider de prendre tout ou partie de ce coût à charge. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 120. Een artikel 48ter, luidend als volgt, wordt in dezelfde wetten ingevoegd:

« Art. 48ter. Wanneer de door een beroepsziekte getroffen, die de in artikel 32 gestelde voorwaarden vervult, eveneens aan het beroepsrisico van deze ziekte is blootgesteld geweest gedurende een periode in de loop waarvan hij niet behoorde tot een der categorieën van personen bedoeld in artikel 2 of niet verzekerd was krachtens artikel 3, kan de Koning de in deze wetten voorziene voordelen beperken voor de beroepsziekten die Hij met name aanduidt en op de wijze die Hij bepaalt. »

Art. 120. Un article 48ter, rédigé comme suit, est inséré dans les mêmes lois:

« Art. 48ter. Lorsque la victime d'une maladie professionnelle, qui remplit les conditions énoncées à l'article 32, a également été exposée

au risque professionnel de cette maladie pendant la période au cours de laquelle elle n'appartenait pas à une des catégories de personnes visées à l'article 2 ou n'était pas assurée en vertu de l'article 3, le Roi peut limiter les avantages prévus par les présentes lois aux seules maladies professionnelles qu'il cite nommément et ce de la manière qu'il détermine. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 121. Artikel 52, derde lid, van dezelfde wetten, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Op advies van de technische raad, kan de Koning voor iedere ziekte bepalen binnen welke termijn de aanvragen moeten worden ingediend. In de gevallen van tijdelijke arbeidsongeschiktheid moeten de aanvragen evenwel worden ingediend, hetzij in de loop van de periode van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, al dan niet onderbroken door een of meerdere periodes van werkhervatting, hetzij in de periode waarin de symptomen van de beroepsziekten aanwezig zijn. »

Art. 121. L'article 52, alinéa 3, des mêmes lois, est remplacé par la disposition suivante:

« Sur avis du conseil technique, le Roi peut fixer, pour chaque maladie, les délais dans lesquels les demandes doivent être introduites. Toutefois, en ce qui concerne les cas d'incapacité temporaire, les demandes doivent être introduites soit au cours de la période d'incapacité temporaire de travail, interrompue ou non par une ou plusieurs périodes de reprise de travail, soit au cours de la période où se manifestent les symptômes de la maladie professionnelle. »

— Aangenomen.

Adopté.

HOOFDSTUK VII. - Sociale zekerheid van de werknemers. Algemeen

Sectie 1. — Wijziging van benaming

Art. 122. De Nederlandstalige benaming « Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid » wordt vervangen door de benaming « Rijksdienst voor sociale zekerheid ».

CHAPITRE VII. — Sécurité sociale des travailleurs. Généralités

Section 1. — Modification de dénomination

Art. 122. La dénomination néerlandaise de l'Office national de sécurité sociale, à savoir « Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid », est remplacée par « Rijksdienst voor sociale zekerheid ».

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Bij wijze van amendement stelt de heer Van In volgende nieuwe sectie 1bis voor:

« Onder hoofdstuk VII, een nieuwe sectie 1bis in te voegen onder het opschrift « Participatie van werknemers en werkgevers », bestaande uit een nieuw artikel 122bis, luidende:

« Art. 122bis § 1. Voor de toepassing van het begrip « meest representatieve organisatie van werknemers en werkgevers » moet worden verstaan een, minstens onder de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk opgerichte, erkende professionele of interprofessionele organisatie van werknemers of werkgevers, die haar activiteit ten minste uitoefent binnen het geheel van één gemeenschap zoals bedoeld door artikel 3ter van de Grondwet en, wat de vertegenwoordiging van de werknemers betreft, bewijst ten minste 40 000 leden te tellen.

§ 2. De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de wettelijke of reglementaire bepalingen wijzigen of aanpassen in de mate dat zij strijdig zijn met § 1.

§ 3. In het Gerechtelijk Wetboek wordt een artikel 583bis ingevoegd, luidende:

« De arbeidsrechtbank neemt kennis van de geschillen betreffende de erkenning als meest representatieve organisatie van werknemers. »

« Insérer sous le chapitre VII une nouvelle section 1bis, intitulée « Participation des travailleurs et des employeurs », consistant en un nouvel article 122bis, rédigé comme suit :

« Art. 122bis § 1er. Pour l'application de la notion « d'organisation la plus représentative des travailleurs et des employeurs », il faut entendre par là une organisation professionnelle ou interprofessionnelle reconnue de travailleurs salariés ou d'employeurs, qui revêt au moins la forme d'une association sans but lucratif et exerce son activité au moins dans l'ensemble d'une communauté au sens de l'article 3ter de la Constitution et, pour ce qui est de la représentation des travailleurs, prouve compter un minimum de 40 000 membres.

§ 2. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, modifier ou adapter les dispositions légales ou réglementaires dans la mesure où elles sont contraires au § 1er.

§ 3. Il est inséré dans le Code judiciaire un article 583bis, rédigé comme suit :

« Le tribunal du travail prend connaissance des litiges portant sur la reconnaissance en tant qu'organisation la plus représentative des travailleurs salariés. »

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, het is symbolisch dat dit amendement volgt op de tekst die de Nederlandstalige officiële benaming voor de Rijksdienst invoert. Ik meen dat de symboliek van het amendement nog verder reikt dan dit. Ik geef grif toe dat de verwoording inzake de achtergronden die hier werkzaam zijn in zekere zin belangrijker is dan de voorgestelde amendering zelf.

De minister zal wellicht antwoorden dat de vertegenwoordiging van werkgevers en werknemers in het onderdeel handelend over de sociale zekerheid eigenlijk niet past maar ik spreek dit tegen. Ik verwijs naar de argumenten die ik *in fine* van mijn verantwoording heb uiteengezet, waaruit blijkt dat het beheer van de sociale zekerheid principieel een aangelegenheid blijft van de georganiseerde werknemers en werkgevers.

Als wij willen groeien naar een gezonde en doorzichtige situatie, als wij rekening willen houden met de evolutie van de maatschappij, als wij frisse elementen aan bod willen laten komen, zullen wij de vertegenwoordiging van werkgevers en werknemers op een andere manier moeten organiseren dan de scheefgegroeide situatie die zich sedert 1945 heeft ontwikkeld.

Ik ben zo vrij geweest in mijn verantwoording een overzicht te geven van de huidige stand van zaken. Ik ben tot de vaststelling gekomen dat wij te maken hebben met een gesloten circuit. Met andere woorden, het is onmogelijk geworden in deze vertegenwoordiging van werkgevers en werknemers door te dringen, tenzij men de instemming krijgt van degenen die reeds in de cirkel van bevoorrechten zijn opgenomen. In welke mate is dergelijke situatie moreel nog verantwoord? Vermits de vertegenwoordiging, zeker wat beide sectoren van het economisch gebeuren betreft, steunt op een interprofessionele activiteit, komt zulks erop neer dat de professie van de enen de toegang tot de professie van de anderen belemmert en dat wij staan voor een vorm van neocorporatisme, een soort corporatisme dat zijn naam niet durft te noemen. Dat in de optiek van mijn partij vertegenwoordiging van de sociale partners tevens een emanatie van de gemeenschap moet zijn, daarover hoef ik niet veel woorden te verspillen.

Het meest belangrijke wat ons in deze materie moet boeien, is de gezonde participatie aan dit sociaal-economisch gebeuren. Ik beweer niet dat de mensen, die nu participeren, ongezond zijn maar ik maak de bedenking dat men, om bevruchtende ideeën tot uitwerking te laten komen, de deur op een kier moet zetten om de inspirerende krachten een kans te geven. Dit houdt in — ik richt mij in het bijzonder tot een bepaald deel van de regeringsmeerderheid — dat wij niet de afbraak willen van de vertegenwoordiging van werkgevers en werknemers. Integendeel. Op dit stuk is mijn tekst welsprekend.

Ik meen dat, langs de ene kant, zoals een bepaald minister zegt, de lat hoog genoeg moet worden gelegd om de representatie van werkgevers en werknemers te verantwoorden, maar dat, langs de andere kant, de toegankelijkheid mogelijk moet zijn om deze sprong te kunnen nemen. In de huidige stand van zaken is de lat niet definieerbaar en bovendien krijgen degenen, die zouden willen springen, nooit de kans om zelfs maar met de voeten van de grond te komen.

Op het einde van een legislatuur, waarover in de regeringsverklaring werd gezegd dat men een poging zou doen om deze representativiteit opnieuw onder de loep te nemen, is het nuttig deze gegevens nog eens

aan de Hoge Vergadering voor te houden, zij het principieel. Eveneens is het nuttig er de nadruk op te leggen dat het geheel van omstandigheden dat tot de geijkte uitdrukking « representatieve vereniging van werkgevers en werknemers » heeft geleid, een momentopname was, die men eigenlijk voor alle vormen van wetgeving impliciet heeft ingebouwd.

Ik meen dat de tijd rijp is om over deze aangelegenheid ten minste na te denken. Het gaat hier alleen, wat betreft het beheer van de sociale zekerheid, over een budget van ongeveer 1 500 miljard. Ik overdrijf misschien maar wij zullen weldra dit cijfer bereiken. Ook de sociale, economische en fiscale weerslag die verband houdt met dit bedrag, moet worden onderzocht. De instanties die nu verantwoordelijkheid dragen voor het beheer zijn, volgens mijn bescheiden mening en de mening van vele anderen, niet meer tegen hun taak opgewassen. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dehaene.

De heer Dehaene, minister van Sociale Zaken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, de heer Van In zal begrijpen dat ik zijn principieel maar niet zo onschuldig amendement om even principiële redenen niet kan aanvaarden.

De Voorzitter. — De stemming over het amendement is aangehouden. Le vote sur l'amendement est réservé.

Artikel 123 luidt :

Sectie 2. — Aangifte, toekenningsvoorwaarden en berekening van de rechten

Art. 123. Artikel 14bis van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers ingevoegd bij artikel 46 van de herstellwet van 31 juli 1984, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

« De Koning kan, na advies van de Nationale Arbeidsraad en bij een in Ministerraad overlegd besluit, de wetgeving en reglementering inzake sociale zekerheid wijzigen, ten einde de rechten en de plichten te harmoniseren van de werkgevers en de werknemers zowel wat de werknemers betreft die deeltijds zijn tewerkgesteld als wat de werknemers betreft die voltijds zijn tewerkgesteld en ongeacht de wijze waarop de arbeidsprestaties over de verscheidene dagen van de week zijn gespreid. Hij mag inzonderheid wijzigingen brengen in de bepalingen betreffende :

1° De bijdrageplicht van werkgevers en werknemers;

2° De wijze van aangifte van voltijdse tewerkstelling, van deeltijdse tewerkstelling of van arbeid die ongelijk gespreid is over de verscheidene dagen van de week;

3° De wijze waarop de duur van dergelijke tewerkstelling wordt bepaald voor de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen;

4° De duur van de wachttijden en de toekenningsvoorwaarden van sociale prestaties, indien deze gekoppeld zijn aan een bepaalde duur van arbeid of aan een bepaald bedrag van het loon. »

Section 2. — Déclaration, conditions d'octroi et calcul des droits

Art. 123. L'article 14bis de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, inséré par l'article 46 de la loi de redressement du 31 juillet 1984, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Le Roi peut, après avis du Conseil national du travail, et par arrêté délibéré en Conseil des ministres, modifier la législation et la réglementation en matière de sécurité sociale, afin d'harmoniser les droits et les obligations des employeurs et des travailleurs, tant pour les travailleurs à temps partiel que pour les travailleurs à temps plein et nonobstant la manière dont les prestations de travail sont réparties sur les différents jours de la semaine. Il peut notamment apporter des modifications aux dispositions concernant :

1° L'obligation de cotisation des employeurs et travailleurs;

2° Le mode de déclaration du travail à temps plein, du travail à temps partiel ou du travail qui est réparti d'une manière inégale sur les divers jours de la semaine;

3° La manière dont la durée dudit travail à temps partiel est déterminée pour l'application des régimes de sécurité sociale;

4° La durée des stages et des conditions d'octroi des prestations sociales lorsqu'elles sont liées à une certaine durée du travail ou à un certain montant de revenu.»

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 124. In artikel 35, § 1, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 157 van 30 december 1982 en het koninklijk besluit nr. 222 van 1 december 1983 en artikel 45 van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, wordt tussen het eerste en het tweede lid het volgende lid ingevoegd:

«Voor de toepassing van het eerste lid komen ook in aanmerking de handarbeiders die, in toepassing van afdeling 5 — Onderbreking van de beroepsloopbaan — van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, hun prestaties in een voltijdse arbeidsregeling halveren en recht hebben op een onderbrekingsuitkering.»

Art. 124. A l'article 35, § 1er, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, modifié par l'arrêté royal n° 157 du 30 décembre 1982, par l'arrêté royal n° 222 du 1er décembre 1983 et par l'article 45 de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, l'alinéa suivant est inséré entre le premier et le deuxième alinéa:

«Entrent également en ligne de compte pour l'application de l'alinéa 1er, les travailleurs manuels qui, en application de la section 5 — Interruption de la carrière professionnelle — du chapitre IV de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, réduisent de moitié la durée de leurs prestations à temps plein et ont droit à une indemnité d'interruption.»

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 3. — Loonmatiging NMBS

Art. 125. Artikel 4, § 6, 3e lid, van het koninklijk besluit nr. 278 van 30 maart 1984 houdende bepaalde maatregelen inzake loonmatiging met het oog op de bevordering van de tewerkstelling, de vermindering van de openbare lasten en het financieel evenwicht van de stelsels van sociale zekerheid, wordt vervangen door het volgende lid:

«Het Nationaal Pensioenfonds voor mijnwerkers en de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag en de Nationale Maatschappij der Belgische spoorwegen maken de overblijvende opbrengst van de door hen geïnde bedragen over aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid die deze inschrijft op de afzonderlijke rekening bedoeld in vorig lid.»

Section 3. — Modération salariale SNCB

Art. 125. L'article 4, § 6, alinéa 3, de l'arrêté royal n° 278 du 30 mars 1984 portant certaines mesures concernant la modération salariale en vue d'encourager l'emploi, la réduction des charges publiques et l'équilibre financier des régimes de la sécurité sociale est remplacé par l'alinéa suivant:

«Le Fonds national de retraite des ouvriers mineurs et la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge et la Société nationale des chemins de fer belges transfèrent le produit restant des montants perçus par eux à l'Office national de sécurité sociale qui l'inscrit au compte séparé visé à l'alinéa précédent.»

— Aangenomen.

Adopté.

Sectie 4. — Stage voor jongeren

Art. 126. Artikel 6, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit nr. 230 van 21 december 1983 betreffende de stage en de inschakeling van jongeren in het arbeidsproces wordt vervangen door de volgende bepaling:

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1984-1985
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1984-1985

«§ 2. De Staat neemt de door artikel 23 voorgeschreven vergoeding op zich voor de stagiairs die overeenkomstig de bepalingen van dit besluit door de in § 1 bedoelde instellingen worden in dienst genomen, maar wordt voor deze werknemers vrijgesteld van de betaling van de werkgeversbijdragen voor sociale zekerheid, bedoeld in artikel 38, § 3, 1° tot 5°, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, en dit voor de duur van het saneringsplan.»

Section 4. — Stage des jeunes

Art. 126. L'article 6, § 2, 1er alinéa, de l'arrêté royal n° 230 du 21 décembre 1983 relatif au stage et à l'insertion professionnelle des jeunes est remplacé par la disposition suivante:

«§ 2. L'Etat prend en charge l'indemnité prévue à l'article 23 pour les stagiaires engagés conformément aux dispositions du présent arrêté par les institutions visées au § 1er, mais est dispensé, pour ces travailleurs salariés, du paiement des cotisations patronales de sécurité sociale visées à l'article 38, § 3, 1° à 5°, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, pour la durée du plan d'assainissement.»

— Aangehouden.

Réservé.

HOOFDSTUK VIII. — Sociale zekerheid der zeelieden ter koopvaardij

Art. 127. Artikel 3, § 1, van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 96 van 28 september 1982, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 1. De sociale-zekerheidsbijdragen worden berekend op basis van het loon van de zeeman, dat forfaitair door de Koning kan worden vastgesteld, na advies van het beheerscomité van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag.»

CHAPTIRE VIII. — Sécurité sociale des marins de la marine marchande

Art. 127. L'article 3, § 1er, de l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande, modifié par l'arrêté royal n° 96 du 28 septembre 1982, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Les cotisations de sécurité sociale sont calculées sur base de la rémunération du marin, qui peut être fixée forfaitairement par le Roi, après avis du comité de gestion de la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge.»

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 128. Artikel 12 van dezelfde besluitwet van 7 februari 1945 wordt vervangen door de volgende bepalingen:

«Art. 12. § 1. 1° De reder die de aangifte op de voorgeschreven wijze binnen de gestelde termijnen niet doet geworden, is een nalatigheidsvergoeding verschuldigd van 500 frank per 50 of gedeelte van 50 zeelieden, waarop de laattijdige aangifte betrekking heeft.

Deze nalatigheidsvergoeding is opnieuw verschuldigd voor iedere bijkomende maand vertraging;

2° De reder, die de bijdragen niet binnen de door de Koning bepaalde termijnen stort, is aan de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag, op de som der niet tijdig gestorte bijdragen verschuldigd:

a) Een verwijlrest van 12 pct. 's jaars;

b) Een bijdrageopslag van 10 pct. indien de vertraging één maand te boven gaat.

§ 2. De Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag verdeelt onder de regelingen de opbrengst der bijdrageopslagen, verwijlresten en nalatigheidsvergoedingen in verhouding tot de haar toekomende bijdragen uitgezonderd deze, die betrekking hebben op de

navordering van de vakantiebijdragen en de premie in verband met de sluiting der ondernemingen.

De bijdrageopslagen, verwijlntresten of nalatigheidsvergoedingen, verbonden aan de navordering van de vakantiebijdrage of de premie in verband met de sluiting van ondernemingen worden aan de betrokken regeling toegewezen.

§ 3. De Koning stelt de voorwaarden vast waaronder de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag de reder vrijstelling of vermindering kan verlenen van de bijdrageopslagen en verwijlntresten.

§ 4. De vorderingen van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag op de reders die onder deze besluitwet vallen, verjaren na drie jaar.

De vorderingen ingesteld tegen voornoemde Hulp- en Voorzorgskas tot terugvordering van niet-verschuldigde bijdragen, verjaren na drie jaar, welke ingaan op de dag van de betaling.»

Art. 128. L'article 12 du même arrêté-loi du 7 février 1945 est remplacé par les dispositions suivantes:

« Art. 12. § 1er. 1° L'armateur qui ne fait pas parvenir la déclaration rédigée de façon prescrite dans les délais fixés, est redevable d'une indemnité de retard de 500 francs par 50 ou partie de 50 marins, sur lesquels la déclaration hors délai se rapporte.

Cette indemnité de retard est due à nouveau pour chaque mois de retard supplémentaire;

2° L'armateur qui ne verse pas les cotisations dans les délais fixés par le Roi est redevable envers la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge, sur la somme des cotisations versées en retard:

a) D'un intérêt de retard de 12 p.c. l'an;

b) D'une majoration de cotisation de 10 p.c. si le retard dépasse un mois.

§ 2. La Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge répartit entre les régimes le produit des majorations de cotisations, des intérêts de retard et des indemnités de retard en raison des cotisations leur revenant sauf ceux se rapportant au rappel des cotisations de vacances et la prime concernant la fermeture d'entreprises.

Les majorations de cotisations, intérêts de retard, ou les indemnités de retard liés au rappel de cotisation de vacances ou la prime concernant la fermeture d'entreprises sont attribués au régime concerné.

§ 3. Le Roi fixe les conditions dans lesquelles la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge peut accorder à l'armateur une exonération ou une réduction de majorations de cotisation et des intérêts de retard.

§ 4. Les créances de la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge, se prescrivent par trois ans.

Les actions intentées contre la Caisse de secours et de prévoyance précitée en répétition de cotisations indues, se prescrivent par trois ans à partir de la date du paiement.»

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 129. Artikel 12bis van dezelfde besluitwet van 7 februari 1945, opgeheven door het koninklijk besluit van 29 maart 1985 tot uitvoering van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 288 van 31 maart 1984 tot opheffing van de Dienst voor maatschappelijke veiligheid van de zeeleden ter koopvaardij, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

« Art. 12bis. § 1. Onverminderd de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek, worden met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met een van die straffen alleen gestraft, de reder, zijn aangestelden of lasthebbers die zich niet schikken naar de bepalingen voorgeschreven door de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan; de geldboete wordt zoveel maal toegepast als er zeeleden zijn ten overstaan van welke een inbreuk is gepleegd, zonder dat het totaalbedrag van de geldboete evenwel hoger mag zijn dan 50 000 frank.

De rechter die de straf uitspreekt ten laste van de reder, zijn aangestelden of lasthebbers, veroordeelt ambtshalve de reder tot betaling aan de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag van de bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlntresten, die niet aan voornoemde Kas werden gestort.

Bij bedrieglijke onderwerping van één of meer personen aan de toepassing van deze wet, veroordeelt de rechter ambtshalve de reder, zijn aangestelden of lasthebbers tot betaling aan de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag van een vergoeding gelijk aan het driedubbel van de bedrieglijk aangegeven bijdragen.

§ 2. Bij herhaling binnen een jaar na een vorige veroordeling kan de straf op het dubbel van het maximum worden gebracht.

§ 3. De reder is burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld.

§ 4. Alle bepalingen van het boek 1 van het Strafwetboek, uitgezonderd hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn toepasselijk op de misdrijven in deze wet omschreven.

§ 5. De publieke rechtsvordering wegens overtreding van de bepalingen van deze wet en van de uitvoeringsbesluiten ervan verjaart door verloop van drie jaar vanaf het feit waaruit de vordering is ontstaan.

Indien de reder echter de inhoudingen heeft verricht welke bepaald zijn bij artikel 3, doch ze niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag heeft overgemaakt, vangt de verjaringstermijn slechts aan op de dag dat de inhoudingen aan voornoemde Kas zijn gestort.»

Art. 129. L'article 12bis du même arrêté-loi du 7 février 1945, abrogé par l'arrêté royal du 29 mars 1985 pris en exécution de l'article 2 de l'arrêté royal n° 288 du 31 mars 1984 portant suppression de l'Office de sécurité sociale des marins de la marine marchande, est rétabli dans la rédaction suivante:

« Art. 12bis. § 1er. Sans préjudice des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou de l'une de ces peines seulement, l'armateur, ses préposés ou mandataires qui ne se sont pas conformés aux obligations prescrites par la loi et les arrêtés d'exécution; l'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs à l'égard desquels une infraction a été commise, sans que toutefois le total des amendes puisse excéder 50 000 francs.

Le juge qui prononce la peine à charge de l'armateur, ses préposés ou mandataires, condamne d'office l'armateur à payer à la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge le montant des cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard qui n'ont pas été versés à la Caisse précitée.

En cas d'assujettissement frauduleux d'une ou de plusieurs personnes à l'application de la présente loi, le juge condamne d'office l'armateur, ses préposés ou mandataires au paiement à la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge d'une indemnité égale au triple des cotisations déclarées frauduleusement.

§ 2. En cas de récidive dans l'année qui suit une condamnation, la peine peut être portée au double du maximum.

§ 3. L'armateur est civilement responsable des amendes auxquelles ses préposés ou mandataires ont été condamnés.

§ 4. Toutes les dispositions du livre 1er du Code pénal, le chapitre V excepté, mais le chapitre VII et l'article 85 compris, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi.

§ 5. L'action publique résultant des infractions aux dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution se prescrit par trois ans à partir du fait qui a donné naissance à l'action.

Toutefois, lorsque l'armateur a effectué les retenues prévues à l'article 3, mais ne les a pas transférées à la Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins naviguant sous pavillon belge dans les délais et conditions réglementaires, le délai pour la prescription ne prend cours qu'à partir du jour du transfert des retenues à la Caisse précitée.»

— Aangehouden.

Réservé.

HOOFDSTUK IX. — Maatregelen betreffende de tewerkstelling en de werkloosheid

Art. 130. Artikel 18 van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum wordt met de volgende bepaling aangevuld:

« Deze toelage blijft verschuldigd aan het openbaar centrum voor het maatschappelijk welzijn wanneer het optreedt in de hoedanigheid van werkgever bij toepassing van artikel 60, § 7, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

om degene die aanspraak kan maken op het bestaansminimum in staat te stellen volledig in het genot te treden van een maatschappelijke toelage waarvan het bedrag ten minste gelijk is aan dat van het recht op het bestaansminimum.»

CHAPITRE IX. — *Mesures concernant l'emploi et le chômage*

Art. 130. L'article 18 de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence est complété par la disposition suivante:

« Cette subvention reste due au centre public d'aide sociale lorsque ce dernier agit en qualité d'employeur, en application de l'article 60, paragraphe 7, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, afin de permettre à un bénéficiaire du droit à un minimum de moyens d'existence d'obtenir le bénéfice complet d'une allocation sociale d'un montant au moins égal à celui du droit à un minimum de moyens d'existence. »

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 131. Artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 255 van 31 december 1983, wordt vervangen door volgende bepaling:

« Art. 2. § 1. De in hoofdstuk II van dit besluit bedoelde arbeidsplaatsen mogen alleen bekleeft worden door:

1° Uitkeringsgerechtigde volledig werklozen die aan één van de volgende voorwaarden beantwoorden op de datum van hun aanwerving:

a) Sedert ten minste één jaar uitkeringsgerechtigde volledig werkloze zijn;

b) In de loop van de laatste vier jaren ten minste één jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos geweest zijn;

2° Volledig werklozen zoals bedoeld in artikel 123, § 5, van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid, die aan één van de volgende voorwaarden beantwoorden op de datum van hun aanwerving:

a) Sedert ten minste één jaar werkloze zijn;

b) In de loop van de laatste vier jaren ten minste één jaar werkloos geweest zijn.

§ 2. De in hoofdstuk III van dit besluit bedoelde arbeidsplaatsen mogen alleen bekleeft worden door werkzoekenden die aan één van de volgende voorwaarden beantwoorden op de eerste dag van de maand volgend op de datum van goedkeuring van de aanvraag:

1° Sedert ten minste twee jaar uitkeringsgerechtigde volledig werkloze zijn;

2° Uitkeringsgerechtigde volledig werkloze zijn en in de loop van de laatste vier jaren ten minste twee jaar uitkeringsgerechtigd volledig werkloos geweest zijn;

3° Sedert ten minste twee jaar volledig werkloos zijn zoals bedoeld in artikel 123, § 5, van het voormeld koninklijk besluit van 20 december 1963;

4° Volledig werkloos zijn zoals bedoeld in artikel 123, § 5, van het voormeld koninklijk besluit van 20 december 1963 en in de loop van de laatste vier jaren ten minste twee jaar werkloos geweest zijn;

5° Uitkeringsgerechtigde volledig werkloze zijn, ten minste 40 jaar oud en alleen wonen of onder hetzelfde dak wonen met personen zonder inkomen of die als enig inkomen sociale-zekerheidsuitkeringen of sociale-bijstandsvergoedingen genieten waarvan het bedrag het door de Koning vastgestelde plafond niet overschrijdt;

6° Het bestaansminimum genieten waarin de wet van 7 augustus 1974 voorziet, ten minste 40 jaar oud zijn en alleen wonen of onder hetzelfde dak wonen met personen zonder inkomen of die als enig inkomen sociale-zekerheidsuitkeringen of sociale-bijstandsvergoedingen genieten waarvan het bedrag het door de Koning vastgestelde plafond niet overschrijdt.

§ 3. De Koning bepaalt bij een in de Ministerraad overlegd besluit onder welke voorwaarden de andere werkzoekenden, die genieten van het bestaansminimum waarin de voormelde wet van 7 augustus 1974 voorziet, de in dat artikel bedoelde arbeidsplaatsen mogen bekleden.

§ 4. Voor de toepassing van dit artikel wordt de tewerkstellingsduur van de door de overheid tewerkgestelde werklozen of van de in het

bijzonder tijdelijk kader of het derde arbeidscircuit tewerkgestelde werknemers beschouwd als de werkloosheidsduur van een uitkeringsgerechtigde volledig werkloze.

§ 5. De minister van Tewerkstelling en Arbeid kan afwijkingen toestaan op de bepalingen betreffende de werkloosheidsduur en de leeftijd, voor zover het om arbeidsplaatsen in een ontwikkelingsland gaat.

Art. 131. L'article 2 de l'arrêté royal n° 25 du 24 mars 1982 créant un programme de promotion de l'emploi dans le secteur non-marchand, modifié par l'arrêté royal n° 255 du 31 décembre 1983, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 2. § 1er. Les emplois visés par le chapitre II du présent arrêté ne peuvent être occupés que par:

1° Des chômeurs complets indemnisés répondant à une des conditions suivantes à la date de leur engagement:

a) Etre chômeur complet indemnisé depuis un an au moins;

b) Avoir connu au moins un an de chômage complet indemnisé au cours des quatre dernières années;

2° Des chômeurs complets visés par l'article 123, § 5, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage répondant à une des conditions suivantes à la date de leur engagement:

a) Etre chômeur depuis un an au moins;

b) Avoir connu au moins un an de chômage au cours des quatre dernières années.

§ 2. Les emplois visés par le chapitre III du présent arrêté ne peuvent être occupés que par des demandeurs d'emploi répondant à une des conditions suivantes au premier jour du mois qui suit la date d'approbation de la demande:

1° Etre chômeur complet indemnisé depuis deux ans au moins;

2° Etre chômeur complet indemnisé et avoir connu au moins deux ans de chômage complet indemnisé au cours des quatre dernières années;

3° Etre chômeur complet visé par l'article 123, § 5, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 précité, depuis deux ans au moins;

4° Etre chômeur complet visé par l'article 123, § 5, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 précité et avoir connu au moins deux ans de chômage au cours des quatre dernières années;

5° Etre chômeur complet indemnisé, âgé de 40 ans au moins et vivre seul ou sous le même toit que des personnes sans ressources ou qui ont pour seules ressources des indemnités de sécurité sociale ou d'assistance sociale qui ne dépassent pas un plafond déterminé par le Roi;

6° Bénéficier du minimum de moyens d'existence prévu par la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, être âgé de 40 ans au moins, et vivre seul ou sous le même toit que des personnes sans ressources ou qui ont pour seules ressources des indemnités de sécurité sociale ou d'assistance sociale qui ne dépassent pas un plafond déterminé par le Roi.

§ 3. Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions auxquelles les autres demandeurs d'emploi qui bénéficient du minimum de moyens d'existence prévu par la loi du 7 août 1974 précitée peuvent occuper les emplois visés par le présent article.

§ 4. Pour l'application du présent article, la durée d'occupation en tant que chômeur occupé par les pouvoirs publics ou en tant que travailleur occupé dans le cadre spécial temporaire ou dans le troisième circuit de travail est considéré comme durée de chômage complet indemnisé.

§ 5. Le ministre de l'Emploi et du Travail peut déroger aux dispositions relatives à la durée du chômage, pour autant qu'il s'agisse d'emplois dans un pays en voie de développement.

— Aangehouden.

Réservé.

Art. 132. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, bepalen onder welke voorwaarden er volgens welke modaliteiten een oudere ontslagen werknemer, die een aanvullende vergoeding geniet boven zijn werkloosheidsuitkering, ten laste van de werkgever of een daartoe aangewezen organisme, zijn aanspraak op werkloosheidsuitkeringen behoudt.

Hij kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, bepalen dat het genot van de werkloosheidsuitkeringen van de werknemer bedoeld in het eerste lid, geheel of gedeeltelijk afhankelijk gesteld wordt van de vervanging van deze werknemer door zijn werkgever en de modaliteiten en voorwaarden daartoe bepalen.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met één van deze straffen alleen:

1° De werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers die de bepalingen van het tweede lid en van de uitvoeringsbesluiten inzake de vervanging van de werknemer niet naleven;

2° Al degenen die het toezicht op de bepalingen van het tweede lid en van de uitvoeringsbesluiten verhinderen.

De Koning kan tevens, bij in Ministerraad overlegd besluit, bepalen onder welke voorwaarden en modaliteiten de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op sommige sociale wetten, toepasselijk zal zijn op de bij het vorig lid bedoelde personen.

De Koning kan, eveneens, bij in Ministerraad overlegd besluit, de ambtenaren en beambten aanduiden die belast zijn met het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten, hun bevoegdheden bepalen en de correctionele straffen voorzien van toepassing op personen die dit toezicht verhinderen.

Art. 132. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer sous quelles conditions et selon quelles modalités un travailleur âgé licencié, qui bénéficie d'une indemnité complémentaire en sus de son allocation de chômage, à charge de l'employeur ou d'un organisme désigné dans ce but, conserve le bénéfice des allocations de chômage.

Il peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer que le bénéfice des allocations de chômage du travailleur visé à l'alinéa 1er, dépend entièrement ou partiellement du remplacement de ce travailleur par son employeur, et fixer les conditions et modalités applicables à ce remplacement.

Sans préjudice des dispositions des articles 269 à 274 du Code pénal, sont punis d'un emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 26 à 500 francs ou d'une de ces peines seulement:

1° L'employeur, ses préposés ou mandataires, qui ne respectent pas les dispositions de l'alinéa 2 et les arrêtés d'exécution en matière de remplacement du travailleur;

2° Tous ceux qui entravent la surveillance des dispositions de l'alinéa 2 et les arrêtés d'exécution.

Le Roi peut également, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer sous quelles conditions et selon quelles modalités la loi du 30 juin 1971 relative aux amendes administratives applicables en cas d'infraction à certaines lois sociales, sera d'application aux personnes, visées à l'alinéa précédent.

Le Roi peut aussi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, désigner les fonctionnaires et agents chargés de la surveillance de l'application des dispositions de cette loi et des arrêtés d'exécution, déterminer leurs pouvoirs et prévoir les peines correctionnelles applicables aux personnes qui entravent cette surveillance.

— Aangehouden.

Réservé.

HOOFDSTUK X. — Slotbepalingen

Art. 133. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt met uitzondering van:

— Sectie 1 van hoofdstuk I die in werking treedt op de datum door de Koning te bepalen;

— De artikelen 12, 14, 16, 17, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 2° en 3°, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 47, 48, 49 en 51 die in werking treden de eerste dag van de maand volgend op de bekendmaking van deze wet;

— De artikelen 13, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 33, 44, 45, 46, 50 en 52 die in werking treden op 1 januari 1986;

— Artikel 34, 1° en 4°, dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1984;

— Artikel 62, dat uitwerking heeft met ingang van 25 augustus 1980;

— Artikel 65, dat uitwerking heeft met ingang van 1 juli 1982;

— Artikel 66, dat uitwerking heeft met ingang van 9 juni 1982;

— Artikel 88, dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1985;

— Artikel 125, dat uitwerking heeft met ingang van 31 maart 1984.

CHAPITRE X. — Dispositions finales

Art. 133. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge* à l'exception:

— De la section 1re du chapitre Ier qui entre en vigueur à la date à déterminer par le Roi;

— Les articles 12, 14, 16, 17, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 2° et 3°, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 47, 48, 49 et 51 qui entrent en vigueur le premier jour du mois qui suit la publication de la présente loi;

— Les articles 13, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 33, 44, 45, 46, 50 et 52 qui entrent en vigueur le 1er janvier 1986;

— De l'article 34, 1° et 4°, qui produit ses effets le 1er septembre 1984;

— De l'article 62 qui produit ses effets le 25 août 1980;

— De l'article 65, qui produit ses effets le 1er juillet 1982;

— De l'article 66, qui produit ses effets le 9 juin 1982;

— De l'article 88, qui produit ses effets le 1er janvier 1985;

— De l'article 125, qui produit ses effets au 31 mars 1984.

— Aangehouden.

Réservé.

M. le Président. — Il sera procédé jeudi prochain aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmingen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben volgende donderdag plaats.

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heer Constant De Clercq heeft ingediend een voorstel van wet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

M. Constant De Clercq a déposé une proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

Dit voorstel van wet zal worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Cette proposition de loi sera traduite, imprimée et distribuée.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur sa prise en considération.

De Senaat vergadert opnieuw woensdag 3 juli 1985 te 10 uur.

Le Sénat se réunira mercredi 3 juillet 1985 à 10 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten te 16 u. 50 m.)

(La séance est levée à 16 h 50 m.)